

PSV 100 JAAR

PSV 100 JAAR

de Lampjesmensen tegen de Westelijken

1913-2013

Jan Schepers

Colofon

©2013 Jan Schepers

Auteur *Jan Schepers*

Eindredactie *Kees Romijn*

Uitgever *De Nieuwe Boekhandel*, info@denieuweboekhandel.nl

Tweede druk: *juli 2013 (herdruk van de tweede druk: maart 2022) (eerste druk: maart 2013)*

ISBN 9789403652511

NUR 480

Inhoudsopgave

Voorwoord	7
Hoofdstuk 1	
De geschiedenis	9
Hoofdstuk 2	
Periode 1915-1928	16
Hoofdstuk 3	
Eerste klasse (K)NVB	23
Hoofdstuk 4	
Periode 1928-1940	26
Hoofdstuk 5	
Periode 1940-1956	46
Hoofdstuk 6	
Philips	63
Hoofdstuk 7	
Periode 1956-1964	67
Hoofdstuk 8	
Periode 1964-1974	89
Hoofdstuk 9	
Periode 1974-1978	121
Hoofdstuk 10	
Een mislukte machtsgreep	151
Hoofdstuk 11	
Periode 1978-1985	194
Hoofdstuk 12	
Periode 1985-1992	221
Hoofdstuk 13	
Het Nederlands elftal	254
Hoofdstuk 14	
Periode 1992-1999	262
Hoofdstuk 15	
Periode 1999-2008	292
Hoofdstuk 16	
Periode 2008-2013	336
Hoofdstuk 17	
Stellingen	352
Hoofdstuk 18	
Statistieken: PSV vergeleken met Ajax en Feyenoord	368
Wedstrijden en standen	428
Vriendschappelijke wedstrijden	468
Slotwoord	473
Verantwoording	474
Bronvermelding	475

Voorwoord

In het najaar van 1973 ging ik het voetballen volgen en werd PSV mijn favoriete club. Voor zover ik het mij kan herinneren gebeurde dit na het zien van de samenvattingen op de televisie van Ajax-PSV (1-1) en PSV-Den Haag (6-0). Vanaf dat moment was ik voor PSV. Het had echter meer voor de hand gelegen dat ik als Drent voor Ajax of Feyenoord had gekozen of voor een regionale club bij mij uit de buurt: FC Groningen of FC Twente. Ajax en Feyenoord maakten op dat moment de dienst uit in Nederland, terwijl PSV niet meer dan een subtopper was. Bovendien besteedden de media aan Ajax en Feyenoord de meeste aandacht. Ondanks dit ging mijn voorkeur uit naar PSV. Bij PSV voetbalde iemand waarvan ik onder de indruk was: Willy van der Kuijlen. Vanaf mijn zevende jaar luisterde ik, met een van mijn opa en oma gekregen draagbaar miniradiootje, naar de verrichtingen van PSV en Van der Kuijlen. Met een vriendje deed ik op het veld Willy van der Kuijlen en Ralf Edström na: 'op de kop van Ralf en op de slof van Willy'. Op m'n T-shirt stond het getal 11 afgedrukt, het nummer dat Van der Kuijlen destijds droeg. Een PSV-zege alleen gaf mij niet de algehele voldoening, want Van der Kuijlen moest eveneens gescoord hebben. Ieder doelpuntje werd ijverig door mij genoteerd. Van der Kuijlen heb ik buiten de televisiebeelden één keer in het 'echt' zien voetballen. Dat was op 6 juni 1981 in het Oosterparkstadion tijdens de wedstrijd FC Groningen-PSV (2-0). Hij stond tegenover een piepjonge Ronald Koeman, die hem weinig kans gaf. Willy van der Kuijlen was mijn lievelingsspeler óóit, ondanks het feit dat zijn debuut in het Nederlands elftal voor mijn geboortedatum lag.

De keuze voor PSV bleek al snel een goede te zijn geweest, want in 1975 veroverde de Eindhovense club het landskampioenschap. Er volgden nog twee landstitels en het winnen van de UEFA Cup in 1978 was de bekroning van een sterke periode.

Het jaar 1975 betekende een ommekeer in de geschiedenis van PSV. De Philips Sport Vereniging doorbrak in dat jaar de jarenlange hegemonie van Ajax en Feyenoord. Vanaf dat moment sleepte PSV veel prijzen in de wacht en voetbalde de club zich definitief tussen Ajax en Feyenoord.

Hoofdstuk 1

De geschiedenis

Is de 'vermeende' achtergesteldheid van PSV vanuit historisch oogpunt te verklaren? Daarom eerst een korte geschiedenis van Noord-Brabant, Holland, Eindhoven, Amsterdam en Rotterdam. Ook de volkskarakters van Brabanders, Hollanders, Amsterdammers en Rotterdammers passeren de revue. Tevens wordt aandacht besteedt, zij het summier, aan de historie van PSV, Ajax en Feyenoord.

1.1 Geschiedenis van Noord-Brabant

Noord-Brabant maakte vroeger deel uit van het Groothertogdom Brabant. Dit hertogdom is ontstaan doordat de graven van Leuven geleidelijk hun gebied hebben uitgebreid door huwelijken, verervingen of veroveringen. Rond 1400 is het hertogdom op zijn grootst en beslaat het, naast Noord-Brabant, ongeveer de tegenwoordige Belgische provincies Waals-Brabant, Vlaams-Brabant, Antwerpen en een deel van de Belgische en Nederlandse provincie Limburg. De belangrijkste steden zijn Antwerpen, Brussel, Leuven en 's-Hertogenbosch. In 1430 wordt Brabant opgenomen in het Bourgondische rijk. Dit rijk gaat aan het eind van de vijftiende eeuw tot het Habsburgse rijk behoren. Brabant lijdt hier in het geheel niet onder. Het is in de vijftiende en zestiende eeuw het machtigste gewest van de Nederlanden (het tegenwoordige België, Nederland en Luxemburg samen), zowel in economisch als cultureel opzicht. In 1506 erft Karel V de titels in de Lage Landen van zijn vader Philips de Schone en wordt in 1516 koning van Spanje. Alle Nederlandse gewesten vallen hieronder.

Holland en Brabant in 1477

Na verloop van tijd komt een aantal gewesten in de Nederlanden in opstand tegen de katholieke Spanjaarden. Ze willen onder meer vrijheid van godsdienst. Brabant is in die zin een gespleten provincie: sommigen zijn voor de opstandige overwegend protestantse gewesten (Unie van Utrecht), maar anderen kiezen voor de katholieke gewesten, dat leidt tot de Unie van Atrecht. Holland, Zeeland, Utrecht, Gelderland, Overijssel, Groningen en Friesland vormen in 1581 samen de Republiek der Verenigde Nederlanden.

In 1568 begint de Tachtigjarige Oorlog, waarna veel mensen vanuit Brabant en Vlaanderen naar Holland en Zeeland vluchten. Na de verovering van Antwerpen door de Spanjaarden in 1585 trekken nog meer vluchtelingen naar het Noorden. Antwerpen is tot aan dat jaar de welvarendste stad van de Nederlanden. Hierna loopt het inwonertal van 100.000 terug naar 40.000. Holland en Zeeland sluiten na de val van Antwerpen de Schelde af, zodat schepen niet meer de haven van Antwerpen kunnen bereiken. De handel verplaatst zich daardoor van Antwerpen naar Amsterdam. De Hollandse stad wordt vervolgens het dominerende middelpunt. Hier neemt de bevolking van 50.000 mensen toe naar 100.000. De zuidelijke vluchtelingen zijn overigens niet de eerste de besten, want onder hen bevinden zich vele vooraanstaande wetenschappers, geleerden, drukkers, handelaren, kunstenaars en ambachtslieden. Ze nemen hun gespecialiseerde handelskennis, kapitaal, ambachten, kunstzinnigheid, cultuur, schildertechnieken, hun wijdvertakte handelscontacten en natuurlijk hun taal mee. De Zuiderlingen hebben wat meer prestige en kennen betere omgangsvormen dan de Hollanders. In Holland zetten de Zuiderlingen hun activiteiten voort en hebben zodoende een belangrijk aandeel in het succes van de 'Hollandse' Gouden Eeuw. Geleerden brengen de kennis van cartografie, geografie en navigatie op een hoger peil in Holland, waardoor aan het einde van de zestiende eeuw met succes tochten buiten Europa kunnen worden ondernomen.

Het tegenwoordige Noord-Brabant ligt tijdens de Tachtigjarige Oorlog in de frontlinie waarbij vooral het platteland het moet ontzien. De ene keer zijn de Nederlanders (de Staatsen) de baas, de andere keer de Spanjaarden. De Brabanders hebben het zodoende zwaar te verduren in deze oorlog. Het huidige gebied van de provincie Noord-Brabant wordt in de Tachtigjarige Oorlog heel geleidelijk veroverd door het Staatse leger. Om het verhaal kort te houden, het tegenwoordige Noord-Brabant komt na de Tachtigjarige Oorlog in 1648 onder de naam Staats-Brabant als Generaliteitsland bij de Republiek der Verenigde Nederlanden. Dit betekent dat het niet zoals de andere zeven gewesten zelfstandig is, maar rechtstreeks bestuurd wordt door de Staten-Generaal. Het mag geen afgevaardigden sturen naar de Staten-Generaal en wordt zodoende achtergesteld bij de andere gewesten. Staats-Brabant doet verschillende pogingen om als achtste provincie toelating te krijgen tot de Staten-Generaal, wat niet geaccepteerd wordt. Holland wil niet dat er nog een landgewest bij komt en zeker geen katholiek landgewest. Landgewesten dragen toch al weinig bij aan de belastingquote en Holland wil geen economische concurrentie vanuit Brabant. Het machtige Holland staat bovendien niet toe dat in Staats-Brabant het katholieke geloof wordt uitgeoefend. Kerken worden ingenomen door de protestanten. Toch bestaat Staats-Brabant eind achttiende eeuw nog voor 95% uit katholieken.

In 1794 vallen de Fransen Staats-Brabant binnen en een jaar later voeren ze de godsdienstvrijheid in. In 1813 verdwijnen de Fransen en wordt Staats-Brabant een echte provincie onder de naam Noord-Brabant. In 1815 worden de Noordelijke en Zuidelijke Nederlanden samengevoegd. Noord-Brabant is op dat moment het geografische centrum van de Nederlanden. Dit is echter maar van korte duur, want in 1830 komen de Zuidelijke Nederlanden in opstand en wordt België

onafhankelijk. Noord-Brabant ligt niet langer centraal en telt niet echt mee in Nederland, want vanuit Holland bestaat argwaan tegen deze provincie. In Noord-Brabant is halverwege de negentiende eeuw 90% van de mensen katholiek en deze blijven op een aantal punten achtergesteld. Zo worden vrijwel uitsluitend protestantse ambtenaren benoemd. Dit omdat de katholieken geen opleiding en ervaring hebben en de overheid de katholieke kandidaten niet vertrouwt. Desondanks zijn de Brabanders aan het einde van de negentiende eeuw aardig geïntegreerd geraakt in Nederland. Wel stellen ze zich gereserveerd op ten opzichte van Holland. Een deel van hen is tevreden met het integratieproces, terwijl anderen dit zien als verlies van hun vroegere Brabantse identiteit. Zij vinden dat het katholieke karakter van de provincie wordt aangetast. De mensen gaan zich vervolgens meer verdiepen in de Brabantse cultuur en zodoende komen er lezingen en andere activiteiten die betrekking hebben op het onderwerp Brabant.

In 1935 wordt *Brabantia Nostra* – wat zoiets betekent als 'Brabant aan ons' – door studenten en oud-studenten van de Katholieke leergangen als tijdschrift opgericht. Het blad komt op voor het Rooms-katholieke karakter van de Brabanders en zet zich af tegen de overheersing van de Hollanders. Volgens *Brabantia Nostra* zijn dit mensen die pervers, platvloers, arrogant en onverdraagzaam zijn. De Brabanders moeten hun eigen identiteit koesteren en zo nodig verdedigen, meent *Brabantia Nostra*. Ze dienen uit hun schulp te kruipen, geen minderwaardigheidscomplex meer te hebben en meer zelfbewust te worden. Uit propaganda-acties voor het tijdschrift *Brabantia Nostra* groeit in 1938 een beweging: *Brabantia Nostra*. Dit met de bedoeling om van het lang achtergestelde gewest Brabant weer het centrum van de Nederlanden te maken. De beweging verlangt terug naar de periode van het middeleeuwse hertogdom Brabant waarin de Brabanders het zelf voor het zeggen hadden. De groepering ziet het liefst dat de noordelijke en zuidelijke Nederlanden opnieuw met elkaar verbonden worden, met Brabant als centrum. Dit gebeurt niet en na de Tweede Wereldoorlog is *Brabantia Nostra* weinig succesvol meer.

Noord-Brabant raakt in de twintigste eeuw geheel geïntegreerd in Nederland. Het ontwikkelt zich tot een welvarend industrieel gebied en wordt de industrieprovincie van Nederland. Dat de Brabantse industrie sneller groeit dan het nationale gemiddelde heeft ook voor een groot deel te maken met Philips. Dat bedrijf zorgt voor de aanwas van een groot aantal toeleveringsbedrijven in Noord-Brabant. Ook profiteert Noord-Brabant van de oprichting van de Benelux en later van de Europese Economische Gemeenschap, waarbij de geografische gunstige ligging (tussen de Randstad, de Belgische stedenband en het Ruhrgebied) van Noord-Brabant nog belangrijker wordt. Vele bedrijven vestigen zich om deze redenen in Noord-Brabant. Lange tijd kent het de snelst groeiende economie van het gehele land. Als woongebied is de provincie eveneens in trek gekomen bij mensen die daarvoor geen binding hadden met Noord-Brabant. De provincie heeft in Eindhoven, Tilburg en Breda drie plaatsen die qua inwoneraantal in de top tien van Nederland staan.

Noord-Brabant is inmiddels geen uitgesproken katholieke provincie meer, nauwelijks de helft van de Brabanders noemt zich katholiek. Tien procent van de inwoners van Noord-Brabant is van islamitische afkomst. Door alle ontwikkelingen is het zelfvertrouwen van de mensen in Noord-Brabant gestegen. De provincie ligt niet langer meer in de periferie. Van een achterstandspositie ten opzichte van de Randstad is geen sprake meer. De Brabanders verplaatsen zich zonder problemen naar plekken boven de rivieren (werk, vrienden, vertier, uitgaan) en ze nemen van de Hollanders de trends en modes gemakkelijk over. De eenwording heeft wel tot gevolg dat de Brabantse dialecten langzamerhand verdwijnen en dat aan de folklore en cultuur alsmar minder aandacht wordt besteed. Toch zijn er genoeg Brabanders die van Brabant houden en dit ook laten blijken.

1.1.1 Volkskarakter Brabanders

Hieronder volgt een omschrijving van het volkskarakter zoals dat vaak geschetst werd/wordt over (Noord-) Brabanders, maar dat tegenwoordig uiteraard nog maar deels opgaat door de vele mutaties die er in de afgelopen eeuw hebben plaatsgevonden. Dit geldt eveneens voor de beschrijvingen van de volkskarakters van de Hollanders, Amsterdammers en Rotterdammers die later zullen volgen.

Brabanders worden gezien als levensgenieters, gezelligheidsmensen, zijn vaak uitbundig, meegaand, gemoedelijk, intuïtief, gemakkelijk in de omvang, verzot op tradities, ongecompliceerd, vriendelijk en gastvrij, maar ook bijgelovig, achterlijk, onderontwikkeld, simpel, lomp, onbeschaafd en onwetend. Ze houden niet van moeilijk doen en het lijkt of ze het liefst de confrontatie mijden. Ze kiezen eerder de weg van de minste weerstand. Hierdoor komen ze soms in de rest van het land over als onverschillig, onderdanig en gezagsgetrouw. De Brabanders zijn binnenvetters. Ze nemen het niet zo nauw met de door hun gemaakte afspraken en komen vaak te laat (het Brabants kwartiertje). Ze willen wel werken, maar daarnaast ook van het leven genieten. Ze hebben een sterk gemeenschapsbesef en zijn niet zo individualistisch als de mensen boven de grote rivieren. Ze denken er minder economisch. In Brabant is de katholieke invloed nog merkbaar.

Noord-Brabant kan naar bevolkingskarakter globaal in twee gebieden worden verdeeld: een oostelijk (en midden) deel en een westelijk deel. De Oostelijke (en Midden-)Brabanders zijn over het algemeen vrolijk en opgeruimd van aard. De bewoners zijn er gastvrij, geloofwaardig, hartelijk, hulpvaardig, trouwhartig, gemoedelijk, sober, traditioneel, vreugdevol en nonchalant en er heerst saamhorigheid. De West-Brabanders lijken meer op Hollanders, ze zijn zakelijker, energieke, doortastender en meer economisch gericht. Veel mensen uit dit gebied zijn ook afkomstig uit Zuid-Holland. De Midden-en Oost-Brabander is daarom meer het type van de 'echte' Brabander.

1.2 Geschiedenis van Holland

Rond het begin van onze jaartelling bestaat het westen van Nederland uit een aaneengesloten veengebied, waar verschillende beekjes en kreekjes zich een weg door banen. De Canavaten houden zich op rond de rivieren in Holland en de Friezen in het noorden van Holland. De Zuid-Hollandse eilanden worden bewoond door de Sturii. Het kerngebied van Holland is in eerste instantie het Kennemerland. Rond 889 ontvangt Gerulf, half Fries, half Noorman, het Kennemerland in leen van de Duitse keizer. Gerulf wordt gezien als de stamvader van de Hollandse graven. Officieel komt de naam Holland (Holtland=houtland) voor het eerst voor in 1101, want graaf Floris II de Vette wordt in een oorkonde 'Comes de Hollant' genoemd. In de elfde en twaalfde eeuw is Holland een gebied dat vol ligt met laagveenmoerassen. Alleen de duinen in het westen en de zandgronden in het oosten steken er boven uit. De Hollandse graven breiden hun grondgebied in de loop der eeuwen aanzienlijk uit, veelal door veroveringen op naaste burens. Daarnaast sluiten ze, om dit doel te bereiken, weloverwogen huwelijken met Gelre, Brabant, Utrecht en Vlaanderen, maar ook om bondgenootschappen te krijgen in geval van oorlogen.

De Hollandse steden komen vrij laat tot ontwikkeling, pas in de dertiende eeuw. In de meeste West-Europese landen zijn de steden al in de elfde eeuw ontstaan. In 1433 wordt Holland aan Bourgondië toegevoegd en begin zestiende eeuw maakt het deel uit van het Habsburgse rijk, onder leiding van Karel V. Holland komt, ondanks de Tachtigjarige Oorlog (1568 tot 1648), aan het einde van de zestiende eeuw en in de zeventiende eeuw tot een enorme bloei. Voor Holland is dit de Gouden Eeuw. Dit alles is mede tot stand gekomen door een buitengewoon gelukkige combinatie van omstandigheden. Het gewest heeft een gunstige ligging. Het ligt aan drie zeegebieden: Waddenzee, Zuiderzee en Noordzee. Als delta van de drie grote rivieren Rijn, Maas en Schelde is het bedoeld om een land van schippers, vissers en kooplui te worden. Het kent aldus een uitstekend scheepsverkeersnet. De turf, volop voorradig in Holland en in andere delen van het land, is belangrijk in die tijd. Het zorgt voor het energieverbruik dat nodig is voor de huishoudens en de industrieën. Door het dichte netwerk van waterwegen kan dit snel bij de afnemers terechtkomen. In Holland ontstaat daardoor een bloeiende scheepsbouwindustrie. Verder ondervindt het gewest binnen Europa weinig concurrentie en verplaatst de handel zich van Antwerpen naar Amsterdam, omdat de Hollanders en de Zeeuwen de Schelde afsluiten op het moment dat de Spanjaarden in 1585 Antwerpen innemen. Wat ook zeer belangrijk is, is de enorme stroom Brabanders en Vlamingen die vanaf 1572, en nog meer na de val van Antwerpen, om economische en godsdienstige redenen naar Holland vluchten. Sommige steden bestaan voor meer dan de helft uit zuidelijke emigranten, zoals Leiden en Haarlem. Amsterdam wordt voor een derde deel bewoond door mensen die afkomstig zijn uit de zuidelijke Nederlanden. Dat de emigranten niet de eerste de besten zijn is al verteld bij de geschiedenis van Brabant. Ze zijn zeer belangrijk geweest voor de ontwikkeling van Holland.

In 1611 is de helft van de belangrijkste kooplieden in Amsterdam afkomstig uit het zuiden. Holland is op dat moment verreweg de machtigste provincie binnen de Republiek. Het bepaalt het binnenlandse en buitenlandse beleid. Holland is blij dat Brabant en Vlaanderen ten tijde van de ondertekening van de vrede in 1648 geen deel uitmaken van de Republiek, want zo kan het de Schelde gesloten houden en krijgt Amsterdam er in Antwerpen geen belangrijke rivaal bij.

In de tweede helft van de zeventiende eeuw groeit de concurrentie van Engeland en Frankrijk en gaat het met Holland geleidelijk aan achteruit. Holland blijft stilstaan en andere Europese landen maken stappen voorwaarts. In de achttiende eeuw passeren Engeland en Frankrijk de Republiek op het gebied van handel, nijverheid en visserij.

In 1815 wordt Holland opgenomen in het Koninkrijk der Nederlanden. Het wordt in 1840 officieel gesplitst in Noord-Holland en Zuid-Holland. Holland mag dan in politiek opzicht aan macht hebben ingeboet, het blijft de rest van Nederland in een ietwat gewijzigde samenstelling wel 'overheersen'. Delen van Noord- en Zuid-Holland plus de stad Utrecht (Randstad) vormen tegenwoordig samen het belangrijkste gebied van Nederland, het gebied waar 'alles' gebeurt. Het is het economische hart van Nederland. Amsterdam is de hoofdstad en het financiële centrum van Nederland, in Den Haag zetelt de regering, Rotterdam is de havenstad en Utrecht is het economische, administratieve en religieuze centrum. Daarnaast bevindt zich in Hilversum het radio- en televisiestelsel en is verder Schiphol de belangrijkste luchthaven. De Randstad domineert wat dat betreft in economisch, politiek en cultureel opzicht de rest van het land.

De inwoners van Holland lijken zich minder sterk met hun gewest te vereenzelvigen dan bijvoorbeeld inwoners uit de provincie. Er bestaat onder de Hollanders nauwelijks een saamhorigheidsgevoel. Ze identificeren zich liever met hun stad, dorp of regio dan met hun provincie. Ze noemen zich niet vaak Hollanders, zoals iemand uit de provincie Friesland zich wel een Fries noemt. Ze worden door de rest van Nederland wel Hollanders of Randstedelingen of westerlingen genoemd, zij zelf voelen zich echter Rotterdammer, Amsterdammer, Hagenaar, West-Fries, Westlander enzovoort.

Voor buitenlanders zijn Holland en Nederland doorgaans één: Holland is synoniem voor Nederland. Klompen, klederdracht, tulpen en molens zijn in feite van oorsprong symbolen van een Hollandse plattelandsidentiteit. Ze worden door buitenlanders geassocieerd met heel Nederland. Bijna alle Nederlanders worden in het buitenland als Hollanders beschouwd. Bij veel buitenlanders gelden de Nederlanders als arrogant, verkondigen graag hun mening, zijn betweterig, luidruchtig, zelfgenoegzaam, verwaand, onbeleefd en gierig. Maar ze staan ook bekend om hun handelsgeest en hun de strijd tegen het water. De karaktereigenschappen die buitenlanders aan de Nederlanders toeschrijven, zijn veelal dezelfde eigenschappen die de rest van Nederland aan Holland (de Randstad) toeschrijft. Ondanks dat deze beschrijvingen van karaktertrekken over Hollanders (Nederlanders) al eeuwenoud zijn, zijn ze in het buitenland nog altijd typerend voor de Nederlanders (Hollanders).

Binnen Europa promoten toeristische instellingen hoofdzakelijk Holland en dan vooral Amsterdam. Een groot aantal buitenlandse toeristen ziet in Nederland, tijdens hun vakantie dan ook, bijna altijd Amsterdam, misschien nog Volendam, de dom in Utrecht, de havens van Rotterdam, Den Haag of de Hollandse stranden. Buiten Europa benadert het Nederlands Bureau voor Toerisme daarom uitsluitend reisorganisatoren om ze ertoe te bewegen tot één of twee dagen Amsterdam. Tijdens dit bezoek is er misschien nog de mogelijkheid om een halve dag te besteden aan een uitstapje naar Volendam of Marken waar men de klompen en de kaas kan zien. Tijdens de busrit hiernaartoe kan men vanuit de bus de molens en het landschap bewonderen. Terwijl de Hollanders zich vanzelfsprekend nauwelijks storen aan het feit dat Holland en Nederland lijken samen te vallen, ergeren sommige inwoners uit de provincie daarentegen zich wel dat zij over één kam worden geschoren met de Hollanders. De Hollanders hebben ook niet de behoefte om de eigen gewestelijke identiteit te benadrukken. Ze snappen er doorgaans niets van dat een 'provinciaal' zich achtergesteld voelt en zich afzet tegen de Hollanders. Het gevoel van de 'provincialen' kennen ze niet of nauwelijks. Ze hebben in de rest van Nederland ook geen gebied waar ze zich tegen kunnen afzetten, zodat ze dit binnen de grenzen van hun eigen Holland (Randstad) moeten zoeken.

1.3 Geschiedenis van Eindhoven

Hertog Hendrik I van Brabant verleent in het jaar 1232 stadsrechten aan Eindhoven, dat op een hoger gelegen terrein tussen de riviertjes de Dommel en de Gender is ontstaan. De bewoners van de omliggende plaatsen zijn nu verplicht hun waren in Eindhoven naar de markt te brengen. Zo wordt de stad al vroeg een regionaal centrum. Rond 1400 heeft Eindhoven zo'n 1.000 inwoners, in 1700 zijn dit er ongeveer 1.300 en in 1800 telt de plaats 2.500 inwoners.

Tot 1900 is de textielindustrie voor de Eindhovense arbeiders nog altijd de voornaamste bron van bestaan, maar rond 1900 komt in Eindhoven (5.000 inwoners) de economische ontwikkeling goed op gang. Veel jonge ondernemers trekken naar Eindhoven en starten succesvolle moderne bedrijven. Onder deze emigranten zitten ook de broers Gerard en Anton Philips, die zich min of meer toevallig in Eindhoven vestigen (zie hoofdstuk 6). Philips zal voor een groot deel het beeld van Eindhoven gaan bepalen. De stad maakt een spectaculaire groei door. De fabrieken in Eindhoven trekken voortdurend meer werknemers aan en er komen veel mensen vanuit het hele land naar Eindhoven toe om er te wonen en te werken. De bevolking in de stad neemt door de expansie van de Eindhovense industrie flink toe. Dit zorgt tevens voor een enorme toename van het aantal leden bij alle Eindhovense verenigingen, waaronder ook de voetbalclub PSV.

In 1928 richt Hub van Doorne de Machinefabriek en de Reparatie-inrichting Hub van Doorne op (in 1930 DAF genoemd). De stad telt dan al 95.000 inwoners (mede door de annexatie van Eindhoven met de omliggende dorpen Stratum, Strijp, Gestel, Tongelre en Woensel in 1920). In Eindhoven is werk genoeg, totdat in 1929 de crisis hier een einde aan maakt. De werkloosheid neemt toe en duizenden ontslagen arbeiders keren met hun gezinnen terug naar het gebied waar ze vandaan komen. De Eindhovense industrie kent echter in de jaren vijftig andermaal een snelle groei, zodat er een tekort aan arbeidskrachten ontstaat. Op grote schaal gaan Eindhovense bedrijven over tot het werven van pendelarbeiders. Ze trekken vooral ongeschoolde arbeiders uit geheel Oost-Brabant en Noord-Limburg aan. Als deze arbeidsmarkt geheel is afgeroomd, is het tekort nog altijd niet verdwenen. In 1946 was Philips al begonnen met het vestigen van productiebedrijven in andere Nederlandse steden om zo het personeelsprobleem het hoofd te bieden. In de jaren vijftig zet dit proces zich zo ver door dat in 1960 meer Philips-werknemers in de rest van het land werken dan in de Eindhovense vestiging. Ook DAF boert goed. In 1950 werken er 590 mensen, in 1960 zijn dit er al bijna 4.800. Eindhoven wordt in 1961 de vijfde stad van Nederland.

In de jaren negentig gaat DAF echter failliet en bepaalt Philips niet meer het beeld van Eindhoven. De industrie is dan niet langer de belangrijkste bedrijfstak in Eindhoven. Een groot deel van de Eindhovenaren is werkzaam in de dienstverlenende sector. Bovendien fungeert Eindhoven als centrum van technologie in het zuiden van Nederland.

In 2000 wordt het inwoneraantal van 200.000 bereikt en tegenwoordig heeft Eindhoven ongeveer 217.000 inwoners.

1.3.1 PSV

Op 12 december 1910 wordt vanuit het personeel van Philips een voetbalclub opgericht onder de naam Philips Elftal. Het elftal bestaat hoofdzakelijk uit spelers die vóór hun vestiging in Eindhoven al bij andere verenigingen voetbalden, zodat de ploeg bestaat uit een kern van goede voetballers. Het Philips Elftal speelt op 18 januari 1911 zijn eerste wedstrijd tegen het tweede van Hollandia uit Woensel: 4-0. Het duel vindt plaats op exact dezelfde plek waar het tegenwoordige Philips Stadion staat.

In 1913 worden in geheel Nederland Onafhankelijksfeesten georganiseerd, omdat honderd jaar eerder een einde is gekomen aan de overheersing van Napoleon. Philips organiseert de festiviteiten in Eindhoven. In het weekeinde van 30 en 31 augustus zijn er sportfeesten voor het personeel. Op laatstgenoemde datum wordt de Philips Sport Vereniging opgericht waarbij de oprichters kiezen voor de kleuren rood en wit. De nieuwe vereniging wil dat de werknemers van Philips de gelegenheid krijgen om aan lichamelijke ontwikkeling en ontspanning te doen door het beoefenen van onder andere voetbal, korfbal, atletiek en gymnastiek. Het Philips Elftal treedt in oktober 1913 in zijn geheel toe tot de Philips Sport Vereniging. Wel houdt de voetbaltak van PSV nog enkele jaren de naam Philips Elftal aan. In 1914 sluit de club zich aan bij de Brabantse Voetbalbond, maar tot het spelen in een competitie komt het in de seizoenen 1913/14 en 1914/15

niet in verband met het begin van de WO I. Het blijft bij wat vriendschappelijke wedstrijden. In het seizoen 1915/16 neemt de club voor het eerst deel aan een competitie.

De eerste landstitel voor PSV is in 1929 een feit. Dit is het begin van een eerste sterke periode die in 1941 eindigt. De jaren 1948-1955 zijn eveneens succesvol. Hierna volgt een wat wisselvallige fase van ongeveer twintig jaar. In 1974 komt PSV sterk terug. Ditmaal ook internationaal. Tot en met 1978 voetbalt de club zes bekercups bij elkaar. Zeven magere seizoenen gaan vervolgens voorbij als in 1985 het startsein wordt gegeven voor zeven vette jaren. PSV rijgt niet alleen de landstitels aaneen, maar pakt in navolging van zijn Hollandse collega's ook de cup met de grote oren. Aan het begin van deze eeuw laat PSV zich met zeven landstitels andermaal van zijn beste kant zien.

1.4 Geschiedenis van Amsterdam

Amsterdam ontstaat rond een dam die omstreeks 1270 in de Amstel wordt gelegd. In 1300 ontvangt het stadsrechten en in 1317 valt het definitief onder Holland. Amsterdam wordt in de vijftiende eeuw het graandistributiecentrum van Europa. De stad loopt niet voorop bij de opstand tegen Spanje, maar vanwege handelsbelangen verzoent het zich in 1578 met Holland (Satisfactie). Na de val van Antwerpen in 1585 wordt Amsterdam de belangrijkste stad in de Nederlanden en gaat het zijn macht uitbreiden, waardoor het enorm groeit. In 1570 heeft de stad bijna 30.000 inwoners, terwijl dit aantal in 1622 is opgelopen tot boven de 100.000. De gevluchte Zuiderlingen, en ook de Portugese Joden, zijn mede debet aan het succes van Amsterdam. Wanneer de stad merkt dat het bepaalde vaardigheden en technieken niet in huis heeft, voert het een actief immigratiebeleid. Op die manier probeert het buitenlanders, die dit wel kunnen oplossen, warm te maken voor een verhuizing naar Amsterdam. De stad is tolerant ten aanzien van vreemdelingen, als ze maar geld en kennis meenemen. Wanneer het geld ontbreekt bij de vluchtelingen wordt wel eens wreed tegen hen opgetreden.

Tijdens de Gouden Eeuw is Holland het machtigste gewest binnen de Republiek en binnen Holland voert Amsterdam de boventoon. Van de Hollandse begroting wordt meer dan de helft betaald door Amsterdam. Zonder toestemming van de stad gebeurt er weinig. Beslissingen neemt de stad veelal op eigen houtje, waarbij het zich weinig aantrekt van anderen. Door deze arrogante opstelling is Amsterdam weinig geliefd binnen de Republiek en het levert een bron van spanningen op tussen Amsterdam en de rest van Nederland. Aan het einde van de zeventiende eeuw, als Amsterdam bijna 200.000 inwoners heeft, komt er geleidelijk aan een einde aan de voorspoed. Het IJ begint te verzanden en schepen kunnen nauwelijks meer bij de Amsterdamse haven komen, terwijl Amsterdam het moet hebben van zijn gunstige ligging. Want dat heeft de stad de Gouden Eeuw bezorgd.

Door het graven van het Noord-Hollandskanaal in 1824 en de opening van het Noordzeekanaal in 1876 kent Amsterdam een economische opleving. Veel arbeiders uit de rest van het land komen naar de hoofdstad, want ze zijn nodig voor de aanleg van het Noordzeekanaal en allerlei andere projecten. Amsterdam telt in 1850 ongeveer 250.000 inwoners, in 1880 300.000 en in 1900 510.000. Rond het begin van de twintigste eeuw groeit Amsterdam uit tot het belangrijkste industriële centrum van Nederland.

In de jaren dertig volgt een slechte periode die tot na de Tweede Wereldoorlog zal duren. In 1948 wonen er bijna 830.000 mensen in Amsterdam. In de stad komt het economisch herstel na de Tweede Wereldoorlog mede tot stand door de opening van het Amsterdam-Rijnkanaal in 1952 en de uitbreiding van de haven. Tussen 1965 en 1984 verlaten 400.000 Amsterdammers de stad. Daarvoor komen 200.000 mensen terug uit andere delen van het land. Hierna begint de bevolking wederom toe te nemen.

In Amsterdam is de smeltkroes van culturen overal zichtbaar. Geen stad in Nederland heeft de afgelopen vier eeuwen zoveel migrantenstromen gekend. Amsterdam telt momenteel zo rond de 790.000 inwoners, afkomstig uit zo'n 175 verschillende landen met 350 verschillende geloofsgemeenschappen. Het culturele klimaat van de stad is uiteindelijk bepaald door de migratie. Amsterdam heeft het imago van vrijheid en dat werkt als een magneet op mensen van over de hele wereld.

1.4.1 Volkskarakter Amsterdammers

Doordat Amsterdam in de Gouden Eeuw de zeven provinciën heeft beheerst, is bij de Amsterdammers een gevoel van superioriteit boven alle overige landgenoten ontstaan en gebleven. Ze beschouwen hun stad als het middelpunt van het heelal en de mooiste plek op aarde. Alle overige steden en dorpen stellen weinig voor. Volgens de Amsterdammers komt het in Nederland vooral op hen aan. Ze voelen zich onafhankelijk en vrijgevochten en tonen belangstelling voor kunst en cultuur. Daarnaast zijn ze goedgehartig, vrolijk, opgeruimd, vriendelijk, hulpvaardig, goedmoedig en humorvol. De Amsterdamse humor wordt in de rest van Nederland minder gewaardeerd, omdat het vaak ten koste gaat van anderen. De Amsterdammers beschikken over sterke verbale capaciteiten en komen vaak met een weerwoord. Ze ogen en spreken zelfverzekerd ("Wij zijn de beste" en "Wij zijn voor niemand bang") en stralen zelfvertrouwen uit. Ze hebben geen last van een minderwaardigheidscomplex maar eerder van een meerderwaardigheidscomplex. Amsterdammers kennen geen drempel zoals bepaalde inwoners uit de provincie. Ze hoeven tegen niemand op te kijken, zoals sommige mensen uit de provincie wel opzien tegen de Amsterdammers. De Amsterdammers waaien vaak met alle winden mee, het is net hoe het ze het beste uitkomt. Voor hen bestaat enkel alles of niets: het gaat of heel goed of het gaat heel slecht, een tussenweg is er meestal niet.

1.4.2 Ajax

Ajax wordt op 18 maart 1900 opgericht. De naam Ajax verwijst naar een Griekse held met die naam. In 1908 fuseert de club met het Amsterdamse Holland en in 1918 volgt de eerste landstitel. De eerste sterke periode omvat de jaren dertig met acht afdelingstitels en vijf landstitels. In de tweede helft van de jaren zestig en begin jaren zeventig volgt andermaal een sterke episode, zowel nationaal als internationaal. Hierna strijdt de Amsterdamse club bijna ieder jaar mee om de hoofdprijs in Nederland. Zo kent Ajax begin jaren tachtig een goede nationale periode en in de jaren negentig een sterk nationaal en internationaal tijdperk.

Het Ajax-spel is een combinatie van techniek, bluf, schoonheid, brutaliteit en onvoorspelbaarheid. Ajax staat model voor aanvallend voetbal, het liefst uitgevoerd met spelers uit de eigen kweek. De mensen gaan niet alleen naar Ajax om de club te zien winnen, maar ook voor het mooie voetbal. Volgens Ajacieden is Ajax altijd de beste, ook als het in sommige seizoenen een stuk minder gaat. Ze lijken zich verheven te voelen boven de rest van het land, dat volgens hen uitsluitend uit boeren bestaat. Veel bekende Nederlanders bevolken de tribunes van de Arena en het lijkt wel of een groot deel van de Nederlandse journalisten Ajax-vrienden zijn.

Ajacieden worden vaak voor Joden uitgemaakt. De herkomst is niet geheel duidelijk. Al voor de Tweede Wereldoorlog waren veel supporters afkomstig uit Amsterdam-Oost en de binnenstad, waar relatief veel Joden woonden. Bovendien lag het stadion van Ajax vlakbij een wijk met veel Joden, zodat bezoekende supporters dachten met een Joodse club te maken te hebben. De F-Side van Ajax poetste het Joodse imago in de jaren zeventig op en maakte er een geuzennaam van. Later kwam de term 'Godenzonen' in schwing. Ajax is echter geen Joodse vereniging, het is niet opgericht door Joden en in de loop der tijd zijn niet eens zoveel Joden lid geweest van de club.

1.5 Geschiedenis van Rotterdam

De nederzetting Rotterdam ontstaat aan het einde van de dertiende eeuw bij een dam aan de rivier de Rotte. In 1340 ontvangt het stadsrechten. Voor Rotterdam start in de zestiende eeuw een economische groei. Deze is eveneens mede tot stand gekomen door de ervaring en de handelscontracten van de gevluchte Vlaamse en Brabantse protestanten. Aan het einde van de zestiende en begin van de zeventiende eeuw trekken er, naast de Vlamingen en Brabanders, ook Joden, Engelsen en Schotten naar de stad. De haven van Rotterdam breidt zich door de handel en scheepvaart flink uit. Na de Amsterdamse haven wordt het de tweede haven van de Republiek. Op dat moment is het verschil tussen de beide havens erg groot. Amsterdam heeft als voordeel dat het veel betere achterlandverbindingen kent.

In de loop van de achttiende eeuw begint de Maas echter te verzanden en de handel en scheepvaart loopt terug. Tijdens de Franse Tijd komt de scheepvaart op Rotterdam nagenoeg stil te liggen. Ook na de Franse tijd gaat het niet voorspoedig met de Rotterdamse haven. De aanleg van de Nieuwe Waterweg (1867-1872) en de Willemshaven (1875) doen de stad goed en de scheepvaart neemt flink toe. De bevolking en de industrie groeien eveneens. Men heeft in Rotterdam arbeiders nodig. Veel boeren uit Zuid-Holland, Noord-Brabant en Zeeland, maar ook uit andere delen van het land en zelfs uit Duitsland, verhuizen naar Rotterdam en komen veelal op Zuid te wonen. Ze ontvluchten de werkloosheid van het platteland en gaan werken in de haven of de fabrieken. Hele woonwijken worden op Rotterdam-Zuid voor de immigranten gebouwd (één van de wijken op Zuid heet Feijenoord). De leef- en arbeidsomstandigheden zijn er slecht, wat leidt tot grote sociale ellende. Er moeten lange dagen worden gemaakt om aan geld te komen. Nergens in het land is het alcoholgebruik zo hoog als in Rotterdam. De mensen op Zuid kennen slechts één zorg en dat is proberen te overleven. Door hun agrarische achtergrond heerst er een mentaliteit van hard werken en doe maar gewoon. Op hun vrije zondag gaan veel van deze harde werkers naar de voetbalclub Feyenoord kijken, dat in deze belabberde periode is opgericht. De groep emigranten geeft Rotterdam zijn naam van 'opgestrooptemouwenstad' en bezorgt Feyenoord de naam 'de club van het volk'. De club verwerft het imago van een team van harde werkers: 'geen woorden maar daden'. Overigens trekken van oorsprong 'echte' Rotterdammers naar onder meer Wassenaar en Voorburg. Hierdoor neemt het aantal 'echte' Rotterdammers af en het aantal 'niet-echte' Rotterdammers toe. Het inwoneraantal van de havenstad groeit door de immigratie explosief. De bevolking stijgt van 130.000 in 1875 naar bijna 600.000 in 1930. De haven breidt zich alsnog verder uit en in de twintigste eeuw passeert Rotterdam concurrent Amsterdam als grootste haven.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog wordt de binnenstad van Rotterdam grotendeels platgebombardeerd. Na de oorlog begint het herstel van de stad. Voor de wederopbouw heeft men veel arbeiders nodig en die komen wederom van buiten Rotterdam (veel werklozen uit voornamelijk Friesland, Groningen, Drenthe en Noord-Brabant). De stad krijgt in 25 jaar tijd andermaal een totaal andere bevolking. Tussen 1960 en 1985 verlaten 784.000 mensen Rotterdam, terwijl 567.000 mensen zich er nieuw komen vestigen (waaronder veel immigranten uit Italië, Spanje, Marokko, Turkije, Griekenland en voormalig Joegoslavië). In 1965 wonen in Rotterdam 730.000 mensen en momenteel zijn dat er 617.000. Rotterdam kent ruim 165 nationaliteiten en meer dan 50% van de bevolking is van allochtone afkomst. De stad bestaat dus door de vele 'import' voor een groot deel uit personen die niet in Rotterdam zijn geboren of wiens voorvaderen er niet vandaan komen. Evenals Amsterdam heeft ook Rotterdam Brabantse wortels. Sinds 2004 is Rotterdam niet meer de grootste havenstad van de wereld. Die eer valt nu te beurt aan Sjanghai (Singapore is nummer twee).

1.5.1 Volkskarakter Rotterdammers

Door de ontwikkeling van de Rotterdamse haven zijn vanuit het gehele land mensen in Rotterdam gaan werken en wonen. Hierdoor is er een mix van allerlei volkskarakters ontstaan. Rotterdammers maken geen ophef, zijn sober, ingetogen, nuchter, werkzaam, doortastend, moedig, durvend, zelfbewust, goedhartig en hulpvaardig. Met kunst hebben ze weinig op. Zij hebben het hart op de tong en kunnen grof, ruw, onbeschaafd en onbehouwen zijn. Rotterdammers zien zichzelf in de eerste plaats als harde werkers.

1.5.2 Feyenoord

De naam Feyenoord ontleent zich aan een klein eilandje in de Maas, dat via aanslibbing ontstond en zo omstreeks het eind van de dertiende eeuw daar is gesitueerd. In 1450 is er de eerste vermelding van Feyenoord, als eiland in de Maas. In de tweede helft van de negentiende eeuw wordt het een woonwijk van Rotterdam.

Op 19 juli 1908 wordt de voetbalclub Feyenoord opgericht onder de naam Wilhelmina en in 1909 ondergaat de club een naamsverandering in de vorm van H.F.C. In hetzelfde jaar gaat H.F.C. verder als Celeritas, omdat er al een vereniging bestaat met de naam H.F.C.. Drie jaar later, als de promotie naar de derde klasse een feit is, krijgt de vereniging de naam Feyenoord mee. Binnen de N.V.B. is er namelijk al een club met de naam Celeritas. In 1921 promoveert Feyenoord naar de hoogste klasse (eerste klasse), waarna de club in 1924 de eerste landstitel voor zich opeist. Feyenoord kent een lange sterke periode in de jaren twintig en dertig (1924-1940). Dit levert de club twaalf afdelingstitels en vijf landskampioenschappen op. Hierna pakt Feyenoord, op één afdelingstitel in 1943 na, lange tijd geen prijzen. Feyenoord komt echter sterk terug met zijn tweede sterke episode: de gehele jaren zestig en de eerste helft van de jaren zeventig. Zes landstitels, de felbegeerde Europacup I, de Wereldbeker en de UEFA Cup schrijft de club op zijn conto. In 1971 wordt de 'ij' in de naam Feyenoord gewijzigd in Feyenoord met een 'y', dit omdat de buitenlandse relaties moeilijkheden hebben met de schrijfwijze en uitspraak van de 'ij'. Na 1975 blijft Feyenoord wel aan de nationale top meedraaien, maar op een paar landstitels en een UEFA Cup na kan de club niet echt meer overtuigen.

Feyenoord staat bekend om zijn werkvoetbal en eindeloze inzet en is feitelijk in alles het tegenovergestelde van Ajax. Al in de jaren dertig maakte de club Ajax emoties bij Feyenoord los, maar toch was het hautaine Sparta in de begintijd de geduchte rivaal van Feyenoord. Deze elitevereniging, opgericht in 1888 en afkomstig uit Rotterdam-Noord, behaalde tot 1961 meer landstitels dan Feyenoord: zes tegenover vijf. Het was een strijd tussen Noord – kakkers, stadsmensen met hoeden en middenstanders – en Zuid – boeren, dorpelingen met petten en arbeiders. Noord had daardoor een betere reputatie dan Zuid en de mensen op Noord keken neer op deze 'boeren'. Zuid was een echte arbeidersbuurt: veel van de inwoners waren afkomstig van het Brabantse platteland (zoals de latere Feyenoord-voorzitter Cor Kieboom), Zeeland en de Zuid-Hollandse eilanden en waren naar Rotterdam verhuisd voor het werk in de haven. In de jaren zestig nam de rivaliteit tussen beide Rotterdamse clubs af doordat Feyenoord sterker werd en Sparta juist zwakker, zodat Ajax voor Feyenoord meer de rivaal werd. De rivaliteit tussen deze twee clubs is een soort van erekwestie tussen twee grote steden. Het is een strijd tussen de volkse stad Rotterdam met zijn arbeiders tegenover het trendy Amsterdam met zijn hooghartige inwoners. PSV wordt door beide ploegen niet als een echte rivaal gezien. Dit komt omdat deze club in hun ogen te zeer Philips is.

Hoofdstuk 2

Periode 1915-1928

De route naar de eerste klasse

1915/16	Vijfde plaats noodcompetitie (promotie naar derde klasse NVB) - tweede ronde NVB-beker			
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Kees Mijnders.	Competitie 11 3 1 7 7 20-32
Bertus van Dijk (Eindhovia), Jan Smits (eigen jeugd).		Clubtopscorer	Beker 2 1 1 0 3 4-3	
		Bertus van Dijk Hans Jonkers 2 dlp.	Totaal 13 4 2 7 10 24-35	

Competitie (noodcompetitie tweede klasse C)

PSV ontvangt in 1915 de invitatie om samen met teams uit de tweede klasse van de NVB uit te komen in een noodcompetitie: competitie zonder promotie of degradatie. Zodoende ontmoet de vereniging voor het eerst de stedelijke volksclub Eindhoven. Het betreft een competitie met slechts zes clubs. Kees Mijnders, werkzaam bij Philips, is de eerste trainer. Zijn mannen beginnen op 19 september 1915 met een 3-2 nederlaag bij het tweede van Willem II. Een week later boeken ze de eerste winstpartij. Hierna valt er nog één zege en één gelijkspel te noteren. Voor de rest stelt het allemaal niet veel voor.

Toch valt er in dit seizoen een zeer belangrijk succes op te tekenen. Op 5 april 1916 speelt PSV in verband met de competitie-indeling voor het volgende seizoen een beslissingswedstrijd tegen SSS Budel. De winnaar van dit duel mag het volgend seizoen uitkomen in de derde klasse van de Nederlandse Voetbalbond. Na halverwege met 2-0 te hebben achter gestaan, trekt PSV uiteindelijk met 5-2 aan het langste eind. Het Philips Elftal kan zich opmaken voor het landelijke werk.

De PSV'ers van het eerste uur zijn onder meer: *Jan Ketel* (21 maart 1889 te Zutphen, 1915/16), *Ad van Lierop* (8 november 1890 te Gestel, 1915/16), *Jan van Kessel* (24 februari 1897 te Eindhoven, 1915/16 t/m 1916/17), *Antoon Goedhart* (14 april 1891 te Rotterdam, 1915/16 t/m 1916/17), *Berend Jan Huiskamp* (20 mei 1891 te Arnhem, 1915/16 t/m 1917/18), *Evert Moes* (27 november 1892 te Meppel, 1915/16 t/m 1916/17), *Bertus van Dijk* (8 maart 1898 te Oss, 1915/16 t/m 1924/25), *Hans Jonkers* (30 augustus 1890 te Groningen, 1915/16 t/m 1916/17), *Jan Smits* (25 september 1896 te Rijswijk, 1915/16 t/m 1922/23) en *Jos Smets* (3 december 1889 te Sint-Gilles [Bel.], 1915/16 t/m 1916/17).

Beker

In de eerste ronde legt PSV zeer verrassend de oppermachtige kampioen uit de noodcompetitie (Helmond) over de knie: 2-1. Eersteklasser MVV wipt de Eindhovense club hierna uit het toernooi, omdat een uitspelende ploeg bij een remise verder gaat.

1916/17	Tweede plaats derde klasse - Eerste ronde NVB-beker			
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Elftalcommissie.	Competitie 17 6 1 10 13 39-51
Léonard van Dijk (eigen jeugd), Harry Hunting (eigen jeugd), Chris Sijen (MVV).		Clubtopscorer	Beker 3 1 1 1 3 5-5	
		Chris Sijen 10 dlp.	Totaal 20 7 2 11 16 44-56	

Competitie (derde klasse B)

Kees Mijnders is vertrokken bij PSV en een opvolger is niet voorradig. Daardoor nemen de spelers zelf de trainingen voor hun rekening. Af en toe gebeurt dit onder leiding van international Wout Buitenweg. In oktober 1916 wordt het Philips Elftal als Ph.S.V. (Philips' Sportvereniging) geregistreerd bij de Nederlandse Voetbalbond.

Met slechts vier opponenten stelt de competitie weinig voor. Bovendien trekt het tweede van VVV zich terug. Halverwege leidt PSV de dans, zij het dat de stand een ietwat vertekenend beeld geeft. Uiteindelijk zullen de voetballers van Philips met evenveel winst- en verliespartijen en voor- en tegendoelpunten keurig in balans blijven. Ze nemen kampioen NOAD als enige club twee punten af en topscorer Sijen scoort op 22 oktober tegen Tegelen de helft van zijn totale productie (9-2): vijf doelpunten. De competitie zit er vlot op en daarom neemt PSV nog deel aan een extra competitie (van de Brabantse Voetbalbond) met onder meer EVV en De Valk.

Beker

Tweedeklasser WFC uit Wormerveer zorgt voor een kortstondig Eindhovens bekeroptreden: 2-1 verlies.

1917/18	Derde plaats derde klasse (promotie naar tweede klasse NVB)									
	Belangrijkste spelersmutaties			Trainer	Cumulatieve standen					
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)		Elftalcommissie.	Competitie	28	12	2	14	26
Jan Hunting (eigen jeugd).	Chris Sijen (MVV).		Clubtopscorer	Beker	3	1	1	1	3	5- 5
			Harry Hunting 7 dlp.	Totaal	31	13	3	15	29	68-71

Competitie (derde klasse B)

Ondanks een derde stek in de eindrangschikking mag PSV wel deelnemen aan de promotiewedstrijden voor de tweede klasse. Dit omdat de Eindhovense ploeg enkel reserve-elftallen als tegenstanders had. Een uit- en thuisduel tegen Sittard zal bepalen wie zich volgend seizoen tweedeklasser mag noemen. In Sittard bezorgt de 17-jarige Léonard van Dijk PSV een verdienstelijke 0-1 zege. De Limburgse ploeg verslaat de Eindhovense club een week later met dezelfde cijfers, zodat een derde match noodzakelijk wordt. Op de grasmat van het Venlose VVV neemt PSV in het beslissingsduel al vroeg de leiding door Léonard van Dijk. In de resterende tijd loopt de ploeg verder uit naar een 3-0 winst.

De promotie naar de tweede klasse is een feit geworden dankzij: *Jan Hunting* (29 november 1900 te Nuenen, 1917/18 t/m 1928/29), *Simon van Haperen* (3 december 1898 te Etten, 1916/17 t/m 1919/20), *Isodor Meijlemans* (27 maart 1981 te Dieghem [Bel.], 1917/18 t/m 1920/21), *Hubert Brech* (16 juni 1898 te Venlo, 1917/18), *Berend Jan Huiskamp* (20 mei 1891 te Arnhem, 1915/16 t/m 1917/18), *Jef Rademaekers* (22 november 1898 te Beek, 1917/18 t/m 1918/19), *Hannes Wijnands* (23 oktober 1895 te Mönchengladbach [Dui.], 1917/18 t/m 1920/21), *Bertus van Dijk* (8 maart 1898 te Oss, 1915/16 t/m 1924/25), *Willem Jan Staal* (25 juli 1894 te Heemstede, 1916/17 t/m 1917/18), *Harry Hunting* (20 oktober 1897, 1916/17 t/m 1918/19), *Deseri Dresens* (20 januari 1891 te Stolberg [Dui.], 1917/18), *Léonard van Dijk* (21 augustus 1900 te Oss, 1916/17 t/m 1927/28), *Frans Pulles* (29 juni 1893 te Baardwijk, 1917/18) en *Jos van Dijk* (13 februari 1891 te Oss, 1917/18).

1918/19	Vijfde plaats tweede klasse									
	Belangrijkste spelersmutaties			Trainer	Cumulatieve standen					
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)		Elftalcommissie.	Competitie	40	16	5	19	37
Bertus Dierikx (MSV), Charles van Erp (BFC).			Clubtopscorer	Beker	3	1	1	1	3	5- 5
			Bertus Dierikx, Toon Dillen en Hannes Wijnands 2 dlp.	Totaal	43	17	6	20	40	84-96

Competitie (tweede klasse B)

In de tweede klasse krijgt PSV te maken met meer tegenstanders, maar nog altijd is de competitie met zeven verenigingen niet groots van opzet. Echt florissant verloopt het niet. De eerste zege wordt eind oktober 1918 behaald op het tweede van Willem II: 1-2. De Philips-mannen kennen vervolgens een korte opleving, maar vlak voor de kerstdagen roept RVV ze tot de orde: 7-3. Hierna levert enkel het duel met hekkensluiter Willem II nog twee punten op, de rest gaat verloren. Aan het einde van de rit heeft de Eindhovense formatie elf punten verzameld uit twaalf duels, en daarmee houdt het twee teams onder zich.

1919/20	Vierde plaats tweede klasse									
	Belangrijkste spelersmutaties			Trainer	Cumulatieve standen					
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)		Elftalcommissie.	Competitie	54	24	7	23	55
Jan van Dal (Willem II), Jan Schudi (Sparta), Peer Liebrechts (EVV Eindhoven).	Harry Hunting (lager elftal).		Clubtopscorer	Beker	3	1	1	1	3	5- 5
			Charles van Erp 5 dlp.	Totaal	57	25	8	24	58	121-110

Competitie (tweede klasse B)

Het eerste elftal van PSV is versterkt met doelman Schudi, middenvelder Liebrechts en aanvaller Van Dal. Laatstgenoemde zal nog een belangrijke bijdrage leveren aan de promotie naar de eerste klasse. De competitie is met één club uitgebreid. Het gehele seizoen staat PSV rond de vierde plaats, maar door een sterk einde komt de tweede stek binnen handbereik. Een nederlaag op de slotdag voorkomt dit. Kampioen BVV is dit seizoen oppermachtig en behaalt het maximale aantal punten.

1920/21	Eerste plaats tweede klasse (promotie naar eerste klasse NVB)				
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen	
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Wout Buitenweg.	Competitie	72 38 9 25 85 163-120
Fritz Weiss (Florisdorfer AC), Joop Deenen (NAC).			Clubtopscorer	Beker	3 1 1 1 3 5- 5
			Charles van Erp 13 dlp.	Totaal	75 39 10 26 88 168-125

Competitie (tweede klasse B)

Wout Buitenweg neemt dit seizoen bij PSV op het trainersvlak de touwtjes iets strakker in handen. De competitie omvat acht clubs, waaronder drie tweede elftallen. PSV is door de promotie van het sterke BVV een titelkandidaat met onder meer Helmond en EVV: de nummers twee en drie uit de vorige competitie. Met vijf winstpartijen lost PSV de verwachtingen in en is het koploper. Het Eindhovense Gestel volgt op één punt en die club is op 7 november 1920 in Eindhoven de tegenstander. Het Philips-team laat er geen gras over groeien en toont zich met 4-1 de sterkste. NOAD 2 wordt vervolgens nipt met 1-0 aan de kant gezet, maar daarna is PSV met een remise en een nederlaag even de weg kwijt. Met een 9-0 triomf op het tweede van Wilhelmina wordt de weg snel teruggevonden. De balans na 10 wedstrijden leert dat PSV lijstaanvoerder is met 17 punten, Helmond is tweede met 16 uit 12 en Gestel derde met 14 uit 10. Door zeges op de tweede elftallen van Wilhelmina en Willem II kan PSV op 6 februari 1921 kampioen worden. Winst bij stadgenoot Gestel volstaat. De *gloeilampers* zijn goed doordrongen van de belangrijkheid van dit duel en scoren binnen vijf minuten tweemaal. In de tweede helft verdubbelen ze deze voorsprong en kunnen ze zich gaan opmaken voor de promotiewedstrijden.

Promotiecompetitie

In de promotiecompetitie bindt PSV de strijd aan met 't Zesde uit Breda en ONS uit Heerlen. De start op 17 april is met een 0-2 verlies tegen 't Zesde slecht. Op 24 april verslaat ONS thuis 't Zesde met 2-1. De ploeg uit Heerlen is op 1 mei de volgende opponent van PSV. Ook nu gaat het niet van een leien dakje, want in eigen huis blijft de Eindhovense ploeg steken op 1-1. Het ziet ernaar uit dat de PSV'ers de slag gaan missen, want alleen door het winnen van de overige twee ontmoetingen maken ze nog kans op promotie. Op 8 mei zegevieren ze met 1-3 in Breda van 't Zesde. Een week later wint 't Zesde thuis met 5-2 van ONS. De Bredase ploeg is door dit resultaat lijstaanvoerder met 4 uit 4, maar wel uitgespeeld. PSV en ONS volgen ieder op een punt en kruisen op 22 mei de degens met elkaar. De eerste tien minuten zijn voor de club uit Heerlen, maar hierna werkt PSV zich langzamerhand los. Vlak voor rust caramboleert een knal van Jan van Dal via een tegenstander in het vijandelijke doel: 0-1. Na de thee is Van Dal andermaal succesvol. ONS komt terug tot 1-2, maar PSV zal qua score aan de goede kant blijven. Allereerst wordt een treffer van Van Dal afgekeurd, maar even later maakt hij aan alle onzekerheid een eind door vlak voor tijd opnieuw te scoren: 1-3.

Jan Schudi (12 mei 1895 te Dordrecht, 1919/20 t/m 1922/23), *Jan Hunting* (29 november 1900 te Nuenen, 1917/18 t/m 1928/29), *Jan Smits* (25 september 1896 te Rijswijk, 1915/16 t/m 1922/23), *Janus Tijssen* (1 september 1899 te Breda, 1920/21 t/m 1922/23), *Peer Liebrechts* (21 oktober 1895 te Tongelre, 1919/20 t/m 1922/23), *Joop Deenen* (5 juli 1897 te Dordrecht, 1920/21 t/m 1921/22), *Franz Biak* (31 januari 1897 te Wenen [Oos.], 1920/21 t/m 1921/22), *Arthur Marohn* (4 oktober 1892 te Wenen [Oos.], 1920/21), *Bertus van Dijk* (8 maart 1898 te Oss, 1915/16 t/m 1924/25), *Charles van Erp* (6 augustus 1898 te Boxtel, 1918/19 t/m 1924/25), *Fritz Weiss* (13 november 1892 te Wenen [Oos.], 1920/21 t/m 1926/26), *Jan van Dal* (23 juni 1893 te Tilburg, 1919/20 t/m 1923/24), *Léonard van Dijk* (21 augustus 1900 te Oss, 1916/17 t/m 1927/28) en *Isodor Meijlemans* (27 maart 1981 te Dieghem [Bel.], 1917/18 t/m 1920/21) zijn de spelers die ervoor gezorgd hebben dat PSV zich eersteklasser mag noemen.

Wat mij betreft mogen er volgend jaar wat minder Hollanders en buitenlanders in het team. Maar dat is geen discussie voor met de baas.

1921/22	Tiende plaats eerste klasse			
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Jan Vos.	Competitie 92 41 12 39 94 186-170
	Sally Hertzberger (EVV Eindhoven).		Clubtopscorer	Beker 3 1 1 1 3 5- 5 Totaal 95 42 13 40 97 191-175
		Bertus Dierikx 10 dlp.		

Competitie (eerste klasse Zuid)

Trainer Wout Buitenweg heeft plaatsgemaakt voor Jan Vos. De 15-voudig oud-international zal voor één seizoen de honneurs waarnemen. Het debuut van PSV in de eerste klasse verloopt niet eenvoudig. De Eindhovenaren vangen de competitie dermate slecht aan, dat ze na zes wedstrijden onderaan de ladder staan met slechts één punt. Op 20 november 1921 behalen ze hun eerste zege in de eerste klasse door het eveneens slecht begonnen VVV met 4-1 terug te wijzen. Deze lijn trekt PSV met twee verliespartijen niet door, maar op 18 december volgt een belangrijke triomf op rode lantaarndrager Velocitas uit Breda. Halverwege het seizoen prijkt de Philips-ploeg op een negende plaats met vijf punten, met alleen VVV en Velocitas onder zich. De tweede helft van de competitie begint voor PSV met ontmoetingen tegen deze twee clubs. De wedstrijd in Venlo tegen VVV loopt voor PSV op een fiasco uit, en met de staart tussen de benen vertrekt het gezelschap met een 3-0 zeperd richting Eindhoven. Zo zakt de ploeg één plaatsje. Dat wordt een week later nog een treetje lager als Velocitas te sterk blijkt. Op 12 maart 1922 sleept PSV tegen Dosko uit Bergen op Zoom eindelijk weer eens een punt binnen, maar omdat VVV hetzelfde doet, schiet de ploeg uit Eindhoven er bar weinig mee op. Wat meer zoden aan de dijk zet, is de thuiszege op het Bossche Wilhelmina. Maar met vier opeenvolgende mislukte voorstellingen werkt PSV zich andermaal in de nesten. Temeer omdat Velocitas en VVV wel een punt toevoegen aan hun schamele totaal. Als op de 23e april de balans wordt opgemaakt bezetten PSV (achttien duels) en VVV (negentien duels) met acht punten de onderste twee posities. Velocitas heeft een punt meer dan het tweetal en bovendien maar vijftien wedstrijden achter de rug. Een week later gaat PSV andermaal onderuit, terwijl NOAD en VVV de punten verdelen in Tilburg: 1-1. Dit betekent dat VVV een punt meer heeft verzameld dan PSV, maar de ploeg uit Venlo is wel uitgespeeld. Velocitas voetbalt zich in de daaropvolgende weken in veiligheid. PSV heeft nog één kans en dat is op 21 mei tegen NOAD. De club moet minimaal één punt pakken om degradatie te ontlopen. Binnen een minuut nemen de Eindhovenaren in dit duel de leiding, maar nog voor rust zijn de zaken dusdanig gekanteld dat ze tegen een 1-2 achterstand aankijken. Deze stand staat ook na negentig minuten op het scorebord, waardoor ze een punt achterblijven bij VVV en als laatste eindigen. Toch is het nog niet gedaan met PSV, want de club heeft na afloop twee protesten ingediend. Het ene bezwaar betreft een doelpunt van NOAD en het ander is een nietig verklaarde treffer van PSV. Nu is het wachten op het oordeel van de protestcommissie en deze komt op 3 juni met een verklaring. Alleen het eerste protest wordt gehonoreerd, waardoor het duel in 1-1 eindigt. Op de ranglijst komt PSV op gelijke hoogte met VVV en voorkomt daarmee op miraculeuze wijze degradatie.

1922/23	Tiende plaats eerste klasse			
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	John Leavy.	Competitie 112 45 15 52 105 215-219
	Driekske Klaassen (Gestel), Ben Hoogstede (NAC), Anton Prihoda (eigen jeugd).		Clubtopscorer	Beker 3 1 1 1 3 5- 5 Totaal 115 46 16 53 108 220-224
		Jan van Dal 6 dlp.		

Competitie (eerste klasse Zuid)

In de zomer van 1922 wordt Ph.S.V. onder de naam P.S.V. ingeschreven bij de NVB. In de volksmond blijft de club Philips genoemd worden. John Leavy gaat de trainingen van PSV leiden. Ondanks een Engelse oefenmeester zijn die nog altijd niet van een hoog gehalte. Ook het tweede verblijf in de eerste klasse wordt er één van hangen en wurgen. Met vier punten uit de eerste zes wedstrijden laat PSV op de ranglijst vier ploegen achter zich. Hierna komt er een grotere kink in de kabel. Zes verlieswedstrijden, waarvan er één – PSV-Bredania – ongeldig wordt verklaard, laten de Eindhovenaren op een één na laatste plaats neerploffen. Alleen Velocitas staat nog onder hen. De cadetten uit Breda komen op 14 januari 1923 naar Eindhoven en de *Philipsmensen* krijgen een 2-3 nederlaag te slikken, waardoor ze de nieuwe rode lantaarndrager worden. Ze zetten zich schrap en boeken vijf punten uit drie duels, waaronder de eerdere geannuleerde wedstrijd PSV-Bredania. Op 25 februari troeft Dosko in Bergen op Zoom PSV weliswaar met 2-0 af, maar heeft de ploeg wel vier punten afstand genomen van Velocitas. Met vier wedstrijden voor PSV en vijf voor Velocitas op het programma, lijken de Eindhovenaren een beslissende slag te hebben geslagen. Ze rekenen zich echter te snel rijk.

De Bredanaars triomferen tweemaal op rij, terwijl PSV een keer in het stof bijt bij MVV. Beide clubs hebben nu achttien duels achter de kiezen en negen punten vergaard. Op 22 april komen beide teams in de wei. De Eindhovense club gaat kopje onder bij het Bossche Wilhelmina en Velocitas buigt het hoofd voor Bredania. Het komt nu aan op de laatste wedstrijd. PSV is op 29 april met 2-1 de baas over MVV. Velocitas komt deze middag niet in actie, zodat het wachten geblazen is tot de ploeg uit Breda zijn laatste potje speelt. Dat gebeurt op 6 mei. Velocitas treedt aan tegen Eindhoven, dat daarmee het lot van PSV in handen heeft. De blauwwitten voldoen aan hun sportieve plicht en redden hun stadgenoot via een 1-2 triomf in Breda. Andermaal handhaaft PSV zich met de hakken over de sloot.

1923/24	Zesde plaats eerste klasse										
	Belangrijkste spelersmutaties			Trainer	Cumulatieve standen						
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)		John Leavy.	Competitie	132	54	18	60	126	251-253
	Janus van den Broek (EVV Eindhoven), Bertus Haes (Go Ahead), Piet Ramakers (VVV).	Jan Schudi, Jan Smits (lager elftal), Peer Liebrechts (gestopt).		Clubtopscorer Piet Ramakers 20 dlp.	Beker	3	1	1	1	3	5- 5
				Totaal	135	55	19	61	129	256-258	

Competitie (eerste klasse Zuid)

Door in het nieuwe seizoen prompt de eerste competitiewedstrijd te verliezen, lijkt PSV eenzelfde weg te gaan bewandelen als in de voorgaande twee seizoenen. Met een puntdeling en een overwinning herstelt de club zich echter keurig, maar twee uitglidders doet de ploeg opnieuw stiekem naar onderen kijken. Twee opeenvolgende victories verschaffen de Eindhovense ploeg wat lucht. Maar nederlagen tegen BVV en NAC, met daartussendoor wel een magistrale 1-6 winst bij NOAD (vijf treffers van Ramakers), zorgen ervoor dat PSV nog altijd niet zorgenvrij is. In de maand februari speelt de club zich echter met twee triomfen en een remise zo goed als veilig. Daar kunnen de twee daaropvolgende verliespartijen niets meer aan veranderen. Hierna zetten de PSV'ers aan voor een eindsprint en mengen ze zich in de titelstrijd met Willem II en NAC. Ze behalen op 22 april in eigen huis een verrassende zege op Willem II, waardoor de Tilburgse club zo goed als zeker zijn titelkansen vergooit. NAC slaagt er vijf dagen later wel in om PSV pootje te lichten en wordt zodoende kampioen.

1924/25	Elfde plaats eerste klasse (degradatie naar tweede klasse NVB) - Tweede ronde NVB-beker										
	Belangrijkste spelersmutaties			Trainer	Cumulatieve standen						
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)		John Leavy.	Competitie	152	58	19	75	135	276-309
		Jan van Dal (gestopt).		Clubtopscorer Piet Ramakers 9 dlp.	Beker	5	2	1	2	5	6- 11
				Totaal	157	60	20	77	140	282-320	

Competitie (eerste klasse Zuid)

PSV verzamelt uit de eerste zeven potjes vijf punten. De spelers van Philips treden hierna een rampzalige periode tegemoet en sluiten het jaar af met vijf zeperds. Ze gaan aan de oliebollen als de nummer laatst in de competitie met 5 uit 12; Alliance en Bredania hebben allebei 7 uit 11. Het jaar is amper tien dagen oud of een hernieuwd verlies volgt. De serie nederlagen biedt de *gloeilampmensen* weinig houvast voor het treffen met mede-degradatiekandidaat Alliance op 18 januari 1925. Toch verlaten ze het veld in Roosendaal als winnaar. Ze slaan echter andermaal het verkeerde pad in door drie duels achtereen het spoor bijster te blijven. Met 7 uit 17 is PSV op 22 maart uiteraard de rode lantaarndrager. Het op een tiende plaats staande Alliance heeft 9 uit 18. Een week later wordt de situatie bijna uitzichtloos als de ploeg uit Roosendaal met 5-2 uithaalt in eigen huis tegen BVV, terwijl PSV roemloos met 0-3 ervan langs krijgt van Wilhelmina. Zo is het gat opgelopen naar vier punten en bestaat er alleen nog een theoretische kans om de degradatie te ontlopen.

PSV zal de laatste twee duels moeten winnen, terwijl Alliance in zijn laatste partij geen punt mag pakken. Op 5 april klopt PSV in eigen huis Bredania met 2-0 en verneemt tevens dat Alliance diezelfde middag met 2-1 ten onder is gegaan bij Wilhelmina. Met het thuisduel tegen nummer acht Willem II voor de boeg lijkt het voor de Eindhovense club een haalbare kaart, maar het eindigt in een desillusie. In Eindhoven gaat PSV tegen de Tilburgers met de billen bloot, waardoor degradatie een feit wordt. Er volgen geen degradatiewedstrijden, zoals die in de voorgaande seizoenen voor de op de laatste plaats geëindigde ploegen wel altijd waren weggelegd. De Nederlandse Voetbalbond heeft namelijk besloten om met ingang van het volgende seizoen de zuidelijke eerste klasse van elf naar tien clubs terug te brengen.

Beker

Tweedeklasser Helmond wordt met 1-0 aan banden gelegd, maar hierna moet PSV diep buigen voor Wilhelmina: 0-6.

1925/26	Eerste plaats tweede klasse (promotie naar eerste klasse NVB)										
	Belangrijkste spelersmutaties			Trainer	Cumulatieve standen						
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)		John Leavy.	Competitie	176	79	21	76	179	373-326
	Jan Hassink (Ajax), Gerrit Hermans (NOAD, nov. 1925), Jacques Roomberg.	Bertus van Dijk (gestopt), Charles van Erp (EVV Eindhoven).		Clubtopscorer Piet Ramakers 27 dlp.	Beker	5	2	1	2	5	6- 11
				Totaal	181	81	22	78	184	379-337	

Competitie (tweede klasse B)

Ondanks de degradatie weet PSV in de personen van Hassink en Hermans twee spelers van eersteklasniveau aan zich te binden. Beiden zijn bij Philips gaan werken en zo bij PSV terechtgekomen. Veel mensen hebben hun bedenkingen bij de overgang, maar de NVB gaat akkoord. De twee voetballers zitten tegen het Nederlands elftal aan. Hassink zal dat wel bereiken, Hermans niet.

PSV vangt de competitie op 20 september 1925 aan met een 2-2 tegen Longa. Beide ploegen trekken de vier volgende wedstrijden naar zich toe en na vijf duels staan ze gebroederlijk aan kop met negen punten. Op 22 november treffen ze elkaar andermaal. In de eerste helft komen beide teams niet tot scoren, maar in het tweede bedrijf wordt dit ruimschoots goedgemaakt door PSV. De doelpunten vallen als rijpe appels uit de boom. Met 6-0 walst de Eindhovense formatie over de Tilburgse ploeg heen. Het Tegelse TSV maakt tegen PSV eveneens geen schijn van kans. VSC gaat met 14 uit 9 als koploper het nieuwe jaar in, maar nummer twee PSV staat met 13 uit 7 er beter voor.

Er is daarom sprake van een heuse topper als beide clubs elkaar op 3 januari 1926 in Volt treffen. Haes scoort namens PSV in de eerste helft. Twintig minuten na de pauze maakte VSC uit een vrije trap gelijk. Kort hierop mag PSV een strafschop nemen. Hertzberger schiet de penalty in eerste instantie tegen de keeper aan, maar de terugspringende bal deponiert hij alsnog in het doel: 1-2. Vlak voor tijd levert een strafschop voor VSC wat hilariteit op. De elfmetertrap wordt allereerst naast geknald, maar de scheidsrechter besluit de strafschop te laten overnemen omdat een aantal PSV'ers te snel is ingelopen. Bij de tweede keer doen een aantal spelers van VSC dit en andermaal geeft de umpire te kennen dat de penalty opnieuw uitgevoerd moet worden. Deze derde poging wordt door Hunting gestopt, maar aangezien weer een paar VSC-voetballers te vroeg instormen is de scheidsrechter wederom van mening dat er nogmaals geschoten moet worden. Bij de vierde gelegenheid verloopt alles goed. Zeker voor PSV, want keeper Hunting stopt de inzet en voorkomt daarmee een puntdeling. Na deze partij is PSV vier duels lang niet meer te houden. Met klinkende overwinningen worden de tegenstanders simpeltjes opzij gezet. De eerste seizoensnederlaag op 14 februari tegen middenmoter Gudok uit Tilburg komt dan ook onverwacht, maar door zeges in Tegelen (TSV) en Venlo (VOS) doet PSV een belangrijke stap richting het kampioenschap. Dit kan op 28 maart een feit worden als de club andermaal wint van het Venlose VOS. In een gelijkopgaande partij neemt PSV in de eerste helft een 1-0 voorsprong door een treffer van Ramakers. Hermans zorgt na de thee voor nummer twee. De titel is binnen. De Eindhovenaren sluiten de competitie met twee zeges waardig af, waarna ze zich gaan opmaken voor de promotiewedstrijden.

Promotiecompetitie

In de promotiewedstrijden moet PSV zien af te rekenen met Roosendaal, De Valk (Valkenswaard) en MZM (Maastricht). PSV vangt de competitie op 25 april aan met een 0-3 zege op Roosendaal, dat een week eerder al met 6-2 klopt heeft gekregen bij De Valk. Op deze 25e april verslaat MZM met 2-1 De Valk. De ploeg uit Maastricht blijkt op 9 mei een taaie opponent, want PSV komt in eigen huis niet verder dan een remise. Vervolgens behaalt de Philips-ploeg in Valkenswaard een nipte 1-2 zege bij De Valk. Het is halverwege de competitie duidelijk dat de concurrent voor PSV uit Maastricht komt. Dit team heeft evenals PSV één punt verspeeld. Op tweede pinksterdag vermorzelt PSV op superieure wijze Roosendaal met 8-0, terwijl naaste belager MZM een uitglijder maakt bij De Valk: 3-2. Op 30 mei overklast PSV De Valk in het Philips Sportpark met 9-0. Door dit resultaat heeft PSV op de laatste speeldag tegen MZM aan een gelijkspel voldoende om terug te keren naar het hoogste niveau. De kraker vindt plaats op 6 juni in Maastricht. Na een half uur spelen slalomt Piet Ramakers door de vijandelijke defensie en laat vervolgens de keeper met een schot van grote afstand kansloos. Vijf minuten na de rust beslist de PSV-topscoorder met een kopbal de match: 0-2. Door de winst promoveert PSV voor de tweede maal naar de eerste klasse.

De spelers die dit hebben bewerkstelligd zijn: *Jan Hunting* (29 november 1900 te Nuenen, seizoen 1917/18 t/m 1928/29), *Janus van den Broek* (4 juni 1896 te Stratum, 1923/24 t/m 1925/26), *Piet Zweegers* (28 mei 1901 te Geldrop, 1922/23 t/m 1925/26), *Anton Prihoda* (24 april 1902 te Luzic [Tsj.], 1922/23 t/m 1930/31), *Jan Hassink* (6 april 1902 te Amsterdam, 1925/26 t/m 1926/27), *Driekske Klaassen* (27 juli 1893 te Stratum, 1922/23 t/m 1929/30), *Tinus van Dinter* (9 november 1901 te Gestel, 1922/23 t/m 1928/29), *Sally Hertzberger* (16 januari 1901 te Woensel, 1921/22 t/m 1926/27), *Jacques Roomberg* (23 september 1905 te Buchs [Zwi.], 1925/26 t/m 1926/27), *Piet Ramakers* (14 november 1901 te Gambong [Ind.], 1923/24 t/m 1927/28), *Gerrit Hermans* (23 november 1906, 1925/26 t/m 1931/32) en *Léonard van Dijk* (21 augustus 1900 te Oss, 1916/17 t/m 1927/28).

Volgens het *Eindhovens Dagblad* behoort PSV door zijn spel dubbel en dwars thuis in de eerste klasse. De ploeg heeft met Van Dijk en Ramakers spelers die geregeld worden gekozen voor het zuidelijk elftal. Met Jan Hassink heeft de club zelfs een international in de gelederen.

1926/27	Vierde plaats eerste klasse - Derde ronde NVB-beker			
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Ben Hoogstede.	Competitie 194 85 28 81 198 410-357
Sjef van Run (Boxtel), Arie van Strien (Stormvogels), Kees de Visser (Unitas).	Janus van den Broek (lager elftal), Fritz Wiess (gestopt).	Clubtopscorer Jacques Roomberg 10 dlp.	Beker 6 2 1 3 5 6-15 Totaal 200 87 29 84 203 416-372	

Competitie (eerste klasse Zuid)

John Leavy is inmiddels vertrokken en Ben Hoogstede neemt voor een korte periode de selectie onder zijn hoede. Om te kijken of PSV het niveau van de eerste klasse aankan, oefent de club op zaterdag 7 augustus 1926 in Rotterdam tegen Feyenoord. Met een 2-4 zege lijkt dat wel goed te zitten.

Het hernieuwde weerzien met de eerste klasse verloopt voor PSV voorspoedig met vier remises en twee zeges. De gedachte aan degradatie is verdwenen en men richt de blik voorzichtig omhoog. Op 21 november schudt MVV de Eindhovenaren ruw wakker door ze in Maastricht een veeg uit de pan te geven: 5-1. PSV gaat wat energiever te werk en houdt Eindhoven en Willem II op een puntdeling. Ondanks dat kampioenskandidaat NAC de Eindhovense club op 12 december pootje licht, kan de club toch terugkijken op een geslaagde rentree in de eerste klasse. Dat wordt bevestigd door een overwinning en een verdienstelijke vierde positie op de ranglijst aan het einde van het kalenderjaar. De Philipsploeg heeft een ruime voorsprong op de degradatiekandidaten, maar tevens ook een fikse achterstand op de koplopers MVV en NAC.

Het jaar 1927 wordt door de PSV-spelers uitstekend geopend. Ze hebben wat vuurwerk van oudjaarsdag achtergehouden en schieten daarmee Wilhelmina middels een zevenklapper terug naar Den Bosch. Twee weken later pleegt PSV een mislukte coup op de derde plek. Nummer drie NOAD is in Tilburg met 2-0 te sterk. Hierna volgt een winstpartij op Bredania en op 13 februari helpt de Eindhovense ploeg NAC een handje in de strijd om het kampioenschap door MVV in Eindhoven kansloos te laten: 3-1. Door deze overwinningen heeft PSV uitzicht op de derde plek, maar twee nederlagen, een gelijkspel en een zeer sterke eindsprint van NOAD verhinderen dit. De Tilburgse ploeg wordt afgetekend derde en de *lampjesmensen* eindigen op de plek waar ze recht op hebben. NAC legt beslag op de landstitel.

Beker

Van tweedeklasser VVV, die dit seizoen kampioen wordt, krijgt PSV onder uit de zak: 4-0.

Op 26 juli 1927 overlijdt Jan Hassink aan de gevolgen van een motorongeluk

**Bekend voetballer ernstig gewond.
Men vreest voor zijn leven.**
EINDHOVEN, 20 juli. Gisteravond is de bekende internationale voetballer J. Hassink op den Boschdijk te Eindhoven nabij het krankzinnigengesticht toen hij, uit de richting Best komende, huiswaarts keerde met zijn motorfiets in aanrijding gekomen met een groepje arbeiders. De motorrijder kwam te vallen en liep een ernstige hoofdwonde op. Hij is naar het ziekenhuis overgebracht. Zijn toestand is zeer zorgwekkend. Men vreest voor zijn leven.
(Tilburgsche Courant, 20 juli 1927)

J. Hassink †
Hedennacht om half 3 is de voetballer J. Hassink, die verleden week Woensdagavond een ernstigen val gedaan had met zijn motor, in het ziekenhuis te Eindhoven aan den gevolgen overleden. Hij speelde voor P.S.V. en heeft ook de Nederlandsche kleuren verdedigd. Hij zal waarschijnlijk a.s. Vrijdag te Amsterdam, waar zijn ouders wonen, begraven worden.
(Nieuwe Rotterdamsche Courant, 26 juli 1927)

J. Hassink †
Onder groote belangstelling uit de sportkringen is gistermiddag op Zorgvlied ter aarde besteld het stoffelijk overschot van den internationalen voetballer J. Hassink. Aan de groeve, welke geheel was afgesloten door een schat van kransen en bloemstukken, werden achtereenvolgens het woord gevoerd namens de directie der Philips' fabrieken, P.S.V., Ajax, N.V.B., eerste elftal van P.S.V., de Zuidelijke voetbalverenigingen; voorts namens dr. Reitsma, die Hassink na het noodlottig ongeval verpleegd heeft en namens de Supportersvereniging Philips. Een familielid dankte voor de eer den overledene bewezen.
(Het Vaderland, 30 juli 1927)

1927/28	Zevende plaats eerste klasse			
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Ignác Klein.	Competitie 212 91 30 91 212 446-402
Jan van den Broek (NAC), Ad van Eerd (Wilhelmina), Theo Hermens (MULO), Frits van Zeijl (Willem II).	Jan Hassink (verongelukt), Gerrit Hermans (MVV), Sally Hertzberger (MVV), Jacques Roomberg (FC Aarau).	Clubtopscorer Jan van den Broek 13 dlp.	Beker 6 2 1 3 5 6-15 Totaal 218 93 31 94 217 452-417	

Competitie (eerste klasse Zuid)

Ondanks dat PSV in Van den Broek, Hermens en Van Zeijl er een aantal prachtvoetballers bij heeft, kent de club onder leiding van de kersverse trainer Ignác Klein een belabberde start. De eerste zes wedstrijden telt maar één triomf en dat is verrassend genoeg tegen de latere kampioen NOAD. Het degradatiespook vliegt andermaal rond in Eindhoven, maar de *Philipsmensen* herstellen zich wonderbaarlijk. Ze boeken tegen de eveneens laag geklasseerde ploegen Willem II, Roermond en Longa belangrijke en nuttige punten. Het laatste treffen in het jaar 1927 gaat echter verloren. De Eindhovense club heeft zich door de betere resultaten opgewerkt naar een achtste plek met 7 uit 10.

Erg relaxed kunnen de spelers van PSV niet achterover leunen, want ze voelen de hete adem van BVV met 5 uit 11 en Roermond met 4 uit 10 in hun nek. Op 8 januari 1928 boeken ze een 6-3 zege op BVV en daarmee lijkt degradatie enigszins afgewenteld. Zeker wanneer ze in evenwicht blijven met MVV en rivaal Eindhoven terugwijzen. Maar door verliespartijen tegen Longa en NAC werken ze zich wederom in de nesten. Ze komen echter met de schrik vrij, doordat hekkensluiter BVV nauwelijks punten heeft weten te pakken. Hierdoor is PSV niet meer te achterhalen door de Bossche ploeg. Enigszins beschamend neemt de Eindhovense club afscheid van deze competitie. Op 26 februari krijgt PSV namelijk met 5-2 een ongenadig pak slaag van BVV en op 4 maart volgt een nieuwe afstraffing. Met 6-0 droogt NOAD in Tilburg de mannen van Klein af, waardoor de Tilburgse ploeg de titel pakt. Door op de laatste speeldag Roermond met 1-4 te kloppen, houdt PSV deze ploeg in de eindrangschikking achter zich.

Hoofdstuk 3

Eerste klasse (K)NVB

Studenten van Cambridge maken in 1848 de eerste spelregels van het voetbal en in 1863 wordt de Football Association (FA) opgericht. Twee jaar later introduceren Engelse immigranten het voetbal in Nederland. Pim Mulier richt in 1879 de allereerste Nederlandse voetbalclub op: HFC. In 1889 is hij eveneens de grondlegger van de eerste nationale voetbalbond, de Nederlandse Voetbal- en Atletiekbond (N.V.A.B.). De voetbaltak scheidt zich in 1895 af van de N.V.A.B. en de Nederlandse Voetbalbond (N.V.B.) wordt opgericht. In 1929 gaat het de KNVB heten. Tot 1940 wordt eveneens gevoetbald onder andere voetbalbonden. Zo bestaan onder meer de Rooms Katholieke Federatie (RKF) met leden vooral uit Limburg en Noord-Brabant, de Nederlandsche Arbeiders Sport Bond (NASB), de Nederlandsche Voetbal Federatie (NVF) en de Christelijke Nederlandsche Voetbal Bond (CNVB). Ook zij houden hun eigen competities, maar de NVB is verreweg de belangrijkste bond. De (K)NVB wordt door de FIFA erkend als voetbalbond. Bovendien komen alleen spelers in aanmerking voor het Nederlands elftal als ze bij clubs voetballen die onder de (K)NVB vallen. Zowel Ajax, Feyenoord en PSV voetballen allen onder de vleugels van de NVB. Halverwege 1940 zal er vanwege de oorlog één grote voetbalbond komen.

De NVB voert in 1889 zijn eerste competitie in, bestaande uit zeven clubs uit het westen. Het is de eerste jaren behelpen, want meestal worden niet alle wedstrijden afgewerkt omdat de clubs niet altijd zin hebben in verplichtingen. De eerste twee seizoenen – evenals het seizoen 1892/93 – betreffen het geen officiële competities. In 1890/91 komt er een tweede klasse bij, met daarin ook een aantal clubs uit het oosten. In het voetbaljaargang 1893/94 is Go Ahead Wageningen de eerste niet-westelijke eersteklasser. De afdeling Oost krijgt in 1896 zijn eigen eerste klasse, afdeling Zuid in 1913 en de afdeling Noord in 1916. In 1924 komen er twee westelijke afdelingen – in de seizoenen 1902/03, 1903/04, 1917/18 en 1918/19 was dit ook al eens gebeurd – wat het aantal op vijf klassen brengt. Met ingang van het seizoen 1945/46 krijgt ook de afdeling Zuid een extra klasse. In het seizoen 1949/50 vormt de KNVB vijf afdelingen, niet meer ingedeeld naar West, Zuid, Oost en Noor. Een jaar later stelt de bond vier afdelingen samen.

De kampioenen van de afdelingsklassen maken in de kampioenscompetitie uit wie zich landskampioen mag noemen. Met ingang van het seizoen 1897/98 strijden de kampioenen van het district West en Oost om de landstitel en incidenteel zit daar een club uit het zuiden bij. Omdat het voetbal elders in het land nog in de kinderschoenen staat, zijn het in eerste instantie voornamelijk de westelijke clubs die de landstitel veroveren. Deze verenigingen hebben een voorsprong, omdat het voetbal daar als eerste geïntroduceerd is. Het district Zuid en het district Noord doen respectievelijk met ingang van het seizoen 1913/14 en 1916/17 een gooi naar het landskampioenschap. Vanaf het moment dat clubs uit het district Zuid zich in de titelstrijd mengen, wordt de tegenstand groter voor de westelijke clubs. Willem II is in 1916 de eerste club van buiten het westen die een landstitel opeist. Tot aan de invoering van het betaalde voetbal zijn het vanzelfsprekend de westelijke clubs die de meeste landstitels bemachtigen. Zij begonnen immers als eerste met een afdelingsklasse en kenden vanaf 1924 twee afdelingsklassen (dus meer kans op de nationale titel). Van 1946 t/m 1950 hebben de zuidelijke clubs ook twee afdelingsklassen en in de periode 1948-1956 domineren zij het Nederlandse voetbal. Vele landstitels (7 stuks) belanden dan bij clubs uit dit deel van het land. De westelijke clubs gaan tussen 1916 en 1956 er met 21 van de 40 landstitels vandoor. De clubs uit het zuiden 11 keer. De oostelijke clubs pakken 7 titels en de noordelijke clubs 1.

PSV komt in 1929 Feyenoord voor het eerst tegen in competitieverband, Ajax zal twee jaar later volgen. Hoe PSV in de derde, tweede en eerste klasse terecht kwam is al beschreven, zodat hier het verhaal over Ajax en Feyenoord volgt.

Ajax speelt in de seizoenen 1900/01, 1901/02 en 1902/03 – in seizoen 1902/03 zowel in de competities van de AVB als (de derde klasse van) de NVB – onder de Amsterdamse Voetbalbond. Deze competities, bestaande uit zo'n vijf ploegen, stellen weinig voor. In 1903 eindigt Ajax in de derde klasse (NVB) bovenaan. Na het winnen van de promotiewedstrijden komt de club het seizoen daarop uit in de tweede klasse. Hier blijven de Amsterdammers tot en met 1911, want dan grijpen ze het kampioenschap en via de gebruikelijke promotiewedstrijden stellen ze een plek in de eerste klasse veilig. Drie moeilijke jaren zijn het gevolg om uiteindelijk in het seizoen 1913/14 te degraderen. Het duurt vervolgens drie jaar alvorens de hoofdstedelingen weer de gang naar het hoogste platform maken. In de jaren 1915, 1916 en 1917 eindigen de Amsterdammers stevast bovenaan, maar door verschillende omstandigheden – de oorlog en het niet winnen van de promotiewedstrijden – resulteert het pas in 1917 tot promotie.

Feyenoord – nog onder de naam Celeritas – start in het seizoen 1909/10 het competitiegebeuren in de tweede klasse van de Rotterdamse Voetbalbond en eindigt als tweede. Het seizoen erop – eerste klasse RVB (Feyenoord is gepromoveerd bij keuze) – treft de club meer tegenstanders: 7 stuks. De latere eredivisieclubs Excelsior en Sparta zijn hierin ook vertegenwoordigd, maar dan wel met lagere elftallen. Feyenoord pakt de tweede plaats. Het seizoen erop, 1911/12, wordt de club onbedreigd kampioen. In het seizoen 1912/13 verblijft Feyenoord – de naam Celeritas is veranderd in Feijenoord – daardoor voor het eerst in de derde klasse van de NVB. In 1916 pakt de club het kampioenschap in een competitie met vier

andere tegenstanders en dit betekent promotie naar de tweede klasse. Feyenoord eindigt in 1917 als vierde, maar promoveert bij keuze naar de eerste klasse.

In het seizoen 1916/17 waren Ajax en Feyenoord allebei tweedeklassers. Nederland kent op dat moment vier eerste klassen: West (11 clubs), Oost (9 clubs), Zuid (8 clubs) en Noord (7 clubs). De NVB wil voor het seizoen 1917/18 een tweede eerste klasse uit het district West erbij hebben. Het plan is dat de nummers 1 en 2 van de vier (westelijke) tweede klassen met de nummer laatst van de westelijke eerste klasse een nieuwe eerste klasse gaan vormen. De vier nummers drie van de tweede klassen zullen via een nacompetitie gaan strijden om de tiende plek in de nieuw te vormen eerste klasse. Op die manier zullen in het district West twee eerste klassen van tien clubs ontstaan. Ajax pakt de titel en zal plaats nemen in de nieuwe eerste klasse. Deze is uiteraard, met clubs afkomstig uit de tweede klasse, zwakker dan de andere al bestaande eerste klasse West. Feyenoord eindigt als vierde in de tweede klasse en is uitgeschakeld, ware het niet dat een verloren wedstrijd van Feyenoord tegen Neptunus – op 3 december 1916 verloor Feyenoord met 3-2 – ongeldig wordt verklaard en moet worden overgespeeld. Dit duel zet Feyenoord op 22 april 1917 met 2-1 naar zijn hand, zodat de club opschuift naar plaats drie en dus kan deelnemen aan de nacompetitie. DVS, dat eerst derde stond, wordt hiervan het kind van de rekening en tekent beroep aan. Voor de Rotterdammers lijkt de moeite overigens allemaal tevergeefs te zijn geweest, want ze besluiten de nacompetitie met een derde stek. Hierdoor zijn ze voor het volgende seizoen opnieuw tot de tweede klasse veroordeeld. Maar het geluk lacht Feyenoord toe en even later ook Ajax. Wat is namelijk het geval. De Commissie van Beroep van de NVB heeft inmiddels uitspraak gedaan naar aanleiding van het ingediende protest van DVS. Deze stelt deze vereniging in het gelijk en het overgespeelde duel tussen Neptunus en Feyenoord wordt ongeldig verklaard. Hiermee stijgt DVS weer naar de derde plaats in de tweede klasse, terwijl Feyenoord naar de vierde plaats zakt. De NVB zit nu met een probleem. DVS heeft namelijk niet meegedaan aan de nacompetitie waarop deze club wel recht had. De NVB tovert een verrassende oplossing uit de hoed. Ajax plaatst zich als enige tweedeklasser voor de sterke eerste klasse (A). Verder beslist de bond dat de nummer laatst van de eerste klasse West (seizoen 1916/17) eveneens in deze sterkere klasse mag blijven. Dit zet het aantal clubs in deze klasse op 12 i.p.v. de eerder beoogde 10. De nummers 2 en 4 – nummer 1 plaatste zich al en Feyenoord werd derde en deed ten onrechte mee – van de gespeelde nacompetitie plus DVS promoveren naar de eerste klasse B en brengt het totaal op 11. Feyenoord protesteert hiertegen en na lang touwtrekken besluit de NVB om de Rotterdamse club bij keuze te promoveren naar de eerste klasse B, zodat ook deze uit 12 teams gaat bestaan. De eerste klasse (B) waarin Feyenoord verblijft, is minder sterk dan de eerste klasse (A) waarin Ajax zijn kunsten vertoond. Het is feitelijk een verkapte eerste klasse met een B-status, het hangt als het ware tussen de eerste klasse en tweede klasse in en wordt smalend de 'margarine' eerste klasse genoemd. De kampioen van deze eerste klasse (B) mag echter wel deelnemen aan de kampioenscompetitie. De NVB ziet het hele gebeuren met lede ogen aan en na twee seizoenen zet de bond een streep eronder en degradeert de eerste klasse B tot een overgangsklasse. De winnaar hiervan mag niet langer meedoen aan de kampioenscompetitie. Feyenoord vertoeft twee jaar in de overgangsklasse: in 1919/20 en 1920/21. In het seizoen 1920/21 slaagt Feyenoord erin kampioen te worden en daarmee komt de club het seizoen erop feitelijk voor de eerste keer in de 'echte' eerste klasse uit.

Landskampioenen en afdelingskampioenen (t/m het seizoen 1955/56)						
Jaar	AK West					
1889	Concordia Rotterdam	(niet officieel)				
1890	HFC	(niet officieel)				
1891	HVV					
1892	RAP					
1893	HFC	(niet officieel)				
1894	RAP					
1895	HFC					
1896	HVV					
Jaar	AK West	AK Oost				
1897	RAP	Vitesse				
1898	RAP (1)	Vitesse (2)				
1899	RAP (1)	PW Enschede (2)				
1900	HVV (1)	Victoria Wageningen (2)				
1901	HVV (1)	Victoria Wageningen (2)				
1902	HVV (1)	Victoria Wageningen (2)				
Jaar	AK West A	AK West B	AK Oost			
1903	HVV (1)	Volharding (3)	Vitesse (2)			
1904	HBS (1)	Velocitas Breda (2)	PW Enschede (3)			
Jaar	AK West	AK Oost				
1905	HVV (1)	PW Enschede				
1906	HBS (1)	PW Enschede				
1907	HVV (1)	PW Enschede				
1908	Quick Den Haag (1)	UD Deventer				
1909	Sparta (1)	Wilhelmina Den Bosch				
1910	HVV (1)	Quick Nijmegen				
1911	Sparta (1)	GVC Wageningen				
1912	Sparta (1)	GVC Wageningen				
1913	Sparta (1)	Vitesse				
Jaar	AK West	AK Oost	AK Zuid			
1914	HVV (1)	Vitesse (2)	Willem II (3)			
Jaar	AK West	AK Oost				
1915	Sparta (1)	Vitesse	Officieus kamp.			
Jaar	AK West	AK Oost	AK Zuid			
1916	Sparta (2)	Go Ahead (2)	Willem II (1)			
Jaar	AK West	AK Oost	AK Zuid	AK Noord		
1917	UVV Utrecht (2)	Go Ahead (1)	Willem II (3)	Be Quick G. (4)		
Jaar	AK West A	AK West B	AK Oost	AK Zuid	AK Noord	
1918	Ajax (1)	AFC (4)	Go Ahead (2)	Willem II (3)	Be Quick G. (5)	
1919	Ajax (1)	AFC (3)	Go Ahead (2)	NAC (5)	Be Quick G. (4)	
Jaar	AK West	AK Oost	AK Zuid	AK Noord		
1920	VOC (2)	Go Ahead (3)	MVV (4)	Be Quick G (1)		
1921	Ajax (3)	Go Ahead (4)	NAC (1)	Be Quick (2)		
1922	Blauw-Wit (2)	Go Ahead (1)	NAC (3)	Be Quick G. (4)		
1923	RCH (1)	Go Ahead (3)	Willem II (4)	Be Quick G. (2)		
Jaar	AK West I	AK West II	AK Oost	AK Zuid	AK Noord	
1924	Feyenoord (1)	Stormvogels (2)	SC Enschede (4)	NAC (3)	Be Quick G. (5)	
1925	Sparta (3)	HBS (1)	Go Ahead (4)	NAC (2)	Frisia (5)	
1926	Stormvogels (4)	Feyenoord (3)	SC Enschede (1)	MVV (2)	Be Quick G. (5)	
1927	Ajax (3)	Feyenoord (4)	Heracles (1)	NAC (2)	Velocitas G. (5)	
1928	Ajax (2)	Feyenoord (1)	ZAC Zwolle(4)	NOAD (3)	Velocitas G. (5)	
1929	Sparta (4)	Feyenoord (3)	Go Ahead (2)	PSV (1)	Velocitas G. (5)	
1930	Ajax (2)	Blauw-Wit (5)	Go Ahead (1)	Willem II (4)	Velocitas G. (3)	
1931	Ajax (1)	Feyenoord (2)	Go Ahead (4)	PSV (3)	Velocitas G. (5)	
1932	Ajax (1)	Feyenoord (2)	SC Enschede (3)	PSV (4)	Veendam (5)	
1933	Stormvogels (3)	Feyenoord (2)	Go Ahead (1)	PSV (4)	Velocitas G. (5)	
1934	Ajax (1)	KFC (2)	Heracles (4)	Willem II (3)	Velocitas G. (5)	
1935	Ajax (3)	DWS (5)	Go Ahead (2)	PSV (1)	Velocitas G. (4)	
1936	Feyenoord (1)	Ajax (2)	SC Enschede (3)	NAC (5)	Be Quick G. (4)	
1937	Ajax (1)	Feyenoord (2)	Go Ahead (5)	PSV (3)	Be Quick G. (4)	
1938	DWS (3)	Feyenoord (1)	Heracles (2)	PSV (5)	Be Quick G. (4)	
1939	Ajax (1)	DWS (2)	NEC (3)	Eindhoven (4)	Achilles 1894 (5)	
1940	Blauw-Wit (2)	Feyenoord (1)	Heracles (3)	Juliana (4)	GVAV (5)	Officieus kamp.
1941	ADO (3)	VSV (5)	Heracles (1)	PSV (2)	Be Quick G. (4)	
1942	ADO (1)	Blauw-Wit (4)	AGOVV (3)	Eindhoven (2)	Heerenveen (5)	
1943	ADO (1)	Feyenoord (2)	SC Enschede (4)	Willem II (3)	Heerenveen (5)	
1944	De Volewijckers (1)	VUC (2)	Heracles (5)	Longa (3)	Heerenveen (4)	
Jaar	AK West I	AK West II	AK Oost	AK Zuid I	AK Zuid II	AK Noord
1946	Ajax (2)	Haarlem (1)	NEC (5)	NAC (4)	Limburgia (6)	Heerenveen (3)
1947	Ajax (1)	Blauw-Wit (6)	NEC (3)	BVV (5)	MVV (4)	Heerenveen (2)
1948	Haarlem (5)	EDO (4)	Go Ahead (3)	BVV (1)	PSV (6)	Heerenveen (2)
1949	SVV (1)	VSV (5)	AGOVV (3)	BVV (2)	NOAD (6)	Heerenveen (4)
1950	Blauw-Wit (2)	Ajax (4)	Ensch. Boys (6)	Limburgia (1)	Maurits (3)	Heerenveen (5)
Jaar	AK A	AK B	AK C	AK D	AK E	
1951	Heerenveen (5)	DWS (2)	Blauw-Wit (4)	Willem II (3)	PSV (1)	
Jaar	AK A	AK B	AK C	AK D		
1952	Haarlem (3)	Ajax (4)	Willem II (1)	Hermes DVS (2)		
1953	RCH (1)	Vitesse (4)	Sparta (3)	Eindhoven (2)		
1954	DWS (4)	DOS (2)	PSV (3)	Eindhoven (1)		
Jaar	HK A	HK B	HK C	HK D		
1955	NAC (2)	Willem II (1)	PSV (3)	Eindhoven (4)		
Jaar	HK A		HK. B			
	Nr.1	Nr.2	Nr.1	Nr.2		
1956	Sparta (4)	NAC (2)	Elinkwijk (3)	Rapid JC (1)		

Club	AK	LK
1 Ajax	17	8
2 HVV	10	8
3 Feyenoord	13	5
4 Sparta	10	5
5 Go Ahead	16	4
6 PSV	12	3
7 Willem II	11	3
8 HBS	3	3
9 Heracles	6	2
10 ADO	3	2
11 RAP	5	2
12 RCH	2	2
13 Be Quick Groningen	13	1
14 NAC	10	1
15 SC Enschede	5	1
16 Eindhoven	5	1
17 Haarlem	3	1
18 BVV Den Bosch	3	1
19 Limburgia	2	1
20 Quick Den Haag	1	1
21 De Volewijckers	1	1
22 SVV	1	1
23 Rapid JC*1	-	1
24 Heerenveen	9	-
25 Velocitas Groningen	8	-
26 Vitesse	7	-
27 Blauw-Wit	7	-
28 PW Enschede	5	-
29 DWS	5	-
30 MVV	3	-
31 Victoria Wageningen	3	-
32 Stormvogels	3	-
33 NEC	3	-
34 GVC Wageningen	2	-
35 AFC*2	2	-
36 NOAD	2	-
37 VSV	2	-
38 AGOVV	2	-
39 HFC	1	-
40 Volharding	1	-
41 Velocitas Breda	1	-
42 UD Deventer	1	-
43 Wilhelmina Den Bosch	1	-
44 Quick Nijmegen	1	-
45 UVV Utrecht	1	-
46 VOC	1	-
47 Frisia	1	-
48 ZAC Zwolle	1	-
49 Veendam	1	-
50 KFC	1	-
51 Achilles 1894	1	-
52 Juliana	1	-
53 GVAV	1	-
54 VUC	1	-
55 Longa	1	-
56 EDO	1	-
57 Maurits	1	-
58 Enschedese Boys	1	-
59 Hermes DVS	1	-
60 DOS	1	-
61 Elinkwijk	1	-
Totalen	238	58

*1 Rapid JC greep de landstitel in het seizoen 1955/56, terwijl de club als tweede in de hoofdklasse B was geëindigd. Zowel de nummers 1 als 2 van de (twee) hoofdklassen streden dit seizoen om de landstitel.

*2 AFC werd twee keer kampioen van de zogenaamde margarine eerste klasse (zie het verhaal over Ajax en Feyenoord).

Niet officieel Niet alle wedstrijden werden gespeeld in de competitie, daarom de nummers één niet als afdelingskampioen meegeteld.

Officieus kamp. In de seizoenen 1914/15 en 1939/40 een officieus kampioenschap i.v.m. de wereldoorlog. De lands- en afdelingskampioenen wel meegeteld.

Hoofdstuk 4

Periode 1928-1940

"Philips maakt PSV kampioen"

1928/29	Landskampioen		
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Cumulatieve standen
Leo Boumans (eigen jeugd), Gerrit Hermans (MVV), Chris Hoeppe (Traplust), Kees Leenhouders (NOAD).	Léonard van Dijk (lager elftal), Bertus Haes (gestopt), Ben Hoogstede (lager elftal), Piet Ramakers (VVV).	Joop Klein Wentink. Clubtopscorer Jan van den Broek 24 dlp.	Competitie 238 111 33 94 255 533-435 Beker 6 2 1 3 5 6-15 Totaal 244 113 34 97 260 539-450

Competitie (eerste klasse Zuid)

In de afgelopen jaren heeft een groot aantal talentvolle voetballers van elders emplot gevonden bij Philips en overschrijving aangevraagd naar PSV. Bovendien komen dit seizoen trainer Joop Klein Wentink en voetballer Leenhouders van afdelingskampioen NOAD over. De oefenmeester bundelt de krachten van de zuiderlingen en westerlingen en smeedt er een uitstekend functionerend geheel van.

Klein Wentinks oude club wordt op de eerste speeldag, 9 september 1928, verrassend te grazen genomen door zijn nieuwe team. Een week later gaat NAC met 7-2 over de Eindhovense knie. Vervolgens snijdt PSV BVV de pas af. Het eerste verliespunt volgt in het vierde duel. Op de vijfde speeldag ontnemt PSV echter stadgenoot Eindhoven de punten en komt het alleen aan kop te staan, omdat Willem II op deze veertiende oktober gevoelig verlies lijdt tegen stadgenoot NOAD: 2-3. Twee weken later breidt PSV zijn voorsprong verder uit door nummer twee MVV met een 3-2 nederlaag huiswaarts te sturen. De Eindhovense club ligt op kampioenskoers. Op de elfde van de elfde laten de mannen van Klein Wentink geen spaan heel van Wilhelmina en een week later lopen ze verder weg van enkele concurrenten. Zelf winnen ze enigszins fortuinlijk met 1-2 van Longa, terwijl Willem II en Eindhoven met 1-1 de punten delen en MVV met 0-2 kopje ondergaat tegen NOAD, dat zich hierdoor ook in de top nestelt. Op 9 december bindt PSV BVV aan de zegekar. Een week later wacht Willem II. In Tilburg staat de thuisclub tot vijf minuten voor tijd met 2-0 voor, maar twee bevestigingen van de *gloeilampers* zijn voldoende om het duel in evenwicht te brengen.

Hierna breekt voor PSV tot begin maart een voetballoze periode aan. Op 3 maart 1929 kan PSV meteen zijn borst nat maken, want de ploeg moet naar Breda om NAC het leven zuur te maken. De Bredase club heeft twee verliespunten meer dan de Eindhovense ploeg en is daarmee de grootste concurrent. In deze topper leidt de thuisploeg halverwege met 1-0, maar na de pauze komt de Philips-machine op toeren en worden de Bredanaars volledig overrompeld: 1-5. Terwijl PSV uit zijn volgende drie ontmoetingen de volle buit pakt, delen Willem II en NAC op 10 maart in Tilburg met 3-3 de punten en spelen daardoor de Eindhovense club keurig in de kaart. Het is nu niet meer de vraag of PSV de afdelingstitel gaat pakken, het is enkel de vraag wanneer dat gebeurt. Er sluipt wat gemakzucht in de formatie van Klein Wentink, waarvan MVV op 1 april handig profiteert. De Maastrichtse club ontfutselt de Eindhovense ploeg voor het eerst twee punten in deze competitie. De week erna treft PSV in Limburg Roermond en bij winst is de Eindhovense ploeg afdelingskampioen. De wedstrijd is nauwelijks drie minuten oud of Hermans schiet de Eindhovenaren naar 0-1. Na de thee kopt Jeurissen van Roermond de bal achter keeper Boumans. De 1-1 is tevens de eindscore en dat is niet voldoende om de afdelingstitel in de wacht te slepen. Ware het niet dat vanuit Tilburg de onverwachte maar niet minder verheugende boodschap komt dat Willem II zeer verrassend een knieval heeft moeten maken voor het onderaan staande Wilhelmina: 2-3. PSV kan gaan feestvieren want de club is voor het eerst afdelingskampioen. In de laatste twee duels doet PSV zijn sportieve plicht en wordt de voorsprong op de nummer twee zelfs vergroot door deze met 2-1 het nakijken te geven.

Kampioenscompetitie

Na dit kampioenschap bindt PSV de strijd aan met de andere afdelingskampioenen uit de rest van het land. De Eindhovense club trapt op 28 april het kampioenenbal af met een uitwedstrijd in Groningen tegen Velocitas. Via snel combinatievoetbal, een paar blunders van Velocitas en vijf doelpunten van Jan van den Broek keert PSV met een simpele 1-9 zege huiswaarts. Op Hemelvaartsdag brengt PSV een bezoekje aan Deventer. Thuisploeg Go Ahead maakt voor de rust een futloze indruk en de bezoekers nemen vrij eenvoudig afstand door twee goals van Van den Broek en een keer Van Eerd. Een fout van Van Run in de tweede helft bezorgt de Deventenaren hun enige treffer: 1-3. Op 12 mei speelt PSV tot vijf minuten voor tijd een gewonnen duel tegen Sparta. De ploeg staat met 1-0 voor en er is geen vuiltje aan de lucht. Maar door goals in de 85e en 86e minuut zetten de Spartanen de partij volledig op zijn kop en gaan er met de winst vandoor. Door de nederlaag verspeelt PSV zijn koppositie, want die is nu in handen van een andere Rotterdamse club: Feyenoord. Deze ploeg heeft in zijn eerste twee duels korte metten gemaakt met Velocitas en Go Ahead. In het pinksterweekend staat voor PSV de dubbele confrontatie met de landskampioen uit het vorige seizoen op het programma.

Feyenoord-PSV 3-0 (1-0)		Zondag 19 mei 1929	
1-0 Barendrecht (20), 2-0 Sinke (73), 3-0 Barendrecht (87). Scheidsrechter: Vuyk. Toeschouwers: 12.500.		Kampioenscompetitie	1 0 0 1 0 0-3
		Totaal	1 0 0 1 0 0-3
<p>Het is de eerste officiële confrontatie tussen Feyenoord en PSV. De Rotterdammers zijn in de afgelopen vijf jaar viermaal afdelingskampioen geworden en twee keer slaagden ze erin de landstitel binnen te halen. Dit seizoen zijn ze met zestig treffers aardig productief geweest in de competitie, die ze onbedreigd wonnen maar waarin ze ook drie keer een venijnig pak slag kregen. Spelers als Gerard 'Puck' van Heel en Feyenoords topscorer aller tijden, Barendrecht, zijn international van het elftal. Van Dijke, Koonings en Pijl hebben ook al eens het nationale team vertegenwoordigd. Van Heel is een van de betere spelers die het Nederlandse voetbal ooit heeft voortgebracht. De geboren Rotterdammer is grotendeels verantwoordelijk voor de successen die Feyenoord in de tweede helft van de jaren twintig heeft behaald en zal gaan boeken in de jaren dertig. PSV heeft in Van den Broek een international, maar die heeft slechts één keer meegedaan en dat was in zijn NAC-tijd.</p> <p>Het publiek geniet op deze eerste pinksterdag van een uitstekend partijtje voetbal. Het technisch betere PSV begint overdonderend in Rotterdam. In een geweldig tempo en met uitstekend voetbal dringen de gasten Feyenoord terug. Het regent Eindhovense kansen, maar een doelpunt valt aan Rotterdamse zijde te bewonderen. Sinke weet na ongeveer twintig minuten de vrijstaande Barendrecht te bereiken, die met een effectbal doelman Boumans verschalkt. Deze onverwachte treffer zorgt ervoor dat Feyenoord wat opleeft. Toch houdt PSV in de eerste helft het beste van het spel. In sommige periodes is het overwicht van de bezoekers zo enorm, dat het een wonder mag heten dat het geen Eindhovense goal oplevert. Na de rust is het van hetzelfde laken een pak en andermaal mogen de Rotterdammers hun keeper dankbaar zijn, want hij ranselt een paar zeker lijkende treffers eruit. Maar zonder assistentie van lat en palen zou ook de Rotterdamse sluitpost zijn doel niet schoon hebben gehouden. Zeventien minuten voor tijd laat Sinke de PSV'ers zien hoe je goals maakt. Na goed combinatiespel scoort hij de tweede Rotterdamse treffer. Het wordt uiteindelijk zelfs 3-0 als Barendrecht een voorzet van Verbeek onhoudbaar tegen de touwen werkt.</p> <p>De spelers van PSV stappen uiteraard teleurgesteld van het veld, maar deze ontmoeting heeft hen wel geleerd dat ze absoluut niet kansloos zijn voor de dag van morgen.</p>			
<p>Feyenoord: <i>Frits Dekker; Kees van Dijke, Janus Bul; Gerard 'Puck' van Heel, Bertus Bul (Jaap Paauwe, 70), Jan van Rixoord, Jan Verbeek, Jaap Barendrecht, Kees Pijl, Adriaan Koonings, Chris Sinke.</i></p> <p>PSV: <i>Leo Boumans; Kees Leenhouders, Sjef van Run; Driekske Klaassen, Theo Hermens, Frits van Zeijl; Kees de Visser, Jan van den Broek, Ad van Eerd, Gerrit Hermans, Arie van Strien.</i></p>			

PSV-Feyenoord 4-0 (1-0)		Maandag 20 mei 1929	
1-0 De Visser (25), 2-0 De Visser (57), 3-0 Van Eerd (74), 4-0 Van Strien (88). Scheidsrechter: Aerts. Toeschouwers: 12.000.		Kampioenscompetitie	2 1 0 1 2 4-3
		Totaal	2 1 0 1 2 4-3
<p>PSV domineert de eerste helft, maar heeft het verre van gemakkelijk met zijn Rotterdamse opponent. Het doelpunt kan aan beide kanten vallen, maar valt in Eindhovens voordeel. Een corner van de thuisclub levert een scrimmage op voor het Rotterdamse doel, waarna De Visser de bal achter keeper Dekker deponeert: 1-0.</p> <p>Na de thee verprutst PSV allereerst een aantal goede mogelijkheden alvorens De Visser via de handen van Dekker de tweede treffer binnen kopt. Niet veel later loopt de thuisclub eenvoudig uit naar 3-0. Na prachtig samenspel passeert Ad van Eerd de uitgelopen Feyenoord-goalie. De Rotterdammers reageren opgefokt en vertalen deze frustraties uiteindelijk in een extra stukje pit binnen de grenzen van het toelaatbare. Hierdoor raken ze iets uit de greep van de Eindhovenaren, maar het resulteert niet in Rotterdamse doelpunten. PSV pakt er via Van Strien wel één: 4-0.</p>			
<p>PSV: <i>Leo Boumans; Kees Leenhouders, Sjef van Run; Frits van Zeijl, Theo Hermens, Driekske Klaassen; Arie van Strien, Jan van den Broek, Ad van Eerd, Gerrit Hermans, Kees de Visser.</i></p> <p>Feyenoord: <i>Frits Dekker; Kees van Dijke, Janus Bul; Jaap Paauwe, Arie van Donk, Jan Dahlhaus; Jan Verbeek, Jaap Barendrecht, Kees Pijl, Adriaan Koonings, Chris Sinke.</i></p>			

Go Ahead profiteert optimaal van het puntenverlies van de nummers één en twee door Velocitas tweemaal te verslaan. Het heeft nu een gelijk aantal verliespunten als PSV. Op 26 mei staan beide clubs in Eindhoven tegenover elkaar. De Deventenaren nemen in de eerste helft een 0-1 voorsprong. Na rust bewijst Van den Broek andermaal zijn waarde voor PSV. Allereerst tekent hij voor de gelijkmaker en acht minuten voor tijd bezorgt hij PSV de volle winst: 2-1. Feyenoord wint op deze dag de Rotterdamse derby tegen Sparta. Op 2 juni komt de Eindhovense ploeg niet in actie, maar hekkensluiter Velocitas en koploper Feyenoord wel. De Groningers schieten PSV te hulp, want ze nemen een 1-2 zege mee terug naar het hoge noorden. Op doelsaldo neemt PSV de koppositie van Feyenoord over. Go Ahead ontleent op deze tweede dag in juni Sparta met 2-1 de punten en volgt beide ploegen op twee punten. Feyenoord is hierna de kluts kwijt. Een aantal dagen later bijt de Rotterdamse club opnieuw in het stof, nu in eigen huis tegen rivaal Sparta: 0-1.

Op 9 juni staan twee belangrijke ontmoetingen geprogrammeerd. PSV neemt het in Rotterdam op tegen Sparta en Feyenoord gaat naar Deventer voor een ontmoeting met Go Ahead. In Rotterdam is PSV in de eerste helft duidelijk de betere ploeg en neemt na een kwartier de leiding. De tweede helft is voor Sparta, maar via een uitbraak slaat PSV toe: 0-2. Sparta laat zich niet klein krijgen en komt terug tot 2-2. Met nog een paar minuten op de klok bepaalt Van den Broek met een uitgekiend schot de eindstand op 2-3. Omdat Go Ahead met 2-1 Feyenoord klopt, is de ploeg uit Deventer de enige overgebleven concurrent van PSV.

In de laatste wedstrijd moeten de Eindhovenaren minimaal een punt halen om kampioen te worden. Tegenstander op 23 juni in Eindhoven is Velocitas. Voor 5.000 toeschouwers begint de ploeg van Klein Wentink zenuwachtig en beide teams zijn in het eerste half uur aan elkaar gewaagd. Hierna werkt PSV zich los uit de Groningse greep en als de scheidsrechter voor het rustsignaal blaast, hebben de bezoekers tweemaal de bal uit het doel gehaald. In het tweede deel heeft PSV een geweldig overwicht en dit buit de ploeg uit met drie goals van Van den Broek. Met een 5-1 triomf is het eerste landskampioenschap voor PSV een feit. De uitslag Sparta-Go Ahead (2-4) is niet meer relevant.

De *Drentsche en Asser Courant* meldt: "Het gehele zuiden juichte om de prestaties van PSV, want het heeft het zuidelijke voetbal op een waardige manier gepresenteerd. De Philipsmensen slaagden erin door een 5-1 overwinning het landskampioenschap te behalen. Voorwaar een kranige prestatie van deze nog jonge Zuidelijke Eersteklasser. Gezien de eindstand van de kampioenscompetitie zou men zo zeggen dat het gedaan is met de suprematie van het Westen, want twee provinciale clubs namen de twee hoogste plaatsen op de ranglijst in."

Het kampioensteam omvat de volgende spelers: *Leo Boumans* (15 oktober 1911 te Middelburg, 1928/29 t/m 1940/41), *Jan van den Broek* (8 juni 1907 te Breda, 1927/28 t/m 1936/37), *Ad van Eerd* (27 april 1901 te Vught, 1927/28 t/m 1931/32), *Gerrit Hermans* (23 november 1906 te Tilburg, 1925/26 t/m 1931/32), *Theo Hermens* (10 oktober 1907 te Berlicum, 1927/28 t/m 1936/37), *Driekske Klaassen* (27 juli 1893 te Stratum, 1922/23 t/m 1929/30), *Kees Leenhouders* (13 november 1901 te Tilburg, 1928/29 t/m 1929/30), *Sjef van Run* (12 januari 1904 te Den Bosch, 1926/27 t/m 1941/42), *Arie van Strien* (22 mei 1907 te Velsen, 1926/27 t/m 1934/35), *Kees de Visser* (8 december 1908 te Oud-Bijerland, 1926/27 t/m 1936/37), *Frits van Zeijl* (14 december 1903 te Amsterdam, 1927/28-1930/40). Boumans en Klaassen zijn de enige twee spelers die niet bij Philips werken.

Er zat misschien weinig eigen kweek in het eerste elftal, maar PSV is in 1929 landskampioen. Dat is wat ze zich over 80 jaar nog zullen herinneren.

1929/30	Tweede plaats eerste klasse - Kwartfinale KNVB-beker			
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Joop Klein Wentink. Clubtopscorer Jan van den Broek 19 dlp.	Competitie 256 123 34 99 280 597-471 Beker 11 6 1 4 13 41- 28 Totaal 267 129 35 103 293 638-499
Piet van Eerd (Wilhelmina), Frans Hunting (eigen jeugd), Miel Lanegger (eigen jeugd), Utje Lommen (Roermond), Kees Paulissen (Staatsmijn Emma).	Jan Hunting (gestopt), Arie van Strien (EVV Eindhoven), Chris Hoeppé (Wilhelmina).			

Competitie (eerste klasse Zuid)

De regerend landskampioen neemt NAC op de eerste speeldag met 2-1 te grazen, maar hierna gaan de PSV'ers driemaal achtereen het schip in. De cijfers liegen er niet om, want maar liefst dertien maal incasseren ze een tegentreffer. Op 10 november 1929 pakken ze eindelijk weer eens een punt, maar met 3 uit 5 houden ze slechts één ploeg onder zich. Ook in het volgende duel weten ze niet te winnen. PSV houdt NOAD weliswaar op 1-1, maar dat gebeurt onder protest van de Tilburgers. Blijkbaar hebben de tegenstanders de Eindhovenaren kwaad gemaakt, want met groot machtsvertoon lopen ze hierna de opponenten onder de voet. Ze zijn na elf duels opgerukt naar een derde positie met vijf punten achterstand op koploper Willem II.

Op 12 januari 1930 komt de Tilburgse ploeg naar Eindhoven. Winnen is het enige credo dat telt voor de spelers van PSV. Ze voegen woord bij daad en verkleinen de achterstand op de Tilburgse koploper tot drie punten. Een week later verslaan ze in eigen huis Longa, maar op de ranglijst schieten ze er maar één punt mee op. Het protest van NOAD, aangaande de wedstrijd NOAD-PSV op 24 november, is door de protestcommissie op 18 januari gehonoreerd. Hierdoor wordt de uitslag gewijzigd van 1-1 in een 2-1 zege voor de Tilburgers. Ondanks de winst van dit weekend, raakt PSV derhalve toch een punt verder achterop Willem II. Ook NAC bevindt zich boven de Philips Sport Vereniging. Op 26 januari treffen beide ploegen

elkaar in Breda in een gevecht om de tweede plek. PSV zegeviert en prijkt voor het eerst deze competitie op een tweede plaats, maar de achterstand op Willem II bedraagt nog altijd vier punten. PSV blijft zijn duels winnen, maar Willem II doet dat eveneens en op 2 maart grijpt de Tilburgse club de afdelingstitel.

In de eerste vier wedstrijden heeft PSV een achterstand van vier punten opgelopen en dat heeft de ploeg de gehele competitie achtervolgd. Het enigszins aangeslagen PSV verliest na tien winstpartijen prompt de eerstvolgende wedstrijd met 2-1 tegen nummer laatst Roermond. De club revancheert zich voor dit beschamende verlies door Wilhelmina op de laatste speeldag met 7-3 het bos in te sturen.

Beker

Met speels gemak laat PSV een derdeklasser, twee tweedeklassers en een westelijke eersteklasser (EDO) afscheid nemen van het bekertoernooi. Excelsior roept de Eindhovense formatie een duidelijk halt toe: 0-5.

1930/31	Afdelingskampioen (derde plaats kampioenscompetitie)				
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen	
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Jack Hall.	Competitie	282 141 35 106 317 693-526
	Arie van Strien (EVV Eindhoven).	Driekske Klaasen (gestopt).	Clubtopscorer	Beker	11 6 1 4 13 41- 28
		Jan van den Broek en Ad van Eerd 25 dlp.	Totaal	293 147 36 110 330 734-554	

Competitie (eerste klasse Zuid)

Joop Klein Wentink is inmiddels vervangen door Jack Hall. Onder leiding van de Engelsman, die Feyenoord in 1928 aan de landstitel hielp, kent PSV een waanzinnige start. De club scoort in de eerste acht wedstrijden aan de lopende band, met daaronder een klinkende 9-0 op aartsrivaal EVV Eindhoven. 43 treffers leveren 7 winstpartijen en 1 remise op. Het loopt als een speer met de Eindhovense koploper en een tweede afdelingskampioenschap ligt in het verschiet. Maar op 7 december 1930 hapert de Eindhovense doelpuntenmachine plotsklaps. PSV komt dan tot slechts één treffer en dat is te weinig. Tegenstander Eindhoven stelt daar drie goals tegenover en brengt PSV zijn eerste seizoensnederlaag toe. Doordat NOAD bij NAC weet te winnen, nestelt de ploeg uit Tilburg zich gezamenlijk met PSV aan kop. De week erna neemt PSV via een triomf weer alleen de leiding, omdat NOAD in eigen huis het onderspit delft tegen Willem II: 0-1.

Op 21 december reist PSV naar Tilburg om zijn twee punten voorsprong tegen NOAD te verdedigen. De Eindhovenaren slagen met glans in die opzet. Na 1-2 halverwege behalen ze een zeer nuttige 2-3 zege. MVV wordt in het nieuwe jaar met 1-2 ingepakt en hierna is NAC aan de beurt. De Bredase club is inmiddels opgerukt naar een tweede stek met twee verliespunten meer dan PSV. In deze doelpuntenrijke vertoning geven beide ploegen elkaar technisch weinig toe. In de eerste helft vallen zes goals: vier voor PSV en twee voor NAC. De Bredase club laat het er niet bij zitten en brengt via een treffer, direct na rust, de spanning terug. De zenuwslappende topper valt vlak voor tijd in het slot door een goal van PSV'er Lommen: 5-3. De Eindhovense victorie is een belangrijke stap in de richting van een nieuwe afdelingstitel.

De ploeg van Hall laat vervolgens op 1 februari 1931 de keeper van De Valk vijfmaal vissen. Het officiële kampioenschap is op 15 februari een feit als PSV zelf NOAD zonder pardon terugwijst en naaste belager NAC met 8-1 heel diep wegzinkt bij Willem II. Een puntending tegen Longa in de week erna is voldoende om de afdelingstitel definitief te bezegelen. Met een 3-0 verlies moet de Eindhovense club even pas op de plaats maken. De andere wedstrijden in dit weekend vinden geen doorgang, zodat PSV een momentje geduld moet hebben voor het officiële kampioenschap. Dit gebeurt op 1 maart zonder hiervoor zelf in actie te komen: NOAD en NAC blijven met 3-3 mooi in balans. De laatste twee Eindhovense competitieduels doen niet meer ter zake.

Kampioenscompetitie

Ajax-PSV 4-2 (3-2)		Zondag 12 april 1931	
1-0 Van Reenen (4), 2-0 Strijbosch (8), 2-1 Hermans (12), 2-2 Van Dorst (33), 3-2 Ten Have (40), 4-2 Van Reenen (88). Scheidsrechter: De Wolf. Toeschouwers: 25.000.	Kampioenscomp.	1	0 0 1 0 2-4
	Totaal	1	0 0 1 0 2-4
<p>De kampioenscompetitie vangt voor het team van Hall aan bij Ajax. Het is het eerste officiële treffen tussen de clubs uit Amsterdam en Eindhoven. Ajax is er in zijn al meer dan 30-jarige bestaan tweemaal in geslaagd landskampioen te worden. Voor de laatste keer gebeurde dat in 1919. De laatste jaren zijn de Amsterdammers onder leiding van Jack Reynolds weer aardig in opmars. Vorig jaar werden ze in de strijd om het kampioenschap ternauwernood door Go Ahead de pas afgesneden. De Amsterdamse club heeft onder andere international Piet van Reenen in zijn gelederen. De in 1929 van UVV overgekomen goaltjesdief maakte dit seizoen al 21 treffers in 15 competitieduels. Daarnaast beschikt de club over Wim Anderiesen, die evenals zijn broer Henk en buitenspeler Twelker halverwege de jaren twintig van voetbalclub 't Gooi de overstap maakte naar Ajax. Anderiesen is bij de Amsterdamse ploeg de belangrijkste pion en zal zich ook bij Oranje ontwikkelen tot een gewichtige steunpilaar. Daarnaast hebben de Amsterdammers in verdediger Van Kol, eveneens afkomstig van 't Gooi (in 1924), een international die al 31 caps achter zijn naam heeft staan. Ook Volkers, Van Reenen en de niet meespelende Mulders (in 1929 overgekomen van Alcmaria Victrix) trappen wel eens een balletje in Oranje. De Amsterdamse club heeft sinds zijn oprichting in 1900 achttien verschillende spelers aan het Nederlands elftal geleverd. PSV moet het met een kariger aantal doen, maar daar staat de teller inmiddels wel op drie. Van Run is na Hassink en Van den Broek de derde PSV'er geweest die de kleuren van het land heeft mogen verdedigen. Frits van Zeijl en Kees de Visser zitten er vlak tegenaan. De Eindhovenaren voetbalden dit seizoen (25 december 1930) al vriendschappelijk tegen de Amsterdammers en daar hielden ze op zijn zachtst gezegd geen goed gevoel aan over. Door op het modderige terrein van de Meer met 10-2 het onderspit te delven, kwamen ze van een koude ker(st)mis thuis.</p> <p>Ondanks het zonnige lenteweer bakken beide teams er in dit duel weinig van. De confrontatie heeft meer weg van een trap-maar-raak-spel, en dan het liefst zo hoog mogelijk, dan van een echte voetbalmatch. Ajax is de minst slechte en begint met aanvallende intenties aan deze matige vertoning. Na vier minuten poeiert Van Reenen een voorzet van Twelker, via de handen van Boumans, raak. Kort hierop knalt Strijbosch, op aangeven van Volkers, de tweede Amsterdamse treffer binnen. Zo lijkt het op een herhaling van de eerder aangehaalde 10-2 af te stevenen, maar al snel valt de anslusstreffer. Na goed voorbereidend werk van Lommen geeft Hermans met een schitterende pegel De Boer het nakijken. Een tijdje valt er weinig te beleven, maar na ruim een half uur maakt Lommen wederom een goede actie en ditmaal vindt hij Van Dorst, die de bal langs De Boer in het doel loopt: 2-2. Via een lucky goal gaan de Amsterdammers toch met een voorsprong rusten. Van Zeijl werkt de bal slecht weg, waarna Ten Have tot zijn stomme verbazing ziet dat zijn zwak ingeschoten bal via Boumans handen in het doel stuitert. In de tweede helft is er evenwicht en heerst er voor beide doelen gevaar. In het laatste kwartier schakelt PSV een tandje bij om zo de gelijkmaker te forceren. Dit gaat gepaard met de nodige risico's en het is Van Reenen die met een mooi geplaatst schot aan alle Eindhovense illusies een einde maakt. Ondanks het verlies acht PSV zich niet minder dan Ajax en heerst er nog geloof in de landstitel.</p> <p>Ajax: Jan de Boer; Jan van Diepenbeek, Dolf van Kol; Wim Anderiesen, Henk Anderiesen, Joop Fijen; Bob ten Have, Wim Volkers, Piet van Reenen, Piet Strijbosch, Henk Twelker. PSV: Leo Boumans; Sjef van Run, Frits van Zeijl; Drieske Klaassen, Theo Hermens, Kees Paulissen; Utje Lommen, Jan van den Broek, Jan van Dorst, Gerrit Hermans, Frans Hunting.</p>			

Het tweede duel voor PSV is op 10 mei in Eindhoven tegen Velocitas. De thuisclub domineert voor 7.000 toeschouwers de gehele partij en hakt de Groningers met 5-0 in de pan. In Rotterdam vindt tegelijkertijd de krachtmeting tussen Feyenoord en Ajax plaats. De Rotterdammers delen met 5-2 een harde tik uit aan de hoofdstedelingen. Hierna volgt voor PSV de dubbele confrontatie met Go Ahead.

De eerste wedstrijd vindt plaats in Deventer op 14 mei en de Eindhovenaren klaren de klus met een 0-2 happy end. Drie dagen later kijkt PSV halverwege tegen een 0-1 achterstand aan. De Deventenaren raken in de tweede helft vermoeid en de conditioneel betere thuisclub komt twintig minuten voor tijd op 1-1. In no-time loopt PSV vervolgens uit naar 4-1. Go Ahead sputtert nog één keer tegen, maar PSV heeft voor 8.000 toeschouwers het laatste woord: 5-2. Ajax blijft op deze 17e mei in cadans met Velocitas, terwijl de Amsterdamse club drie dagen eerder de Groningers met 7-0 van de mat heeft geveegd.

Na vier duels staat PSV er prima voor en de ploeg lijkt klaar voor de dubbele ontmoeting met Feyenoord.

Feyenoord-PSV 2-1 (1-1)		Zaterdag 23 mei 1931	
1-0 Van Run (e.d.) (30), 1-1 Hermans (43), 2-1 Hendriks (57). Scheidsrechter: <i>Mutters</i> . Toeschouwers: 30.000.		Kampioenscompetitie	3 1 0 2 2 5-5
		Totaal	3 1 0 2 2 5-5
<p>Feyenoord is na een zwaar gevecht met stadgenoot Sparta in deze kampioenscompetitie beland, waarin het nog maar één keer in actie is gekomen. Van Male staat dit seizoen voor het eerst onder de lat bij Feyenoord, terwijl de gemakkelijk scorende Koonings er vorig jaar mee is gestopt. Maar met Duijnhouwer hebben de Rotterdammers wederom een prima goalgetter in hun midden. In het Sparta-stadion verloopt de aantrekkelijke eerste helft in een hoog tempo. Feyenoord neemt na een half uur de leiding door een own goal van Van Run. Vlak voor de pauze schiet Hermans uit een vrije trap de gelijkmaker tegen de touwen. In de tweede helft zet PSV de thermostaat een paar graadjes hoger en drukt Feyenoord terug. Toch breekt vooral bij PSV het (angst)zweet uit. Allereerst onthoudt scheidsrechter Mutters de Eindhovense ploeg een strafschoep, terwijl kort hierop Hendriks Feyenoord met een hard en hoog schot wederom op voorsprong zet: 2-1. Hoewel PSV de bovenliggende partij blijft en Van den Broek het de Feyenoord-defensie met zijn solo's behoorlijk lastig maakt, slagen de elf van Hall er niet in om het scorebord een andere aanblik te geven.</p> <p>Feyenoord: <i>Adri van Male; Janus Bul, Kees van Dijke; Jaap Paauwe, Gerard 'Puck' van Heel, Joop van Ooyen; Allie Hendriks, Toon Duijnhouwer, Wim Groenendijk, Jaap Barendrecht, Wim van Heijzen.</i> PSV: <i>Leo Boumans; Frits van Zeijl (Drieske Klaassen, 67), Sjef van Run; Kees Paulissen, Theo Hermens, Piet van Eerd; Frans Hunting, Jan van den Broek, Ad van Eerd, Gerrit Hermans, Kees de Visser.</i></p>			

PSV-Feyenoord 3-1 (0-0)		Maandag 25 mei 1931	
1-0 Van Ooyen (e.d.) (47), 1-1 Groenendijk (56), 2-1 Hermans (75), 3-1 Van den Broek (89). Scheidsrechter: <i>Laarmans</i> . Toeschouwers: 12.000.		Kampioenscompetitie	4 2 0 2 4 8-6
		Totaal	4 2 0 2 4 8-6
<p>Beide ploegen zijn aan elkaar gewaagd en het spel golft op en neer, wat een boeiend schouwspel oplevert. PSV komt na de pauze op 1-0 door een eigen doelpunt van Van Ooyen, nadat deze in het nauw was gedreven door Van den Broek. Precies elf minuten beleeft de formatie van Hall plezier aan deze voorsprong, want op dat moment zet Groenendijk Feyenoord met een fraai schot naast PSV. De Rotterdammers lijken zelfs de zege te pakken als ze twintig minuten voor tijd een penalty krijgen. Boumans stopt echter de inzet. De Eindhovenaren putten moed uit deze meevaller en dat leidt ze zowaar naar de zege. Hermans zet PSV op 2-1 door een kwartier voor tijd de bal langs Van Male te knallen. Eén minuut voor het laatste fluitsignaal slalomt Van den Broek langs de Feyenoorders Dijke en Bul en met een geniepig schot laat hij Van Male kansloos: 3-1.</p> <p>PSV: <i>Leo Boumans; Frits van Zeijl, Sjef van Run; Kees Paulissen, Theo Hermens, Piet van Eerd; Frans Hunting, Jan van den Broek, Ad van Eerd, Gerrit Hermans, Kees de Visser.</i> Feyenoord: <i>Adri van Male; Janus Bul, Kees van Dijke; Jaap Paauwe, Gerard 'Puck' van Heel, Joop van Ooyen; Allie Hendriks (Jan de Greef, 81), Toon Duijnhouwer, Wim Groenendijk, Jaap Barendrecht, Wim van Heijzen.</i></p>			

Ajax trekt met een 2-5 zege bij Go Ahead profijt van het puntenverlies van de ploegen uit Rotterdam en Eindhoven. Na zes duels heeft PSV de leiding met acht punten. De club wordt op één punt gevolgd door Ajax, dat een wedstrijd tegoe heeft. Feyenoord bezet de derde plek met 4 uit 3. Op 31 mei neemt Ajax via een 2-0 triomf op Go Ahead de koppositie van PSV over. Drie dagen later ontnemen Feyenoord en Ajax elkaar ieder een punt (2-2), zodat PSV voorafgaande aan de topper tegen Ajax evenveel verliespunten heeft als de Amsterdammers. Nummer drie Feyenoord heeft met 7 uit 5 de beste papieren.

PSV-Ajax 2-5 (0-2)		Zondag 7 juni 1931	
0-1 Volkers (20), 0-2 Schubert (29), 1-2 Hermans (52), 1-3 Schubert (70), 1-4 Ten Have (75), 1-5 Van Kol (strafschoep) (81), 2-5 Van den Broek (86). Scheidsrechter: <i>De Wolf</i> . Toeschouwers: 15.000.		Kampioenscompetitie	2 0 0 2 0 4-9
		Totaal	2 0 0 2 0 4-9
<p>Op deze gure dag in juni opent Ajax het duel goed, maar PSV meent het eerst te gaan scoren. Na een kwartier is er een handsgeval in het strafschoepgebied van de Amsterdammers. Terwijl iedereen op een penalty rekt, legt scheidsrechter De Wolf de bal buiten de zestien. De vrije trap levert niets op. Volkers brengt vervolgens de gasten met een fraaie uithaal aan de leiding en als Schubert met een kopbal de 0-2 aantekent, lijken de Amsterdammers al voor de rust op rozen te zitten. Toch komt PSV in het tweede bedrijf sterk terug. Zeven minuten zijn verstreken als Hermans na een solo Bonneveld het nakijken geeft. PSV ziet weer mogelijkheden, krijgt deze ook, maar faalt in de afwerking. De Ajax-voorhoede toont zich daarentegen een stuk gehaaid en profiteert van de kleinste kansen. Allereerst verwerkt Boumans een schot van Schubert niet goed, waarna de Ajax-aanvaller in de rebound de 1-3 binnenfrommelt. Een vijftal minuten later jaagt Ten Have de bal uit een counter onhoudbaar in het net. Er tekent zich zelfs een catastrofe af als Van Kol vanaf elf meter de stand op 1-5 brengt. De streep waarmee Van den Broek keeper Bonneveld geen kans geeft, is niet meer dan een pleister op de wonde. Het nu uitgespeelde Ajax is niet meer te achterhalen door PSV, Feyenoord kan dat nog wel doen.</p> <p>PSV: <i>Leo Boumans; Sjef van Run, Frits van Zeijl; Piet van Eerd, Theo Hermens, Kees Paulissen; Frans Hunting, Jan van den Broek, Ad van Eerd, Gerrit Hermans, Kees de Visser.</i> Ajax: <i>Jan Bonneveld; Dolf van Kol, Jan van Diepenbeek; Piet Strijbosch, Piet Vunderink, Jan den Boer; Henk Twelker, Jan Schubert, Piet van Reenen, Wim Volkers, Bob ten Have.</i></p>			

De Feyenoorders worden echter op 21 juni met 3-2 getackeld door Go Ahead, zodat de landstitel toch naar Amsterdam gaat. Voor PSV is het verlies tegen Ajax blijkbaar zo hard aangekomen dat deze drie weken later nog nadreunt. Op 28 juni sluit de club namelijk de serie om het landskampioenschap tegen hekkensluiter Velocitas wel met heel opzienbarende cijfers af. Na 2-1 halverwege slachten de Groningers een volledig falend PSV-elftal met 7-1 af. De Eindhovenaren eindigen door deze wanprestatie als derde in de kampioenspoule en komen drie doelpunten te kort voor de tweede positie. Aan Van den Broek en Van Eerd lag het dit seizoen niet: meer dan de helft van de Eindhovense productie kwam op hun naam.

1931/32	Afdelingskampioen (vierde plaats kampioenscompetitie) - Finale KNVB-beker									
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen						
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Jack Hall.	Competitie	308	154	39	115	347	757-580
Dries Oomens (Tongelre).	Anton Prihoda (Vienna), Kees Leenhouders (LONGA).	Clubtopscorer	Jan van den Broek 29 dlp.	Beker	18	12	1	5	25	78- 39
				Totaal	326	166	40	120	372	835-619

Competitie (eerste klasse Zuid)

PSV steekt met vijf triomfen uitstekend van wal. Op 1 en 8 november 1931 moet de club plotsklaps twee nederlagen slikken. Een meevaller op deze achtste november is dat ook de concurrentie – NAC met 6-1 bij BVV en Willem II met 3-0 bij NOAD – onderuit gaat. Op 20 november verslaat PSV op overtuigende wijze BVV, maar de topvorm is nog niet terug gezien de remise tegen NOAD op 6 december. Concurrent NAC komt deze dag in Breda eveneens niet verder dan 4-4 tegen Longa. Een week later zit er voor zowel PSV – tegen nummer drie MVV – als NAC – tegen NOAD – niet meer dan 2-2 in het vat. De Eindhovense club is na tien speelronden weliswaar lijstaanvoerder, maar ondervindt geduchte concurrentie van Eindhoven, MVV, NOAD en NAC. Het puntenverlies blijft zich door een thuisnederlaag op 20 december opstapelen. De schade blijft iets beperkt doordat ook Eindhoven uitglijdt. Wel neemt NOAD de koppositie over. Nummer vier NAC staat er echter met zeven verliespunten het beste voor. Doordat Eindhoven in de weken erna wel tweemaal in actie komt en de rest niet, nestelt deze club zich op 3 januari 1932 aan kop.

Op 10 januari staat PSV-NAC op de kalender. Het zijn de nummers drie en vier van de competitie, maar wel de ploegen met de minste verliespunten. NAC zelfs één minder dan PSV. De *gloeilampmensen* trekken het cruciale duel met 3-2 naar zich toe. Ze werken zich op naar een tweede plaats, omdat NOAD een punt heeft laten liggen. Wel weten ze Eindhoven boven zich. Op 17 januari pakken PSV, Eindhoven en NAC de winst. Een week later kan PSV lijstaanvoerder worden als het de Eindhovense stadsderby in zijn voordeel weet te beslissen. Voor 12.000 toeschouwers trekt Eindhoven in deze sensationele ontmoeting fel van leer en pakt al snel een 0-2 voorsprong. In de tweede helft bouwen de blauw-witten dit verder uit naar 0-3. Niemand geeft de thuisclub nog een kans, maar dan doet Van den Broek met drie treffers, waarvan twee van elf meter, zich gelden. Nog altijd is het niet gedaan met de doelpunten. Acht minuten voor tijd laat PSV-doelman Boumans een schot van Eindhoven-speler Rutten uit zijn handen glijden, waarbij de bal volgens de scheidsrechter net de doellijn heeft overschreden: 3-4. PSV probeert het tij in de resterende minuten te doen keren, maar verder dan een afgekeurde treffer komt de ploeg niet. Beide teams hebben nu evenveel verliespunten, maar NAC heeft met één verliespunt minder de beste vooruitzichten. Tot aan 28 februari leggen PSV en Eindhoven hun tegenstanders over de knie, terwijl NAC op 31 januari thuis tegen MVV een steekje laat vallen: 0-0. Het is ongemeend spannend, want de twee Eindhovense clubs hebben 24 uit 17 en NAC 22 uit 16. Op de volgende speeldag, 28 februari, zegeviert PSV in zijn laatste competitieduel, terwijl Eindhoven en NAC met elkaar in evenwicht blijven: 1-1. Daarmee is PSV feitelijk kampioen, want het is door beide clubs niet meer te achterhalen. NAC tekent echter protest aan tegen de uitslag van Eindhoven-NAC. Op 12 maart komt de bond met een oordeel: de Bredase ploeg krijgt een 0-1 zege toegewezen. NAC nadert hierdoor PSV tot op twee punten en heeft nog een wedstrijd tegoed.

Tot de jaren vijftig gebeurt het regelmatig dat de ene ploeg zijn competitieduels al heeft afgewerkt, terwijl een andere ploeg nog één of meerdere wedstrijden voor de boeg heeft.

Het doelsaldo van PSV (54-32) tegenover dat van NAC (45-31) is weliswaar beter, maar daar wordt niet naar gekeken. Bij winst van de Bredase club zal een beslissingswedstrijd om het afdelingskampioenschap volgen. Zover komt het echter niet, want NAC gaat in zijn laatste ontmoeting op 20 maart met 3-1 in Kerkrade onderuit tegen rodelantaarndrager Bleijerheide. PSV heeft zijn derde afdelingstitel te pakken.

Kampioenscompetitie

In het gevecht om de landstitel ontmoet PSV andermaal Ajax en Feyenoord. Daarnaast zijn Veendam en SC Enschede van de partij. Laatstgenoemde club is op tweede paasdag gastheer van de Eindhovenaren. Na een overtuigende eerste helft heeft PSV halverwege met een 0-1 voorsprong het hoogste woord. In het tweede deel heeft de Eindhovense club niets meer te vertellen en met sprekende cijfers wordt het de mond gesnoerd: 5-2. Op 3 april kan PSV op zoek gaan naar eerherstel in het treffen met Feyenoord en een week later met Ajax.

PSV-Feyenoord 0-0		Zondag 3 april 1932	
Scheidsrechter: <i>De Wolf</i> .		Kampioenscompetitie	5 2 1 2 5 8-6
Toeschouwers: 12.000.		Totaal	5 2 1 2 5 8-6
<p>Feyenoord heeft in de reguliere competitie vijf nederlagen moeten slikken. Ondanks dit hield de Rotterdamse club, zij het met de grootste moeite, ZFC, DFC en VSV (ZFC uiteindelijk via een beslissingswedstrijd) achter zich. In deze kampioenscompetitie gaat het de Rotterdammers vooralsnog voor de wind en na twee gespeelde wedstrijden komen ze zonder puntverlies op zak naar Eindhoven. Technisch is Feyenoord dit duel beter, maar het hoge tempo dat de PSV'ers aan de dag leggen, gekoppeld aan hun doorzettingsvermogen en enthousiasme, maken van PSV de gevaarlijkste ploeg. De kansen aan PSV-zijde zijn talrijker dan die aan Feyenoord-kant. De uithalen van Hunting en Visser missen echter de precisie en gaan veelal over en naast. En als de bal wel tussen de palen komt dan is de lange en lenige kersverse international Van Male op zijn post. Het gemis van de geblesseerde Van den Broek doet zich deze middag behoorlijk gelden.</p> <p>Het eindresultaat geeft bij de Eindhovenaren een onbevredigend gevoel, want met de brilstand ontvangen de Rotterdammers meer dan ze verdienen.</p> <p>PSV: <i>Leo Boumans; Sjef van Run, Miel Lanegger; Piet van Eerd, Frits van Zeijl, Kees Paulissen; Arie van Strien, Frans Hunting, Ad de Graaff, Gerrit Hermans, Kees de Visser.</i></p> <p>Feyenoord: <i>Adri van Male; Janus Bul, Kees van Dijke; Jaap Pauwe, Bas Pauwe, Gerard 'Puck' van Heel; Alli Hendriks, Jaap Barendrecht, Wim Groenendijk, Toon Duijnhouwer, Joop van Ooyen.</i></p>			

Ajax-PSV 3-0 (1-0)		Zondag 10 april 1932	
1-0 Schubert (30), 2-0 Mulders (57), 3-0 Volkers (87).		Kampioenscompetitie	3 0 0 3 0 4-12
Scheidsrechter: <i>Wey</i> .		Totaal	3 0 0 3 0 4-12
Toeschouwers: 9.000.			
<p>Net als vorig jaar heeft het zeer ervaren Ajax in de afdelingscompetitie er weer lustig op los gescoord. Andermaal heeft de club 75 goals weten te maken in 18 competitieduels, wat neerkomt op een gemiddelde van meer dan 4 treffers per wedstrijd. Een derde van de productie nam Van Reenen voor zijn rekening. Ook in dit kampioenenbal heeft Ajax al aardig huisgehouden door in twee duels, tegen Veendam, dertien treffers te produceren.</p> <p>In de stromende regen speelt PSV een ongeïnspireerde eerste helft. Ajax weet hier eenmaal van te profiteren als de bal via Jurriaans, Mulders en Van Reenen bij Schubert belandt. De Amsterdamse linksbinnen geeft de Eindhovense sluitpost geen schijn van kans: 1-0. Na de hervatting speelt PSV energieker en zet het spel naar zijn hand. In de zuidwesterstorm zijn er mogelijkheden te over voor de Eindhovenaren, maar het ontbreekt hen aan een koele afmaker. Ajax heeft wat dat betreft de wind mee, want via een uitval scoort Mulders 2-0. Als keeper Bonneveld vervolgens op fortuinlijke wijze een kopbal van Hunting pareert, laten de Rotterdammers nogmaals zien dat de scherpte bij hen niet ontbreekt. Mulders bereikt Volkers, die uiterst beheerst Boumans verschalkt: 3-0.</p> <p>Ajax: <i>Jan Bonneveld; Jan van Diepenbeek, Dolf van Kol; Piet van Deyck, Wim Anderiesen, Piet Strijbosch; Cor Jurriaans, Wim Volkers, Piet van Reenen, Jan Schubert, Henk Mulders.</i></p> <p>PSV: <i>Leo Boumans, Sjef van Run, Miel Lanegger; Kees Paulissen, Frits van Zeijl, Piet van Eerd; Arie van Strien, Frans Hunting, Ad de Graaff, Gerrit Hermans, Kees de Visser.</i></p>			

Na drie wedstrijden heeft PSV zichzelf in een kansloze positie gemanoeuvreerd en is de club terug te vinden op een vierde plaats. Dat het nog beroerder kan blijkt twee weken later als het puntloze Veendam op bezoek komt. De Eindhovense club toont in dit duel wederom weinig schotvaardigheid in de voorhoede. Een sterker PSV verprutst de ene na de andere mogelijkheid. Veendam staat negentig minuten lang met de rug tegen de muur, maar na de rust weten de Groningers tweemaal te ontglippen en counteren zich daarbij naar een 0-2 zege.

Op 1 mei revancheert PSV zich op de Veendammers door met 0-5 de vloer met ze aan te vegen. Het restant van de kampioenscompetitie verloopt voor de manschappen van Jack Hall niet rooskleurig. Vier dagen na de sprankelende winst op Veendam laten ze in de confrontatie met SC Enschede de winst in de laatste minuut tussen de vingers doorglippen: 2-2. Door de remise mag de Twentse ploeg blijven hopen op de landstitel. Voor PSV rest enkel de ontmoetingen met Ajax en Feyenoord.

PSV-Ajax 1-4 (0-2)		Maandag 16 mei 1932	
0-1 Van Run (e.d.) (18), 0-2 Van Kol (strafschop) (43), 0-3 Schubert (67), 1-3 Van den Broek (68), 1-4 Van Reenen (75).		Kampioenscompetitie	4 0 0 4 0 5-16
Scheidsrechter: Israëls. Toeschouwers: 10.000.		Totaal	4 0 0 4 0 5-16
<p>Ajax gaat dit duel als koploper in, maar wel met de wetenschap dat het zijn laatste partij heeft verloren. Elf dagen eerder was Feyenoord in Amsterdam met 1-3 te sterk.</p> <p>De krachtmeting breekt na ruim een kwartier open door een ongelukkig moment. Een schot van Jurriaans belandt op de voet van Van Run, waardoor het leer zomaar in het Eindhovense doel stuitert. PSV recht zijn rug en zet Ajax onder druk. De opgelegde kansen die hieruit voortvloeien, zijn als een vanzelfsprekendheid niet aan de thuisclub besteed. Vlak voor rust verdubbelt Ajax zijn voorsprong. Van Reenen wordt binnen de zestien door Lanegger gehaakt, waarna Van Kol de toegekende penalty langs Boumans knalt. Na de pauze leren de bezoekers de thuisclub opnieuw een lesje in effectiviteit. Terwijl Van den Broek slechts een van de vele PSV-kansen pakt, laten Schubert en Van Reenen het slagvaardiger en koelbloediger Ajax tweemaal juichen uit een geringer aantal mogelijkheden.</p>			
<p>PSV: Leo Boumans, Sjef van Run, Miel Lanegger; Piet van Eerd, Theo Hermens, Kees Paulissen; Arie van Strien (Bernhard van Kampen, 66), Ad de Graaff, Gerrit Deijkers, Jan van den Broek, Frans Hunting.</p> <p>Ajax: Jan de Boer; Jan van Diepenbeek, Dolf van Kol; Piet Strijbosch, Wim Anderiesen, Piet van Deyck; Wim Volkers, Cor Jurriaans, Piet van Reenen, Jan Schubert, Henk Mulders.</p>			

Feyenoord-PSV 6-0 (1-0)		Zondag 22 mei 1932	
1-0 Burg (25), 2-0 Van Heel (48), 3-0 Burg (55), 4-0 Duijnhouwer (57), 5-0 Duijnhouwer (75), 6-0 Duijnhouwer (88).		Kampioenscompetitie	6 2 1 3 5 8-12
Scheidsrechter: Merkelbach. Toeschouwers: 15.000.		Totaal	6 2 1 3 5 8-12
<p>Voor zowel PSV als Feyenoord is dit de laatste wedstrijd. Terwijl voor PSV niets meer op het spel staat, kennen de Rotterdammers maar één remedie en dat is winnen. Ze hebben een punt minder dan koploper Ajax, maar bij winst gaan ze de Amsterdammers, die niet in actie komen, voorbij op de ranglijst.</p> <p>De bezoekers spelen de eerste helft in een hoog tempo en houden gelijke tred met Feyenoord. Desondanks komen ze op achterstand. Aan de treffer kleeft een smetje, omdat Burg de bal in een verlaten doel tikt terwijl doelman Boumans geblesseerd op de grond ligt. Na de pauze trekt het geraffineerde Feyenoord meteen van leer en dat is te veel van het goede voor de PSV'ers. Helemaal wanneer Boumans de bal voor de voeten van Van Heel slaat. Die bedenkt zich geen moment: 2-0. Het is het begin van het einde voor de Eindhovenaars, die in de eerste helft met hun krachten hebben gesmeten. Uit een op maat gegeven voorzet van Hendriks zorgt Burg voor 3-0 en even later baant Van Heel zich een weg door de PSV-defensie, waarna hij Duijnhouwer een niet te missen kans geeft: 4-0. De Rotterdamse toeschouwers amuseren zich kostelijk met dit drietal treffers binnen het kwartier. PSV probeert nog wel de spreekwoordelijke eer te redden, maar goalie Van Male staat een paar keer een Eindhovense treffer in de weg. De Rotterdamse supporters kunnen een kwartier voor tijd andermaal juichen als Duijnhouwer de bal uit een pass van Van Heel langs de graaiende Boumans ramt. Terwijl PSV als vanouds kansen verkwist, zet Feyenoord aan voor een waardig slot. Boumans beoordeelt een voorzet van Hendriks niet op de juiste waarde, waarna Duijnhouwer er als de kippen bij is om het halve dozijn vol te maken: 6-0.</p> <p>Het kampioenschap is door de Rotterdamse triomf nog niet beslist. Feyenoord moet met 12 uit 8 in de wachtkamer plaatsnemen en hopen dat Ajax met 11 uit 7 een misstap begaat in zijn laatste duel. Op 5 juni maken de Amsterdammers in eigen huis de juiste voetbewegingen door SC Enschede met 3-1 te verslaan. Ajax is kampioen en PSV eindigt op een troosteloze voorlaatste plaats.</p>			
<p>Feyenoord: Adri van Male; Janus Bul, Kees van Dijke; Jaap Paauwe, Bas Paauwe, Joop van Ooyen; Allie Hendriks, Toon Duijnhouwer, Jaap Barendrecht, Gerard 'Puck' van Heel, Piet Burg.</p> <p>PSV: Leo Boumans; Sjef van Run, Miel Lanegger; Piet van Eerd, Theo Hermens, Kees Paulissen; Utje Lommen, Frans Hunting, Frits van Zeijl, Jan van de Broek, Gerrit Deijkers.</p>			

Beker

In de strijd om de beker rekent PSV allereerst af met vijf tegenstanders uit de eerste klasse West en één uit de tweede klasse Noord. Het tweede elftal van PSV heeft deze prestatie van formaat geleverd. Op 3 juli staat de Eindhovense ploeg in de eindstrijd om de Holdert-beker en wederom betreft de tegenpartij een eersteklasser uit het westen des lands: DFC. De club uit Delft heeft via een 1-2 zege bij Hermes DVS de finale bereikt. PSV-2 wordt bedankt voor bewezen diensten en het eerste elftal zal het karwei gaan klaren.

De in het Willem II-stadion gespeelde duel kent voor de rust een gelijkopgaande strijd. Na 5 minuten schiet De Visser PSV op voorsprong, maar De Smit brengt na 35 minuten evenwicht in het duel. Op slag van rust maakt Visser – na een solo – zijn tweede treffer. Dit laat De Smit niet op zich zitten en direct na de hervatting scoort hij eveneens zijn tweede goal. Van den Broek brengt PSV andermaal aan de leiding en als Paulissen zeventien minuten voor tijd ook trefzeker is, lijkt de beslissing gevallen: 4-2. Punt en De Smit denken hier anders over en schieten DFC in de reguliere tijd naast PSV. Een verlenging van 2x 7½ minuut is het gevolg. De ploeg die daarin het eerst scoort, eist de beker voor zich op. Een zeer aanvallend PSV heeft het beste van het spel, maar DFC-aanvaller Ruisch dompelt PSV in de laatste seconde van het tweede deel van de verlenging in rouw door de 4-5 aan te tekenen. PSV was de betere ploeg, kan terugkijken op een prima potje voetbal, maar staat met lege handen.

1932/33	Afdelingskampioen (vierde plaats kampioenscompetitie)			
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Jack Hall.	Competitie 334 167 44 123 378 819-626
Chris Hoeppe (Wilhelmina), Henk van Kooijk (Alpha).	Ad van Eerd (gestopt), Gerrit Hermans (Willem II).	Clubtopscorer Jan van den Broek 17 dlp.	Beker 18 12 1 5 25 78- 39 Totaal 352 179 45 128 403 897-665	

Competitie (eerste klasse Zuid)

De veertien punten en de doelcijfers 24-5 verduidelijken de suprematie van de Eindhovenaren in de eerste zeven duels. Aan de triomftocht komt op 13 november 1932 een einde. Nummer twee MVV legt de Philips-ploeg in Maastricht dan met 2-1 over de knie. Uiteraard nog geen man overboord, maar met drie remises achtereen is het ineens oppassen geblazen. Wel is de club nog altijd onbedreigd koploper, mede omdat concurrent MVV de nodige misstappen heeft gemaakt. Op tweede kerstdag pakt PSV eindelijk weer eens de volle mep aan punten: 3-0 winst op Longa. Dat is goed voor het zelfvertrouwen, want dat heeft de ploeg op 8 januari 1933 nodig in het duel met MVV, dat met drie verliespunten meer Eindhoven met een bezoekje vereert. In dit vitale duel golft het spel voor 10.000 toeschouwers op en neer. Na 1-1 halverwege trekt PSV uiteindelijk een zwaarbevochten 2-1 zege over de streep. In de drie volgende wedstrijden haalt PSV rare capriolen uit, wat tot slechts één punt leidt. MVV is tweemaal in actie gekomen en dat heeft de Maastrichtse club alleen in de thuiswedstrijd op 15 januari tegen Longa een punt gekost: 3-3. Hierdoor zijn de Maastrichtenaren de formatie van Jack Hall tot op een verliespunt genaderd. PSV raapt zich bijeen en maakt op 19 februari Middelburg probleemloos de punten afhandig. MVV is dit weekend niet aan spelen toegekomen en heeft nu een achterstand van vijf punten op PSV, dat wel twee wedstrijden meer achter zijn naam heeft staan.

Op 26 februari staat voor PSV de laatste competitiewedstrijd geprogrammeerd. In Eindhoven is het laaggeklasseerde BVV de tegenstander en een zege volstaat om de titel te bemachtigen. Een berg aan kansen laat PSV in deze ontmoeting aan zich voorbij gaan. En daarvoor krijgt het de rekening gepresteerd wanneer BVV in de 66e minuut brutaalweg de leiding neemt. Met de moed der wanhoop slaagt PSV tien minuten voor tijd erin om er een gelijkspel uit te slepen. MVV is voor de derde achtereenvolgende keer niet in actie geweest. Met zes punten, maar ook met drie wedstrijden achterstand kan de Maastrichtse ploeg op gelijke hoogte komen met PSV. Al in de eerste de beste wedstrijd, op 12 maart, wordt de ploeg uit Maastricht pootje gehaakt door Willem II: 4-3. Goed nieuws voor PSV, dat hierdoor aan de champagne kan. Voor de vierde maal grijpt de club de macht in het zuiden. Het *Eindhovens Dagblad* laat weten: "Van Run komt de grootste eer toe; hoe vaak zal hij zijn club voor een nederlaag of voor een gelijkspel behoed hebben, terwijl het aan zijn schier niet te evenaren stuwkracht is te danken, dat zijn club zoovele successen wist te bereiken. Is Sjeff van Run in zijn club onmisbaar, ook in het nationale team vormt hij een onmisbare schakel. Herhaaldelijk draagt hij dan ook de Oranje-trui en wij meenen gerust te mogen zeggen, dat thans een Nederlandsch elftal zonder Van Run niet meer denkbaar is. Een tweede speler van P.S.V. die ook al meermalen de Oranje-trui met ere droeg is Jan van den Broek. Hoe onze Amsterdamsche correspondent ook over hem moge denken – wij hebben zijn verrichtingen tegen Hongarije niet aanschouwd – maar wij hebben hem al zo vaak aan het werk gezien dat wij hem in zijn club stellig als den beste voorhoedespeler beschouwen en in het Nederlandsch elftal lijkt hij ons beter dan Lagendaal van Xerxes."

Kampioenscompetitie

De Stormvogels is voor PSV op 17 april de eerste opponent. In Eindhoven zijn 9.000 toeschouwers er getuige van dat de thuisclub een 2-0 voorsprong in de resterende tijd volledig uit handen geeft: 2-3. Met deze enorme tegenvaller in de binnenzak gaat PSV op weg naar Rotterdam.

Feyenoord-PSV 2-1 (1-1)	Zondag 23 april 1933
0-1 Paulissen (5), 1-1 Duijnhouwer (15), 2-1 Burg (strafschop) (53). Scheidsrechter: De Wolff. Toeschouwers: 25.000.	Kampioenscompetitie 7 2 1 4 5 9-14 Totaal 7 2 1 4 5 9-14
<p>De Rotterdammers werden op overtuigende wijze afdelingskampioen, maar hebben in deze kampioenscompetitie nog niet hun kwaliteiten hoeven te tonen. De trefzekere Kees Pijl heeft een punt achter zijn carrière gezet.</p> <p>In Rotterdam begint PSV glorieus, want na vijf minuten schiet Paulissen de bal hard en scherp vanaf de zijlijn achter Van Male in het doel: 0-1. De Feyenoorders hebben het even zwaar te verduren en moeten alles in het werk stellen om erger leed te voorkomen. Hierin slagen ze en ze krijgen zelfs meer dan dat als Duijnhouwer een voorzet van Burg achter Boumans in de touwen knikt. Ineens zijn de rollen omgedraaid, is de thuisclub nauwelijks meer te houden en mogen de bezoekers blij zijn dat ze met een gelijke stand gaan rusten. Na de hervatting geeft Feyenoord meteen vol gas, maar dit levert vooralsnog geen treffer op. Daarvoor heeft de Rotterdamse ploeg de hulp van Lanegger nodig, wanneer deze binnen de zestien totaal onnodig hands maakt. Dit buitenkansje benut Burg koelbloedig. De Eindhovenaren doen hierna wel een poging om iets te forceren, maar ze kunnen niet verhinderen dat Feyenoord beide punten in Rotterdam houdt.</p> <p>Een week later zullen de Rotterdammers te kijk worden gezet door Go Ahead, door in Deventer met 4-0 kopje onder te gaan.</p>	
<p>Feyenoord: Adri van Male; Janus Bul, Kees van Dijke; Bas Pauwe, Gerard 'Puck' van Heel, Joop van Ooyen; Allie Hendriks, Toon Duijnhouwer, Jaap Barendrecht, Jan Linssen (Manus Vrouwdeunt, 80), Piet Burg.</p> <p>PSV: Leo Boumans; Sjeff van Run, Miel Lanegger; Piet van Eerd, Theo Hermens, Frits van Zeijl; Arie van Strien, Frans Hunting, Jan van den Broek (Henk van Kooijk, 70), Kees Paulissen, Kees de Visser.</p>	

De verschillen in deze kampioenscompetitie zijn minimaal, want op 14 mei ontdekt PSV zich in Eindhoven met 2-1 van koploper Go Ahead. En prompt is de Philips-ploeg weer een kanshebber, want het op dat moment ongeslagen Stormvogels wordt door Feyenoord met een kansloze 4-0 teruggestuurd naar IJmuiden. De kansen voor PSV stijgen nog meer als het op 21 mei Velocitas in Groningen met 1-4 een kopje kleiner maakt. Maar een week later verdwijnt de ontstane euforie door een 3-1 nederlaag bij de Stormvogels weer even snel als die gekomen was. Feyenoord wordt dezelfde middag in Groningen door Velocitas met 3-2 eveneens op de pijnbank gelegd. Nummer vier PSV heeft slechts twee verliespunten minder dan de nummers een, twee en drie. Theoretisch mag de ploeg dan nog denken aan de landstitel, maar echt reëel is deze gedachte niet met drie nederlagen in vijf wedstrijden. De laatste drie duels moeten in ieder geval gewonnen te worden.

Op 5 juni voldoet de equipe van Hall hieraan door een benauwde 5-4 zege op Velocitas. PSV klimt naar de tweede positie met twee punten achterstand op koploper Go Ahead, dat andermaal de Stormvogels te slim af was. Op 12 juni worden de vooruitzichten voor PSV nog gunstiger als de overige vier ploegen elkaar de punten ontfutselen. De Eindhovense club heeft nu één verliespunt minder dan koploper Go Ahead. Op 18 juni krijgt PSV in Deventer de mogelijkheid om het heft in eigen hand te nemen. Go Ahead neemt na twintig minuten in dit duel de leiding, terwijl de gasten in de eerste helft niet verder komen dan een gemiste strafschop. PSV probeert na de hervatting wel het een en ander, maar de thuisclub velt het vonnis over de Eindhovense club met twee treffers in de slotfase. Doordat Stormvogels en Feyenoord met 2-2 in balans blijven, is de ploeg uit Deventer tevens landskampioen. Op 2 juli volgt voor PSV de laatste partij.

PSV-Feyenoord 3-8 (2-2)		Zondag 2 juli 1933	
1-0 Vervest (3), 2-0 Van Kooijk (5), 2-1 Duijnhouwer (9), 2-2 Duijnhouwer (25), 2-3 Linssen (50), 2-4 Duijnhouwer (52), 2-5 Duijnhouwer (55), 3-5 Hoeppe (65), 3-6 Duijnhouwer (70), 3-7 Van Meel (80), 3-8 Duijnhouwer (88). Scheidsrechter: Stassen. Toeschouwers: 10.000.		Kampioenscompetitie	8 2 1 5 5 12-22
		Totaal	8 2 1 5 5 12-22
<p>Feyenoord heeft op 25 juni Velocitas met 2-0 aan de kant gezet, waardoor de ploeg van de Engelsman Donaghy opgeschoven is naar een tweede plaats. PSV kan bij een winst met twee doelpunten verschil die positie heroveren en dat is op zich geen slecht resultaat. De thuisclub kent een perfecte start met de gewenste twee goals binnen vijf minuten. Allereerst laat Van Male een teruggespeelde bal vallen, waarna Vervest weinig moeite heeft om te scoren. Vervolgens werkt Van Kooijk een voorzet van Vervest prachtig met het hoofd af. Feyenoord komt echter snel terug als keeper Boumans zwicht voor een kopbal van Duijnhouwer. Halverwege de eerste helft trekt Duijnhouwer de zaak recht met een boogbal over de uitgelopen Boumans. Met deze stand gaan beide ploegen aan de thee. Het bruine vocht is de Eindhovense ploeg blijkbaar zeer slecht bevallen, want in een mum van tijd loopt de Rotterdamse club uit. Linssen zorgt met een kopbal voor de 2-3, twee minuten later kogelt Duijnhouwer via de binnenkant paal raak en daarna doet hij er nog een schepje bovenop door met het hoofd de 2-5 te maken. In tien minuten tijd is het Eindhovense varkentje gewassen, maar dat heeft de Rotterdamse honger niet gestild. Daar doet een harde pegel van Hoeppe, die onder Van Male door in het net verdwijnt, niets aan af. Een uithaal van Duijnhouwer vliegt via Boumans in het doel en invaller Van Meel rondt met een kopbal een voorzet van Duijnhouwer af. En wie anders dan Duijnhouwer heeft het laatste woord in deze krachtmeting. Met een onhoudbaar schot geeft hij Boumans het nakijken en daarmee maakt hij zijn zesde en Feyenoords achtste treffer.</p> <p>PSV zal in het vervolg geen last meer hebben van Duijnhouwer. Door slecht te presteren belandt hij in het tweede van Feyenoord, waarna hij het voor gezien houdt (laatste wedstrijd op 3 december 1933 tegen ZFC).</p> <p>PSV: Leo Boumans; Sjef van Run, Miel Lanegger; Kees van der Leij, Theo Hermens, Kees Paulissen; Jan Vervest, Piet van Eerd, Henk van Kooijk, Chris Hoeppe, Kees de Visser. Feyenoord: Adri van Male; Barry Wursten, Kees van Dijke; Manus Vrouwdeunt, Bas Pauwe, Gerard 'Puck' van Heel; Allie Hendriks, Toon Duijnhouwer, Wim Groenendijk, Jan Linssen (Jan van Meel, 51), Piet Burg.</p>			

1933/34	Derde plaats eerste klasse - Vierde ronde KNVB-beker			
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Jack Hall.	Competitie 352 176 48 128 400 864-657
Henk Dorjee (DHC), Piet Verkerk (RCH).	Utje Lommen (Roermond), Kees Paulissen (Staatsmijn Emma), Frits van Zeijl (gestopt).	Clubtopscorer Kees de Visser 15 dlp.	Beker 20 13 1 6 27 83- 43 Totaal 372 189 49 134 427 947-700	

Competitie (eerste klasse Zuid)

De seizoenstart van PSV is er niet een om over naar huis te schrijven. Na vier misstappen en twee puntendingen boekt de club op 5 november 1933 de eerste victorie. De ploeg van Hall heeft de smaak van het winnen te pakken en even staat er geen maat op dit PSV. Longa, NAC, Blijerheide, BVV en Eindhoven krijgen allemaal een enorme oorwassing. NOAD en NAC zijn even twee irritante stoorzenders, maar op 4 februari 1934 wordt Middelburg in de Zeeuwse hoofdstad met 1-5 verpletterd. De Eindhovense club is opgeklommen naar een vierde positie. Op 25 februari kan PSV bij winst nog een treetje stijgen. In Maastricht moeten de *lampjesmannen* het opnemen tegen nummer drie MVV, dat twee punten meer heeft dan de Eindhovenaren. Met 1-3 leest PSV de Maastrichtenaren de les en pakt de derde stek om deze ook niet meer af te geven. MVV komt in de resterende twee duels niet meer tot winst, terwijl PSV dat wel een keer doet. Op de laatste speeldag

verslaat PSV koploper Willem II met 1-0. De Tilburgse ploeg is door dit resultaat nog geen kampioen, want stadgenoot Longa wint op de slotdag met 4-3 van BVV en eindigt daardoor evenals Willem II op 27 punten. Dit betekent in principe een beslissingswedstrijd, maar er loopt nog een onderzoek naar de wedstrijd Willem II-Longa (1-1). Dit duel wordt ongeldig verklaard en op 15 april overgespeeld en door Willem II in een 2-1 zege omgezet, zodat die club kampioen wordt.

Beker

Derdeklasser Maurits brengt PSV al enigszins aan het wankelen, maar eersteklasser Excelsior zorgt voor de definitieve knock-out: 2-3.

1934/35	Landskampioen - Halve finale KNVB-beker									
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen						
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Jack Hall.	Competitie	378	195	52	131	442	937-687
			Clubtopscorer	Beker	26	16	3	7	35	102- 51
			Frans Hunting 19 dlp.	Totaal	404	211	55	138	477	1039-738

Competitie (eerste klasse Zuid)

In de afgelopen vijf jaar hebben zich bij PSV wel een aantal spelerswijzigingen voorgedaan, maar niet extreem veel. De beste voetballers uit het kampioenselftal zijn nog altijd present, zoals Boumans, Van Run, Hermens, Hunting, Van den Broek en De Visser. Dat zal zich dit seizoen uitbetalen.

PSV eigent zich in de eerste drie duels vijf punten toe, waarna het NAC op 7 oktober 1934 het eerste puntverlies toebrengt. Een week later rekt PSV met 0-4 op overtuigende wijze af met Willem II, terwijl de nummers één en drie, NAC en BVV, in Breda de punten keurig verdelen. Twee volgende Eindhovense winstpartijen wordt door Juliana op 25 november met een remise afgebroken. Na deze dag is PSV weliswaar lijstaanvoerder, maar nummer twee NAC heeft een verliespunt minder. Beide Brabantse clubs treffen elkaar een week later in Breda met als inzet de eerste plaats. De Eindhovenaren laten in de eerste helft niet met zich sollen en nemen een 0-2 voorsprong. Na de hervatting wordt het even precair voor ze, maar met 2-4 bezorgen ze de thuisclub de eerste nederlaag van dit seizoen. PSV blijft vervolgens vier duels goed bij de les, terwijl NAC met twee gelijke spelen op 16 en 23 december tegen respectievelijk Juliana en Eindhoven wat minder goed oplet. Het gaat de Eindhovenaren allemaal iets te gemakkelijk af en ze beginnen al te dromen van de afdelingstitel. Juliana uit Spekholzerheide (Kerkrade) brengt de PSV'ers met een 2-1 nederlaag terug in de realiteit. De Eindhovenaren zien NAC twee punten dichterbij komen. Ze zijn meteen klaarwakker, maar moeten ruim een maand wachten alvorens ze deze deceptie kunnen wegspoelen. Op 24 februari doen ze dit met volle overtuiging. Ze maken in Tilburg met 0-4 gehakt van NOAD, maar even zo belangrijk is dat NAC door BVV met 2-1 wordt getackeld. Deze resultaten betekenen feitelijk de beslissing in de competitie. Op 3 maart blijft PSV in het thuisduel met Blijerheide met 4-0 aan de goede kant van de medaille en daardoor kan het kampioenschap op 10 maart tegen MVV worden binnengehaald. In Maastricht zijn beide ploegen een uur lang goed tegen elkaar opgewassen, maar in de laatste dertig minuten slaat PSV zijn beslissende slag en neemt met 1-4 afstand van zijn opponent. Voor de vijfde maal is de afdelingstitel een prooi geworden voor de club uit Eindhoven.

Kampioenscompetitie

Om de landstitel te bemachtigen moet PSV DWS, Velocitas, Go Ahead en Ajax onschadelijk maken. Niet Ajax maar Go Ahead is ditmaal de geduchte tegenstander. Een andere Amsterdamse ploeg, DWS, wordt op 24 maart in Eindhoven door PSV de oren gewassen en met 5-0 afgedroogd. Ajax bijt op hetzelfde moment met 0-1 in het zand tegen Go Ahead. Drie weekenden achtereen hoeven de Eindhovenaren niet aan de bak voor de kampioenscompetitie. Wel spelen ze ter voorbereiding op de overige duels een oefenwedstrijd in Rotterdam tegen Feyenoord: 1-2 winst op 7 april.

Op 22 april hervat PSV de competitie met de confrontatie tegen Velocitas. De 11.000 toeschouwers in Groningen zien een excellerend PSV snel een 0-2 voorsprong nemen, maar de verbeterde vechtende Groningers knokken zich in de tweede helft terug naar 2-2. Frans Hunting helpt de Eindhovenaren acht minuten voor tijd aan de winst. Na dit weekeinde hebben PSV en Go Ahead met ieder vier punten uit twee duels de leiding. Beide ploegen ontmoeten elkaar zes dagen later in Eindhoven en ze maken er voor 13.000 toeschouwers een waar spektakelstuk van. Halverwege is de ontmoeting met 2-2 in evenwicht en na de thee bezorgt Kooijk de thuisclub met twee fraaie treffers een 4-2 voorsprong. Tien minuten voor tijd scoort Go Ahead de aansluitingstreffer en via een benutte strafschop zadelt de Deventer ploeg PSV met een enorme kater op: 4-4. Een maand later treedt PSV tweemaal aan tegen Ajax.

PSV-Ajax 4-1 (1-0)		Zondag 26 mei 1935	
1-0 Hunting (12), 1-1 Van Reenen (54), 2-1 De Visser (81), 3-1 Hunting (87), 4-1 Van den Broek (89). Scheidsrechter: Stassen. Toeschouwers: 15.000.		Kampioenscompetitie	5 1 0 4 2 9-17
		Totaal	5 1 0 4 2 9-17
<p>Het kostte titelverdediger Ajax de nodige moeite om afdelingskampioen te worden. Pas op de een na laatste speeldag rekende het hierin persoonlijk af met Feyenoord. De ploeg heeft zich in deze kampioenscompetitie met drie kleine winstpartijen op Velocitas en twee keer DWS weten te herstellen van de thuisnederlaag tegen Go Ahead. Doelman De Boer, zoon van de oprichter van het (brandbeveiligings)bedrijf 'Ajax de Boer', is inmiddels gestopt met het keepen en zijn plek tussen de palen is ingenomen door Keizer. Roeg en Blomvliet zijn de andere nieuwe gezichten in het elftal in vergelijking met de vorige keer (in de volgende wedstrijd zullen Van Wijngaarden en Fischer daar bijkomen).</p> <p>Vanaf het eerste fluitsignaal neemt PSV het initiatief. Uit een voorzet van Visser zorgt Hunting voor de openingstreffer. Tot aan de rust blijft de thuisclub gevaarlijker. Het samenspel bij de Eindhovenaren is beter verzorgd en er is meer beweeglijkheid binnen het team. Er ontstaan een paar hachelijke momenten voor het Amsterdamse doel, maar de schotvaardigheid van het binnentrio laat veel te wensen over. In de tweede helft gaat Ajax wat gedurfter spelen en daarvoor wordt de club vlot beloond. Een voorzet van Ten Have brengt Van Reenen in stelling en deze zorgt voor de gelijkmaker. Het duel lijkt aan te sturen op een remise, totdat De Visser een blunder van Keizer resoluut afstraft. Hierdoor raken de Amsterdammers de controle over zichzelf en over de Eindhovenaren kwijt. Tot tweemaal toe profiteert de thuisclub hiervan. Beide keren is De Visser belangrijk. Allereerst geeft de linksbuiten een voorzet waaruit Hunting scoort, vervolgens zet hij Van den Broek met een steekpass vrij voor de keeper. Die blijft koel: 4-1.</p>			
<p>PSV: Leo Boumans, Sjef van Run, Miel Lanegger; Christ Hoeppe, Theo Hermens, Henk Dorjee; Frans Hunting, Piet Verkerk, Henk van Kooijk, Jan van den Broek, Kees de Visser.</p> <p>Ajax: Gerrit Keizer; Jan van Diepenbeek, Piet Strijbosch; Piet van Deyck, Wim Anderiesen, Jan Schubert; Henk Blomvliet, Wim Volkers (Bob ten Have, 10), Piet van Reenen, Johnny Roeg, Henk Mulders.</p>			

Ajax-PSV 2-3 (1-1)		Donderdag 30 mei 1935	
0-1 Hunting (10), 1-1 Dorjee (e.d.) (20), 1-2 Verkerk (53), 2-2 Blomvliet (66), 2-3 Hunting (68). Scheidsrechter: Van Moorsel. Toeschouwers: 18.000.		Kampioenscompetitie	6 2 0 4 4 12-19
		Totaal	6 2 0 4 4 12-19
<p>De bezoekers beginnen voortvarend aan deze krachtmeting. Keizer behandelt na tien minuten de bal niet zoals het moet, waarna Hunting de bal zonder pardon in het verlaten doel legt. PSV zelf zorgt ervoor dat beide partijen op gelijke hoogte komen. Bij een poging de bal weg te werken, schiet PSV-verdediger Lanegger tegen ploeggenoot Dorjee aan. De terugkaatsende bal verdwijnt tot verrassing van velen over de eigen doellijn. Met deze stand zoeken beide elftallen 25 minuten later de kleedkamers op. Na de onderbreking knalt Verkerk uit een wirwar van spelers onhoudbaar raak: 1-2. Andermaal komt Ajax door Eindhovens geklungel op gelijke hoogte. Boumans raakt de bal kwijt uit een voorzet, waarna Blomvliet het bruine monster hoog tegen de touwen kogelt. Twee minuten later verdedigt Ajax op zijn beurt slecht uit. Hunting is de profiteur. Zijn uithaal belandt via de linkerpaal in het Amsterdamse doel. In de resterende tijd komt PSV niet meer in de moeilijkheden.</p> <p>Met uitstekend circulatievoetbal, wat gepaard ging in een hoog tempo, heeft PSV de Amsterdammers in deze kampioenscompetitie gebombardeerd tot figuranten. De Brabanders zelf zijn door de triomf hard op weg naar hun tweede landstitel.</p>			
<p>Ajax: Gerrit Keizer; Piet Strijbosch, Jan van Diepenbeek; Piet van Deyck, Wim Anderiesen, Jan Schubert; Gerrit Fischer, Henk Blomvliet, Piet van Reenen (Bob ten Have, 7), Johnny Roeg (Ko Loois, 3), Erwin van Wijngaarden.</p> <p>PSV: Leo Boumans; Sjef van Run, Miel Lanegger; Christ Hoeppe, Theo Hermens, Henk Dorjee; Frans Hunting, Piet Verkerk, Henk van Kooijk, Jan van den Broek, Kees de Visser.</p>			

In Eindhoven verslaat PSV een paar dagen later het zich kranig verwerende Velocitas met 2-1. Het winnende doelpunt verschijnt pas zeven minuten voor tijd op het scorebord. Een puntdeling met Go Ahead op 10 juni in Deventer volstaat om de landstitel te pakken. De ploeg uit Overijssel zal zich echter niet zonder slag of stoot gewonnen geven, want bij winst doet deze club ook weer mee om de landstitel. Een goal na ruim een half uur van de thuisploeg brengt de beslissing in deze enerverende vertoning. Ondanks het verlies heeft PSV de zaak in eigen hand, maar dan moet het op 16 juni in Amsterdam wel afrekenen met DWS. De Amsterdammers compenseren die dag hun technische tekortkomingen met enthousiast spel. Het gaat in de eerste helft aardig gelijk op en de rust wordt met een blanco stand bereikt. De tweede helft geeft eenzelfde beeld te zien. Na achttien minuten geeft de scheidsrechter PSV een strafschoep, na een zwaar bestraft handsgevalletje. Dit voordeeltje accepteert Hunting gretig en hij scoort zijn zevende treffer in deze kampioenscompetitie. In de tachtigste minuut bouwt PSV zijn voorsprong namens Verkerk verder uit: 0-2. Drie minuten voor het einde doet de thuisploeg iets terug, maar de bezoekers houden stand in de resterende tijd en veroveren de landstitel.

Het *Eindhovens Dagblad* stelt dat de spelers van PSV de beschikking hebben over 'schitterende kwaliteiten, snelheid, kracht, overleg, tactisch spel en zelfvertrouwen'.

De *Telegraaf* ziet het anders en vindt PSV een middelmatige ploeg met beperkte kwaliteiten: "Of is het te veel geveerd wanneer men van het kampioenselftal van Nederland een behoorlijke balcontrole, snelheid van handelen en een goed spelinzicht verlangt?"

De kampioenen van dit jaar zijn: *Leo Boumans* (15 oktober 1911 te Middelburg, 1928/29 t/m 1940/41), *Sjef van Run* (12 januari 1904 te Den Bosch, 1926/27 t/m 1941/42), *Miel Lanegger* (23 april 1911 te Wenen [Oos.], 1929/30 t/m 1940/41), *Chris Hoeppe* (19 april 1907 te Wadenoijen, 1928/29 + 1932/33 t/m 1937/38), *Theo Hermens* (10 oktober 1907 te Berlicum, 1927/28 t/m 1936/37), *Henk Dorjee* (7 november 1908 te Delft, 1933/34-1938/39), *Frans Hunting* (1 oktober 1911 te Eindhoven, 1929/30-1944/45), *Piet Verkerk* (27 november 1905 te Ochten, 1933/34-1936/37), *Henk van Kooijk* (6 december 1909 te Dordrecht, 1932/33-1938/39), *Jan van den Broek* (8 juni 1907 te Breda, 1927/28 t/m 1936/37) en *Kees de Visser* (8 december 1908 te Oud-Bijerland, 1926/27 t/m 1936/37).

Beker

Ook in het bekertoernooi is PSV bijna succesvol. Via ondermeer twee westelijke eersteklassers – DFC en Stormvogels – bereikt het de halve finale. Hierin struikelt de club, twee dagen na het behalen van de landstitel, over Helmond: 1-2. Hiermee voorkomt de tweedeklasser een finale tussen PSV en Feyenoord, want de Rotterdamse ploeg heeft zich hiervoor wel weten te plaatsen. Met 5-4 ontdeed de club uit de havenstad zich in de halve finale van Juliana. Feyenoord trekt op 23 juni tegen Helmond, ondanks een 0-1 achterstand bij de rust, aan het langste eind: 5-2.

1935/36	Vijfde plaats eerste klasse – Achtste finale KNVB-beker				
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen	
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Sam Wadsworth.	Competitie	396 201 59 136 461 972-718
Piet Peters (EVV Eindhoven).	Piet van Eerd (lager elftal), Arie van Strien (lager elftal).	Clubtopscorer	Beker	29 18 4 7 40 114- 53	
		Henk van Kooijk 8 dlp.	Totaal	425 219 63 143 501 1086-771	

Competitie (eerste klasse Zuid)

De landskampioenen, waar Sam Wadsworth het stokje van Hall heeft overgenomen, spelen een zeer wisselvallig seizoen. Halverwege zijn ze terug te vinden op een zesde positie met 9 uit 9. Ook hierna kunnen ze hun draai niet vinden. Vier potjes later is er weinig veranderd in de situatie. Met 13 uit 13 en een doelsaldo van 19-19 zijn ze vanzelfsprekend niet meer dan een middenmoter. Maar in deze competitie is van alles mogelijk, omdat elke ploeg onverwachts punten laat liggen. Zelfs met deze wat blamerende cijfers maakt PSV in theorie nog kans op de titel, want de achterstand op koploper NAC bedraagt slechts drie verliespunten en op nummer twee BVV vier. Met die gedachte in het achterhoofd en met nog vijf wedstrijden voor de boeg stropen de PSV'ers de mouwen op. Allereerst tonen ze zich met 6-4 de meerdere van Juliana en een week later zijn ze NOAD met 3-5 de baas. De concurrenten winnen echter ook hun partijtjes, zodat de situatie feitelijk uitzichtloos is geworden voor PSV. De Eindhovenaren zien het ook zo en ze gaan tweemaal achtereen met 2-1 het schip in. Het prestigeduel met stadgenoot Eindhoven op 13 april weten ze nog wel met 1-3 naar zich toe trekken. Kampioen wordt NAC, dat BVV met één punt achter zich laat. BVV heeft driekwart van de competitie de ranglijst aangevoerd, maar de Bossche ploeg behaalde vanaf half december slechts acht punten uit evenzoveel duels en dat is de club opgebroken.

Beker

Na eerst twee ploegen uit de lagere klassen het nakijken te hebben gegeven, vliegt PSV tegen de westelijke eersteklasser KFC op een knullige manier uit het toernooi. De latere finalist uit Koog aan de Zaan bekert verder, omdat het PSV in Eindhoven op 2-2 houdt (uitspelende ploegen gaan bij een gelijke stand door).

KFC is in 1933 de eerste Nederlandse club die het in Engeland geïntroduceerde stopper-spilsysteem hanteert. In dit systeem komt er in de verdediging een extra mannetje bij (komend van het middenveld), die de vijandelijke midvoor aan banden moet leggen (3-2-5-systeem). PSV gaat eind jaren dertig, begin jaren veertig over op dit speltype. In de jaren veertig stuit het systeem op veel verzet (te negatieve spelwijze), maar al snel wordt het door alle clubs omarmd. Begin jaren zestig zal het systeem veranderen in het nog verdedigender 4-2-4.

1936/37	Afdelingskampioen (derde plaats kampioenscompetitie)				
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen	
	Erbij (begin van dit seizoen) Wim Middel (eigen jeugd).	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Sam Wadsworth.	Competitie	422 214 64 144 492 1034-769
		Clubtopscorer	Beker	29 18 4 7 40 114- 53	
		Frans Hunting 16 dlp.	Totaal	451 232 68 151 532 1148-822	

Competitie (eerste klasse Zuid)

Ondanks dat PSV in de eerste vijf partijen drie punten verliest, heeft de club gezamenlijk met BVV de leiding. PSV steekt vervolgens MVV en Blijerheide de loef af, terwijl BVV bij NAC nul op rekest krijgt. BVV komt op 22 november 1936 met twee verliespunten meer op bezoek bij PSV. De ploeg uit Den Bosch maakt drie doelpunten, maar PSV pakt de volle winst door vier keer te scoren. Hierna treffen de Eindhovenaren tweemaal Longa. In beide duels incasseren ze drie goals. Eenmaal stellen ze daar zeven treffers tegenover en de andere keer twee. PSV blijft hierna onevenwichtig presteren met 3 uit 3. Na dertien duels heeft de club al acht verliespunten en toch sluit het als koploper het jaar af. BVV en NAC volgen PSV met 15 uit 12, Roermond met 14 uit 11 en NOAD met 13 uit 11.

Het nieuwe jaar begint voor PSV direct met twee toppers. Op 3 januari 1937 thuis tegen NAC en een week later uit bij BVV. In Eindhoven is PSV superieur aan de Bredase club en dat drukt de thuisploeg door twee goals van Middel en één van Hunting ook in cijfers uit. Het duel in Den Bosch bezorgt de mannen van Wadsworth meer problemen. Voor de vijfde maal incasseren ze drie tegentreffers, maar ze hebben geluk dat De Visser het deze middag op zijn heupen heeft en met drie treffers er voor PSV een verdienstelijk gelijkspel uitsleept. Dezelfde middag klopt NOAD, dat op 3 januari een punt liet liggen, NAC met 1-3. BVV en NOAD hebben nu allebei één verliespunt meer dan de Eindhovense ploeg. Zonder zelf te spelen wordt de 17e januari voor PSV een uitstekende dag. NOAD komt in eigen huis niet verder dan 1-1 tegen Juliana en BVV gaat ten onder bij Bleijerheide. Zeven dagen later doet PSV vrolijk mee aan het puntverlies en laat Bleijerheide met 2-2 ontsnappen, terwijl de concurrenten geen fouten maken. Het wordt voor PSV zodoende een lastig verhaal, want de club heeft slechts één verliespunt minder dan NOAD.

Met in het achterhoofd dat de laatste competitiewedstrijd NOAD-PSV is, treedt de Eindhovense ploeg op 14 februari in eigen huis aan tegen Roermond. De Brabanders hebben het moeilijk met de Limburgers. Via een 0-1 achterstand gelukt het toch een zwaarbevochten zege uit het vuur te slepen. Dan drupt het nieuws binnen dat zowel BVV – 3-1 bij Longa – als NOAD – 4-3 bij MVV – in het stof hebben gebeten. PSV is hierdoor onbereikbaar geworden voor zijn achtervolgers en voor de zesde keer afdelingskampioen.

Kampioenscompetitie

Met veel zelfvertrouwen kan PSV, vanwege het overvloedige puntverlies in de reguliere competitie, niet aan de kampioenscompetitie beginnen. Hierin treft de club naast Be Quick en Go Ahead, opnieuw Ajax en Feyenoord. De beide Hollandse clubs hebben het jaar ervoor, in tegenstelling tot PSV, wel deelgenomen aan de kampioenscompetitie en daarin hebben de Rotterdammers de titel voor de neus van de Amsterdammers weggekaapt.

De titelstrijd vangt voor PSV aan op 21 maart tegen Ajax. De Amsterdammers hebben dan al een 2-1 zege op Go Ahead, van een week ervoor, op zak.

Ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van Willem II, organiseert de club uit Tilburg een aantal jubileumwedstrijden, waaronder één tussen PSV en Ajax.

P.S.V.-Ajax 5-1

Als voorlaatste wedstrijd speelden PSV en Ajax een partij die het zien ten volle waard was. Vooral de lampjesmensen waren er geweldig in, en speelden een wedstrijd, die in alle opzichten geroemd mag worden. Dat was een PSV op z'n best!

Reeds vanaf het eerste begin domineerden de Eindhovenaren en de gevaarlijke Visser gaf na 10 minuten een piekfijne voorzet, die v.d. Broek in een doelpunt omzette: 1-0.

De Zuidelijken kwamen er steeds beter in en de Ajax-verdediging, met Anderiessen en Diepenbeek aan het hoofd, had alle moeite om de talrijke snelle PSV-aanvallen te keeren. Een drietal corners zetten Keizer aan het werk. Bij een snelle uitval der Amsterdammers schiet van Reenen hard in, Boumans stompt weg, van Wijngaarden stormt toe, schiet ook in, maar weer redt Boumans. Het tweede PSV-doelpunt, werkelijk een juweel, maakt weer v.d. Broek, die een hard laag schot uit moeilijke positie onhoudbaar inschiet: 2-0. Kort voor rust valt Anderiessen uit wegens een knie-blessure.

Nauwelijks is er weer begonnen of PSV trekt weer ten aanval. Hun verdediging, waarin vooral Van Run en Peters uitblonden, had met de Ajax-aanvallen betrekkelijk weinig moeite, en daar Van Reenen niet genoeg steun ondervond van zijn nevenspelers, ging er niet zoo heel veel kracht van de Ajax-aanvalslinie uit. Hunting bracht den stand op 3-0. Eindelijk weten de Westelijken door Blomvliet de eer te redden: 3-1. De wedstrijd blijft zeer aantrekkelijk; de groote geestdrift der Eindhovenaren draagt daar niet weinig toe bij. Hun voorhoede was vanmiddag zeer productief, want weer was het Hunting die Keizer liet visschen: 4-1. Dit prikkelde de Westelijken, die verwoed op komen zetten, maar de PSV-verdediging weet van geen wijken. Na keurig samenspel passeerde v.d. Broek den Ajax-doelman zelfs voor den vijftien keer: 5-1. Met dezen, voor PSV zoo mooien uitslag, kwam hiermede het einde. Als de Eindhovenaren het volgend seizoen in dezen vorm spelen, belooft het heel wat.

(Nieuwe Tilburgsche Courant, 7 augustus 1936)

PSV-Ajax 2-3 (1-2)		Zondag 21 maart 1937	
1-0 Van Kooijk (2), 1-1 Van Reenen (32), 1-2 Van Reenen (35), 1-3 Blomvliet (55), 2-3 Oomens (59). Scheidsrechter: Boeree. Toeschouwers: 10.000.	Kampioenscompetitie	7 2 0 5 4	14-22
	Totaal	7 2 0 5 4	14-22
<p>De Amsterdamse ploeg is in zijn afdeling met een straatlengte voorsprong kampioen geworden, iets wat veelal gebeurde met zuinige overwinningen. De Amsterdammers hebben met Been, Bijl en Steunenbergh een aantal spelers erbij gekregen. Daartegenover staat het stoppen van de oudgedienden Volkers en Mulders.</p> <p>Al na twee minuten opent de onberekenbare PSV-spits Van Kooijk met een prachtige schuiver in de linkerbenenhoek de score. Ook hierna behoudt de thuisclub het beste van het spel, maar een arbitrale dwaling brengt daar na een half uur verandering in. In buitenspelpositie ontvangt Van Reenen de bal. In afwachting van het fluitsignaal van de scheidsrechter blijft de PSV-verdediging staan. Het fluitje blijft echter uit en in de consternatie profiteert Van Reenen. Het protest van aanvoerder Van Run wordt niet gehonoreerd door de umpire. Drie minuten later wordt de domper nog groter als Van Reenen met een kopbal de 1-2 aantekent uit een voorzet van Van Wijngaarden. De tweede helft start PSV met een overwicht, maar via een uitval maakt Blomvliet uit een pass van Van Reenen de 1-3. De PSV'ers herpakken zich en zetten aan voor een tegenoffensief. Er ontstaan een aantal schermutselingen voor het Amsterdamse doel en uiteindelijk levert een van die doelworstelingen een goal van Oomens op: 2-3. Ondanks deze treffer is het beste eraf bij de thuisclub, dat in de resterende tijd nauwelijks meer de power heeft om het Ajax echt lastig te maken. In de score verandert niets meer.</p> <p>De eerste Amsterdamse goal blijft de Eindhovense gemoederen bezighouden, omdat men ervan overtuigd is dat het doelpunt ten onrechte is goedgekeurd. Zowel in de rust als aan het einde van de wedstrijd is de onvrede over de treffer van Ajax verdergegaan. Het protest zal uiteindelijk niets uithalen bij scheidsrechter Boeree.</p> <p>PSV: Leo Boumans; Sjef van Run, Miel Lanegger; Christ Hoeppe, Theo Hermens, Piet Peters; Dries Oomens, Frans Hunting, Henk van Kooijk, Jan van den Broek, Kees de Visser. Ajax: Gerrit Keizer; Jan van Diepenbeek, Dick Been; Ko Loois, Wim Anderiesen, Joop Steunenbergh; Jan Stam, Henk Blomvliet, Piet van Reenen, Jan Schubert, Erwin van Wijngaarden.</p>			

Drie dagen later spoelt PSV de vieze smaak van de nederlaag enigszins weg door Be Quick met 4-0 richting Groningen te sturen. De blijdschap is van korte duur. Op 11 april is de Eindhovense club bij Go Ahead het meest aanvallende elftal, maar de Deventer ploeg het meest trefzeker: 3-0. Na deze verloren partij kan PSV bij Ajax revanche halen op de uiterst schlemielige manier waarop het in Eindhoven ten onderging.

Ajax-PSV 5-2 (2-1)		Zondag 18 april 1937	
0-1 Van den Broek (17), 1-1 Enkele spelers van Ajax tezamen (19), 2-1 Van Reenen (21), 3-1 Gerritsen (60), 4-1 Van Diepenbeek (strafschop) (67), 5-1 Gerritsen (75), 5-2 De Visser (83). Scheidsrechter: Busschers. Toeschouwers: 16.000.	Kampioenscompetitie	8 2 0 6 4	16-27
	Totaal	8 2 0 6 4	16-27
<p>Ajax heeft op 11 april een gevoelige nederlaag geleden tegen Feyenoord. Wel is de Amsterdamse club samen met Go Ahead koploper met 4 uit 3. PSV volgt op twee punten.</p> <p>De ontmoeting verloopt in hoog tempo en bij vlagen laten beide teams uitstekend voetbal zien. In de zeventiende minuut loopt Van Kooijk uit een pass door het midden toe. De uit zijn doel komende Keizer kan de bal niet voldoende wegwerken, zodat Van den Broek het leer voor het intikken heeft: 0-1. Binnen vijf minuten buigt Ajax zijn achterstand in een voorsprong om. Bij het eerste doelpunt werken enkele Ajacieden de bal uit een scrimage gezamenlijk achter keeper Boumans. De tweede treffer ontstaat uit een pass van Bijl, waarna Van Rheenen op miraculeuze wijze – met de hand – de 2-1 scoort. De Eindhovenaars komen in de eerste helft niet verder dan een bal op de paal van Van Kooijk. Vol goede moed trapt PSV de tweede helft af, maar dat tempert vrij vlot als de bal na een combinatie tussen Van Wijngaarden en Stam bij Gerritsen belandt, die het ronde ding hoog in de linkerhoek plaatst: 3-1. Met de strijd lust van de PSV'ers is het ineens gedaan. Ajax stelt snel orde op zaken met een strafschop van Van Diepenbeek en een treffer van Gerritsen. Zeven minuten voor tijd doet De Visser na voorbereidend werk van Van Kooijk iets terug: 5-2.</p> <p>Bijna twintig jaar zullen beide ploegen elkaar niet meer treffen. Ze pakken wel afdelingstitels, maar niet meer gelijktijdig. Aan het einde van dit seizoen zet Van Deyck er bij Ajax een punt achter. Dit voorbeeld volgen Ten Have en Van Diepenbeek het jaar erop. Een andere oude crack aan Amsterdamse kant, Wim Anderiesen, zal het nog drie jaar volhouden, alvorens hij na 309 competitiewedstrijden de brui eraan geeft. Van Reenen zal het in oktober 1942 voor gezien houden. Met 273 goals in 237 duels is hij Ajax' topscorer aller tijden. Schubert en Keizer ten slotte geven respectievelijk in 1943 en 1948 de pijp aan Maarten.</p> <p>Voor de Eindhovenaars is de aardigheid er halverwege de kampioenscompetitie wel af en dan hebben ze de regerend landskampioen nog niet eens partij hoeven te geven.</p> <p>Ajax: Gerrit Keizer; Jan van Diepenbeek, Dick Been; Ko Loois, Wim Anderiesen, Jan Schubert; Jan Stam, Gerrit Gischler (Jan Gerritsen, 50), Piet van Reenen, Rinus Bijl, Erwin van Wijngaarden. PSV: Leo Boumans; Sjef van Run, Miel Lanegger; Piet Peters, Theo Hermens, Henk Dorjee; Dries Oomens, Jan van den Broek, Henk van Kooijk, Cas van de Ven, Kees de Visser.</p>			

PSV-Feyenoord 1-2 (0-1)		Zondag 25 april 1937	
0-1 Kantebeen (20), 1-1 Van Kooijk (52), 1-2 Kantebeen (65). Scheidsrechter: Boekman. Toeschouwers: 10.000.		Kampioenscompetitie	9 2 1 6 5 13-24
		Totaal	9 2 1 6 5 13-24
<p>Bij Feyenoord zijn de Eindhovense kwelgeest Duijnhouwer en doelpuntenproducent Barendrecht niet meer van de partij. Maar met Vrouwdeunt (inmiddels international), Vente (is in 1936 als negenvoudig international van Neptunus overgekomen) en Kantebeen beschikt de Rotterdamse vereniging opnieuw over gemakkelijk scorende spelers. Dat is al tot uitdrukking gekomen in de reguliere competitie, waarin de Rotterdammers 66 doelpunten scoorden. Feyenoord heeft weliswaar een uitmuntend elftal, maar heeft dat tot dusverre in deze kampioenscompetitie niet vertaald naar goede resultaten. De Rotterdammers zijn in maart begonnen met twee nederlagen tegen achtereenvolgens Be Quick en Go Ahead. Ze revancheerden zich op 11 april door Ajax met 3-0 de loef af te steken. Feyenoord heeft 2 uit 3 en PSV 2 uit 4, zodat het een confrontatie betreft tussen twee teams die de onderste twee plekken innemen. Technisch zijn de Rotterdammers deze middag beter, waardoor de combinaties soepeler verlopen. De beste kans in de openingsfase is voor PSV'er Peters, maar deze kopt de bal vrij voor Van Male over de deklat. Na twintig minuten spuien de Rotterdamse supporters hun vreugde via de gebruikelijke scheepsroepers en bellen als de bal via Vente en Linssen bij Kantebeen belandt, die geen moeite heeft raak te schieten. PSV reageert fel en scheidt zich enkele kansen, maar pas na de rust valt de gelijkmaker. Van Kooijk wringt zich door de Feyenoord-defensie heen en heeft vervolgens nog de tegenwoordigheid van geest om de bal langs de uitlopende Van Male te trappen. PSV put moed uit dit doelpunt en gaat aanvullender spelen. Dit werpt niet de gewenste vruchten af, want de goal valt aan de andere kant. Het is opnieuw Kantebeen, die de laatste 'hand' legt aan een sublieme Rotterdamse aanval, waarvan het voorbereidende werk door Van Heel is verricht. De rest van de wedstrijd is voor Feyenoord. In het eerste uur heeft PSV zijn tekortkomingen nog kunnen verbloemen door in hoog tempo via de vleugels aan te vallen. In het laatste half uur haalt Feyenoord de angels uit het team van Sam Wadsworth door de Eindhovense buitenspelers beter te bewaken. Hierdoor blijkt de ontmantelde tempomachine van PSV niet bestand te zijn tegen de geoliede machine van de heldhaftige Rotterdammers. Er komt echter geen verandering meer in de stand en PSV wordt wat vaster op de laatste plek gedrukt, terwijl Feyenoord met een derde plaats weer uitzicht heeft op de titel.</p>			
<p>PSV: Leo Boumans; Sjef van Run, Miel Lanegger; Tienus van der Meyden, Theo Hermens, Henk Dorjee; Frans Hunting, Jan van den Broek, Henk van Kooijk, Piet Peters, Kees de Visser. Feyenoord: Adri van Male; Pleun de Groot, Joop van der Heide; Bas Paauwe, Gerard Kuppen, Gerard 'Puck' van Heel; Piet Smits, Manus Vrouwdeunt, Leen Vente, Piet Kantebeen, Jan Linssen.</p>			

Feyenoord-PSV 6-1 (1-0)		Zondag 9 mei 1937	
1-0 Vente (1), 2-0 Kantebeen (46), 2-1 Peters (60), 3-1 Vente (65), 4-1 Vrouwdeunt (70), 5-1 Kantebeen (80), 6-1 Vente (85). Scheidsrechter: Twisterling. Toeschouwers: 40.000.		Kampioenscompetitie	10 2 1 7 5 14-30
		Totaal	10 2 1 7 5 14-30
<p>De thuisclub overdondert de bezoekers en na één minuut schiet Vente de bal van grote afstand op voortreffelijke wijze achter Boumans. Geleidelijk aan herstelt PSV zich en wordt het gelijkwaardig aan Feyenoord. Van Male moet enkele malen handelend optreden. De Eindhovense ploeg kent in de eerste helft weinig fortuin, is minstens zo goed als Feyenoord, maar verzaakt de kansen te benutten. Na de pauze pakt de thuisclub de zaken wat energiek aan, hetgeen meteen uitbetaald wordt. Boumans keert een schot van Vente maar half, waarna de toestormende Kantebeen profiteert: 2-0. PSV laat zich er niet door ontmoedigen en geeft Feyenoord prima partij. Uit een hoekschop van Van Kooijk laat Van Male de bal los, waarna Peeters de spanning terugbrengt: 2-1. De Eindhovenaren gaan koortsachtig op zoek naar de gelijkmaker, creëren zich ook enkele mogelijkheden, maar het is Vente die met een prachtig schot aan de andere kant van het veld succesvol is: 3-1. Het wedstrijdbeeld verandert op slag en er is duidelijk sprake van een klasseverschil. De Rotterdammers worden oppermachtig, spelen magistraal voetbal en walsen met nog eens drie treffers over PSV heen. Het duel maakt duidelijk waarom Feyenoord in de personen van Van Male, Van Heel, Bas Paauwe, Vente en Vrouwdeunt vijf internationals heeft.</p>			
<p>Feyenoord: Adri van Male; Pleun de Groot, Gerard 'Puck' Van Heel; Bas Paauwe, Gerard Kuppen, Chris Sinke; Piet Kantebeen, Manus Vrouwdeunt, Leen Vente, Jan Linssen, Piet Smits. PSV: Leo Boumans; Sjef van Run, Miel Lanegger; Henk Dorjee, Theo Hermens (Cas van der Ven, 86), Tienus van der Meyden; Piet Peters, Jan van den Broek, Henk van Kooijk, Kees de Visser, Frans Hunting.</p>			

De competitie is door dit soort nederlagen voor de mannen van Wadsworth totaal gelopen. Toch moeten ze nog tweemaal aan de bak. Op 23 mei maken ze Go Ahead beide punten afhandig, terwijl Ajax zich via een 2-0 zege op Feyenoord verzekert van het landskampioenschap. Het laatste duel van PSV eindigt, met Be Quick als tegenstander, in een happy end. Tot tien minuten voor tijd staan de Eindhovenaren in Groningen met 1-0 achter. Maar met uitstekend positieospel lopen ze vervolgens in rap tempo uit naar 1-3, alvorens de thuisclub wat terugdoet: 2-3. Door de winst op Be Quick en het verlies van Go Ahead tegen Ajax wordt PSV derde in plaats van laatste.

Voor Jan van den Broek (8 juni 1907 in Breda-7 november 1964) is dit zijn laatste seizoen als voetballer. In het voetbaljaargang 1924/25 staat hij in het eerste van NAC, dat in dat seizoen de afdelingstitel voor zich opeist. Bij NAC blijft hij niet onopgemerkt bij de keuzeheren van het Nederlands elftal en op 12 juni 1927 debuteert hij tegen Denemarken. In oktober van datzelfde jaar krijgt Van den Broek een betrekking bij Philips en maakt hij de overstap van NAC naar PSV. De voorhoedespeler speelt voor de Eindhovense club 200 wedstrijden in tien seizoenen (1927/28-1936/37), waarin hij 154 treffers maakt. Onder meer door zijn spelinzicht en zijn torinstinct grijpt PSV zes afdelingstitels en twee landstitels. Zijn voetballoopbaan wordt geteisterd door blessures, de reden waarom hij in 1937 op 30-jarige leeftijd het voetbal vaarwel moet zeggen. In totaal schopt Van den Broek het tot elf interlands, tien in zijn tijd bij PSV. Van 1938 tot 1942 zal hij trainer worden van PSV.

1937/38	Afdelingskampioen (vijfde plaats kampioenscompetitie)			
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Sam Wadsworth.	Competitie 450 227 69 154 523 1101-819
Janus Kleij (eigen jeugd), Berend Scholtens (eigen jeugd), André Maessen (eigen jeugd), Cor Drouen (HVW Helmond), Bas Wallaart (UVS).	Jan van den Broek (gestopt), Theo Hermens (gestopt), Piet Verkerk (lager elftal), Kees de Visser (gestopt).	Clubtopscorer Frans Hunting 18 dlp.	Beker 29 18 4 7 40 114- 53 Totaal 479 245 73 161 563 1215-872	

Competitie (eerste klasse Zuid)

Drouen en Wallaart komen PSV versterken. Ze doen het uitstekend en zitten allebei dicht tegen een uitverkiezing voor het Nederlands elftal aan. Drouen scoort bovendien 17 treffers. Desondanks zullen ze aan het einde van het seizoen een maatschappelijk carrière verkiezen boven het voetbal en teruggaan naar hun oude clubs.

Met 8 uit 4 en een score van 20-6 barst PSV de competitie los. Op 17 oktober 1937 vindt PSV zijn Waterloo bij Juliana. Hierna volgt een hernieuwde nederlaag en ditmaal is de boosdoener Eindhoven. Willem II en Roermond worden vervolgens opzij gezet, maar op sinterklaasdag verspeelt PSV een punt bij Bleijerheide. Niettemin is de club na deze dag de leider in het klassement, mede doordat NAC zich met 2-1 in Den Bosch bij de neus heeft laten nemen door BVV. Deze Bossche ploeg rukt door de winst op naar een tweede stek met twee punten achterstand op PSV. Op tweede kerstdag treffen beide clubs elkaar in Eindhoven. Het eindresultaat is 2-2, zodat het wel tot winst gekomen NAC de lachende derde is.

De Eindhovense club ontdoet zich op 2 en 9 januari 1938 van MVV en Longa, terwijl NAC in Breda samen met Juliana de punten deelt: 2-2. Op 16 januari kruisen NAC en PSV de degenen met elkaar in Breda. De thuisclub toont zich deze middag met 2-0 de sterkste en komt er qua verliespunten beter voor te staan dan PSV. De Eindhovense club heeft nu 18 uit 13, NAC 15 uit 11, Juliana 15 uit 12 en BVV 15 uit 13. Op 23 januari troeven de PSV'ers Willem II af, terwijl ze met plezier de misstappen van de naaste belagers NAC – 2-1 verlies bij NOAD – en Juliana – 2-2 bij MVV – vernemen. Aan het spelletje 'puntverlies' doet PSV een week later met graagte mee door samen met Longa volmaakt in harmonie te blijven. NAC wint zijn wedstrijd wel en is qua verliespunten in evenwicht met PSV. De competitie is er één met vele hindernissen, want op 6 februari wordt NAC met 2-0 de les gelezen door Willem II. De Eindhovense club maakt dankbaar gebruik van de situatie, want het verpulvert mede concurrent Juliana in het Philips Sportpark met 7-1. Door het geklungel van de bovenste ploegen mengt BVV zich met twee punten achterstand op PSV andermaal in het strijdgewoel. Op 6 maart ontmoeten de twee ploegen elkaar in Den Bosch. Hier laat PSV voor 10.000 toeschouwers zien dat het een maatje te groot is voor BVV door de thuisploeg met 0-4 voor schut te zetten. De Eindhovenaren hebben nu nog één concurrent en dat is NAC.

De Bredase club bevindt zich op twee punten van PSV. Beide ploegen winnen hun eerstvolgende duel, maar op 20 maart keert de equipe van Sam Wadsworth geheel onverwacht met een 2-1 nederlaag huiswaarts uit Roermond. Het geluk is aan de zijde van de Eindhovense club, want NAC wordt met dezelfde cijfers bedwongen door Juliana. Met een verpletterende 6-0 op Blijerheide laat PSV op de slotdag niks aan het toeval over en eigent zich voor de zevende maal de afdelingstitel toe.

Het *Eindhovens Dagblad* merkt op: "Het geheim van de zeven kampioenschappen, die de roodwitten in hun korte bestaan hebben kunnen veroveren: het goede gemiddelde, een gevolg van P.S.V.'s techniek, haar aanpassingsvermogen, haar tactiek, haar voetbalcultuur tout court. Dat goede gemiddelde, het altijd tot een bepaalde prestatie in staat zijn, heeft P.S.V. ook dit jaar weer de titel bezorgd. Zou één van de duizenden, die gisteren den rood-wit bekransden Sjef van Run en zijn mannen in triomf van het veld zagen dragen, er een moment aan getwijfeld hebben of het kampioenschap wel op de juiste plaats terecht is gekomen? Clubs als N.A.C. en B.V.V. mogen dan in het voorbije seizoen goede en zelfs briljante wedstrijden hebben gespeeld, globaal genomen was PSV de beste, verreweg de beste mogen wij wel schrijven en daarom mag dit zevende kampioenschap van PSV verdiend heeten. Ten volle verdiend."

Kampioenscompetitie

In de eerste wedstrijd buigt PSV in een gelijkopgaande strijd met 2-1 het hoofd voor Heracles. Hierna reist het Eindhovense gezelschap af naar Rotterdam om te kijken of het Feyenoord beter partij kan geven dan de laatste keren.

Feyenoord-PSV 4-0 (4-0)		Zondag 17 april 1938					
<i>1-0 Vrouwdeunt (3), 2-0 Kantebeen (14), 3-0 Vrouwdeunt (17), 4-0 Kantebeen (strafschop) (20).</i> Scheidsrechter: <i>Twisterling.</i> Toeschouwers: <i>30.000.</i>	Kampioenscompetitie	11	2	1	8	5	14-34
	Totaal	11	2	1	8	5	14-34
<p>Feyenoord heeft in de afdelingscompetitie ternauwernood Haarlem van het lijf kunnen houden, maar de Rotterdamse club is de landelijke competitie met een overwinning op Heracles en een remise tegen DWS prima begonnen.</p> <p>PSV gaat het duel wel met de intentie in om het de Rotterdammers deze keer wat lastiger te maken, maar in de praktijk komt daar weinig van terecht. De gasten spelen armoedig en door grove blunders maken ze het de matig acterende Rotterdammers erg gemakkelijk. Vooral Van Run is er in het eerste kwartier niet met z'n gedachten bij. Na een stomiteit van hem tekent Vrouwdeunt voor de eerste Feyenoord-goal. Bij de volgende twee Rotterdamse treffers gaat de PSV-verdediger eveneens niet vrijuit, maar ook de andere achterhoedespelers bakken er weinig van. Kantebeen en Vrouwdeunt buiten de wanorde graag uit. Door het Eindhovense geknoei laat de vierde Rotterdamse treffer niet lang op zich wachten. Wevers veroorzaakt volkomen onnodig een strafschop, die door Kantebeen onberispelijk wordt raak geschoten. Zo staat het na twintig minuten 4-0. De Eindhovenaren mogen hun doelverdediger dankbaar zijn, dat de score tot aan de rust niet verder oploopt.</p> <p>In het tweede bedrijf blijft het publiek verschoont van doelpunten. De Rotterdammers doen het wat kalmer aan en de Eindhovenaren leggen zich bij de nederlaag neer. Het is zaak voor PSV om het hoofd koel te houden, want de dag erna wacht een hernieuwd weerzien met de Rotterdamse ploeg.</p>							
<p><i>Feyenoord: Adri van Male; Pleun de Groot, Joop van der Heide; Bas Paauwe, Gerard Kuppen, Gerard 'Puck' van Heel; Manus Vrouwdeunt, Piet Kantebeen, Leen Vente, Arie de Vroet, Jan Linssen.</i></p> <p><i>PSV: Leo Boumans; Sjef van Run, Harrie Wevers; Piet Peters, Bas Wallaart, Tienus van der Meyden; Frans Hunting, Berend Scholtens, Henk van Kooijk, Ludwig Gorissen, Cor Drouen.</i></p>							

PSV-Feyenoord 2-2 (2-1)		Maandag 18 april 1938					
<i>1-0 Van der Meyden (1), 1-1 Vente (15), 2-1 Drouen (32), 2-2 Linssen (61).</i> Scheidsrechter: <i>Stasse.</i> Toeschouwers: <i>10.000.</i>	Kampioenscompetitie	12	2	2	8	6	16-36
	Totaal	12	2	2	8	6	16-36
<p>PSV is deze middag vanaf het begin goed bij de les. Voor 10.000 toeschouwers start de thuisploeg in een moordend tempo en dat resulteert in de eerste minuut tot de openingstreffer. Na een pass van Hunting jaagt Van der Meyden met een harde, maar beheerste trap de bal in de uiterste hoek. De Eindhovenaren spelen met imposant voetbal de Rotterdammers helemaal zoek. Dat er geen meerdere doelpunten uit voortvloeien is wonderbaarlijk te noemen. Nog verbazingwekkender is de gelijkmaker. Na voorbereidend werk van Vrouwdeunt haalt Vente genadeloos uit: 1-1. PSV blijft goed bij zinnen, zet door en dat levert na ruim een half uur het gewenste rendement op. Een lage voorzet van spits Van Kooijk geeft linksbuiten Drouen de gelegenheid om vanuit een moeilijke hoek doel te treffen: 2-1. Ook na de rust ligt het initiatief allereerst bij de Eindhovense ploeg. Maar geleidelijk aan wordt het een evenwichtiger strijd, waarin Feyenoord meer overwicht heeft en PSV zich betere kansen creëert. Na een kwartier ontstaat er verwarring voor Boumans' veste, waardoor Linssen de bal in het doel kan leggen: 2-2. Beide ploegen raken hierna vermoeid, met een remise als eindresultaat.</p> <p>Het is voorlopig de laatste keer dat beide clubs elkaar ontmoeten. Linssen en Scholtens zijn de enige twee van deze dag die nog een wedstrijd tussen PSV en Feyenoord meemaken. De beste vooroorlogse voetballer van Feyenoord, Puck van Heel, zal er in mei 1940 mee stoppen. De aanvoerder en spelverdeler van Feyenoord en Oranje heeft er dan 322 competitiewedstrijden en 64 interlands op zitten.</p>							
<p><i>PSV: Leo Boumans; Sjef van Run, Harrie Wevers; Berend Scholtens, Bas Wallaart, Tienus van der Meyden; Dries Oomens, Frans Hunting, Henk van Kooijk, Cor Drouen, Cas van der Ven.</i></p> <p><i>Feyenoord: Adri van Male; Pleun de Groot, Joop van der Heide; Bas Paauwe, Gerard Kuppen, Gerard 'Puck' van Heel; Piet Smits, Manus Vrouwdeunt, Leen Vente, Piet Kantebeen, Jan Linssen.</i></p>							

DWS staat op 24 april in Eindhoven tegen PSV negentig minuten lang onder zware druk, maar stapt doodleuk met een 1-1 van het veld. Zo wordt het met 2 uit 4 langzamerhand een heel moeilijk verhaal voor de Eindhovenaren. Voor de titel zijn ze praktisch uitgeschakeld. Er bestaat nog wel een theoretische mogelijkheid, maar daar gelooft niemand meer in. Ze krijgen gelijk, want op 8 mei kijkt PSV in Groningen tegen Be Quick al binnen een kwartier tegen een 2-0 achterstand aan. Dit maakt de ploeg niet meer ongedaan en de titelaspiraties kunnen nu definitief de diepvries in. Het enige wat rest is proberen een betere klassering te behalen. Daarvoor moeten er wel punten gepakt worden. De eerste gelegenheid dient zich aan op 15 mei als titelkandidaat Heracles in Eindhoven de tegenstander is. PSV kan de Heraclieden in de eerste helft aardig bijbenen, maar in het tweede bedrijf wordt het elftal van Wadsworth met vijf tegentreffers tot op het bot vernederd: 1-7. PSV probeert zeven dagen later in Eindhoven eerherstel te halen tegen Be Quick. De Groningers hebben evenals DWS een punt meer dan PSV. Een zege doet PSV een of twee plaatsen stijgen. Het eerste half uur is de thuisclub sterker en neemt logischerwijs een 1-0 voorsprong. Hierna voltrekt zich wederom een debacle over de Eindhovense ploeg, want als de scheidsrechter voor de laatste maal fluit staat er 2-5 op het scorebord.

Voor PSV kan de competitie niet snel genoeg voorbij zijn. Wel bestaat de mogelijkheid om te ontsnappen aan de laatste plaats. Dan moet de Eindhovense club de slotwedstrijd op 26 mei bij DWS winnen. Binnen een minuut brengt Drouen PSV aan de leiding en probleemloos blijven de bezoekers tot halverwege overeind. Ook in de tweede helft verandert er weinig aan het spelbeeld. PSV maakt het spel en DWS beperkt zich tot uitvallen. Dit doen de Amsterdammers twee keer uitstekend. Daarmee behaalt de thuisclub een geflatteerde en tevens eerste zege in deze kampioenscompetitie.

Aan de martelgang van PSV is een einde gekomen. Heracles en Feyenoord hebben er intussen een spannend gevecht van gemaakt. Na zeven duels staan beide clubs op twaalf punten. Op de dag dat DWS PSV zijn zesde nederlaag bezorgt, ontmoeten Heracles en Feyenoord elkaar in Almelo. Feyenoord zegeviert met 0-2 en sleept zijn vierde landstitel in de wacht.

1938/39	Vierde plaats eerste klasse - Finale KNVB-beker				
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen	
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Jan van den Broek.	Competitie	470 234 75 161 543 1136-851
	Toon van Beek (BVV), Martien Blatter (eigen jeugd), Frans Roosendaal (eigen jeugd), Harrie Trines (Brabantia).	Chris Hoeppe (lager elftal), Dries Oomens (lager elftal), Cor Drouen (HVV Helmond).	Clubtopscorer Toon van Beek 12 dlp.	Beker	35 23 4 8 50 136- 60
			Totaal	505 257 79 169 593 1272-911	

Competitie (eerste klasse Zuid)

Oud-speler Jan van den Broek heeft de leiding over het PSV-elftal, maar zal daar niet met genoeg op terugkijken. Na elf wedstrijden hebben zijn spelers al negen verliespunten geleden, maar gezien de stand op de ranglijst is er zowaar nog uitzicht op de titel. Ze hebben drie verliespunten meer dan hun blauw-witte stadgenoot die koploper is. Door twee volgende misstappen zijn de titelkansen snel verkeken. In de resterende zeven duels wordt het er allemaal niet beter op. PSV eindigt als vierde en loopt daarbij één op één. EVV Eindhoven wordt voor het eerst kampioen van de afdelingsklasse. De supporters van Eindhoven vieren dit feit uitbundig en dragen een doodskest met rood-witte vlag door de stad Eindhoven.

Beker

Via twee eersteklassers (Xerxes en Juliana), twee tweedeklassers (Tegelen en Excelsior) en een derdeklasser (het Bussumse BFC) stuit PSV in de finale op de oostelijke eersteklasser Wageningen. Het gebeuren vindt plaats op 18 juni in Arnhem.

PSV is in de finale technisch en tactisch de meerdere van Wageningen. Op slag van rust zet Zittersteyn Wageningen op voorsprong, maar direct na de pauze maakt Hunting de achterstand ongedaan: 1-1. Hierna ontstaat er een levendige strijd, maar dat levert in de reguliere speeltijd geen extra doelpunten op. Vier minuten in de verlenging bezorgt Zittersteyn Wageningen de beker door te scoren. Opnieuw is er een verlenging aan te pas gekomen om PSV met lege handen huiswaarts te sturen.

1939/40	Zesde plaats eerste klasse				
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen	
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Jan van den Broek.	Competitie	491 242 81 168 565 1176-880
	Harry van Elderen (eigen jeugd).	Henk Dorjee (lager elftal), Henk van Kooijk (gestopt), Bas Wallaart (UVS).	Clubtopscorer Joop Wilbrink 6 dlp.	Beker	35 23 4 8 50 136- 60
			Totaal	526 265 85 176 615 1312-940	

Competitie (eerste klasse Zuid)

De seizoenopening is met twee triomfen goed, maar de klad komt er hierna vrij vlot in. Vier verliespartijen, drie puntendingen en een happy end verder doen PSV zakken naar een zevende positie in de rangschikking met 9 uit 10. Er volgt een langdurige winterstop, maar op 3 maart 1940 kunnen de Eindhovenaren de grasmat weer betreden. De lange stilstand brengt ze weinig soelaas. Ze vervolgen hun weg met wisselende resultaten. Joop Wilbrink doet aan het eind van de competitie nog van zich spreken. Hij helpt PSV hoogstpersoonlijk aan twee overwinningen door in zijn enige twee duels voor PSV-1 zesmaal de roos te treffen. De competitie wordt niet volledig uitgespeeld, vanwege het begin van de Tweede Wereldoorlog. Niet alle ploegen komen daarom tot een gelijk aantal partijen. PSV schopt het tot 21 duels, want de ontmoeting met Longa vindt geen doorgang.

Hoofdstuk 5

Periode 1940-1956

Kampioen met zelf opgeleide spelers

1940/41	Afdelingskampioen (tweede plaats kampioenscompetitie)						
	Belangrijkste spelersmutaties				Trainer	Cumulatieve standen	
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)			Jan van den Broek.	Competitie	521 260 87 174 607 1251-923
	Miel d'Hooghe (eigen jeugd).	Toon van Beek (BVV).			Clubtopscorer Frans Roosendaal en Berend Scholtens 21 dlp.	Beker	35 23 4 8 50 136- 60
					Totaal	556 283 91 182 657 1387-983	

Het team waarmee PSV in 1929 zijn eerste nationale titel veroverde, bestond grotendeels uit spelers die niet voortkwamen uit de eigen jeugd. Dit was mede gekomen omdat de club met Philips was meegegroeid. Onder de duizenden mensen die bij het bedrijf werk hadden gevonden, zaten een aantal uitstekende voetballers. Ze waren direct rijp voor het eerste met als gevolg dat de eigen kweek op het tweede plan kwam. Na de landstitel ging de club op dezelfde voet verder, want het was moeilijk om van dit beleid af te stappen. Dit omdat PSV baat had bij deze goede krachten. Bovendien lokten de prima prestaties alsmare nieuwe voetballers naar PSV (deze konden immers spelen bij een van de sterkste clubs van het land). Soms was het een zeer begaafde speler uit de eigen kweek weleens gelukt door te dringen tot het eerste elftal, maar de meeste vernieuwingen waren toch van buitenaf gekomen. Aan het einde van de jaren dertig besloot de clubleiding, ondanks de vele afdelingstitels en de landstitel in 1935, tot een koerswijziging. De leiding wilde de club een eigen gezicht geven. De eigen jeugd moest meer kansen krijgen. Hierdoor braken de afgelopen jaren steeds meer spelers uit de eigen gelederen door.

Competitie (eerste klasse Zuid)

Ondanks de oorlog wordt er gewoon doorgevoetbald. PSV doet met veel goals in de confrontaties met Longa en Roermond enorm van zich spreken en dat maakt de club meteen titelkandidaat nummer 1. Daar wordt op 6 oktober 1940 enigszins op teruggekomen als de Eindhovense ploeg met 1-2 tegen BVV de boot in gaat. PSV stelt in de volgende weken met vier winsten opnieuw zijn kandidatuur. Een remise op 10 november tegen NAC zorgt ervoor dat PSV en Eindhoven na 8 duels gebroederlijk de leiding hebben met ieder 13 punten, gevolgd door Juliana met 10 uit 7. Een week later herovert PSV de koppositie door Roermond met dubbele cijfers naar Limburg terug te sturen, terwijl Eindhoven een steekje laat vallen. Dankzij Helmond en Willem II wordt de formatie van Jan van den Broek op 24 november en 1 december vier punten rijker. Daarnaast is het mooi meegenomen dat hekkensluiter Limburgia op laatstgenoemde datum de (nieuwe) nummer twee Juliana met 3-1 een toontje lager laat zingen. Zo loopt het verschil tussen PSV en Juliana op tot drie verliespunten. Juliana krijgt een week later de gelegenheid om daar iets aan te doen als PSV in Spekholzerheide op bezoek komt. In een doelpuntrijske ontmoeting laat PSV, na een 1-2 ruststand, de thuisploeg met 3-5 in mineur achter.

Het ziet ervoor PSV met 21 uit 12 goed uit. Intussen is Longa aan een indrukwekkende opmars bezig. De Tilburgse club heeft uit de laatste 8 duels 14 punten gescoord en is hierdoor opgeklommen naar een tweede plek met 15 uit 12. NAC staat er met 14 uit 10 beter voor en dit geldt eveneens voor Juliana met 14 uit 11. PSV heeft zich zodoende een riant sprong verschaft, maar Eindhoven en Limburgia wijzen PSV terecht met een nederlaag en een remise. Op 23 februari 1941 wint PSV van NAC, struikelt Longa bij Willem II, maar omdat de Eindhovense club een week later door NOAD met 1-0 wordt afgetroefd, blijft het ongemeen spannend. Na deze wat mindere periode herstellen de manschappen van Van den Broek zich formidabel en zetten ze in de daaropvolgende vier duels de afdeling naar hun hand. Zelf geven ze hun tegenstanders geen schijn van kans, terwijl alle concurrenten wel puntverlies lijden. Met nog twee duels op het programma heeft PSV zes verliespunten minder dan Juliana, Longa en NAC. Hiermee is PSV in principe onbereikbaar geworden voor de concurrentie en feitelijk kampioen. Toch zit er een addertje onder het gras, want er loopt een protest van Juliana. Dit kan de Limburgers twee punten rijker maken en zodoende PSV in theorie achterhalen. Op 13 april wordt PSV in het eigen stadion geconfronteerd met de club uit Spekholzerheide. Een remise volstaat voor de titel. Na tien minuten spelen komt Juliana op 0-1. PSV reageert meteen en trekt furieus ten aanval. Na 39 minuten capituleren de Limburgers na een kopbal van Roosendaal. In de tweede helft zijn beide ploegen aan elkaar gewaagd en het uiteindelijke gelijke spel drukt de krachtsverhoudingen goed uit.

Het *Eindhovens Dagblad* stelt: "Ook dit achtste kampioenschap van het rood-witte team is onbetwistbaar: Juliana, N.A.C. en Longa hebben om beurten sterke perioden gehad in deze competitie, doch PSV bleef de baas door haar goede gemiddelde. En de doorsnee prestatie van onze stadgenooten kon goed zijn, omdat zij in hun technische kwaliteiten een vaste waarde bezaten, die in de onvermijdelijke vormschommelingen niet mee wankelde. De veteranen in de ploeg zullen hun gedachten stellig laten teruggaan naar de vroegere kampioenschappen. PSV heeft de titel wel eens met groter

machtsvertoon veroverd, doch in één zeer belangrijk opzicht overtreft dit achtste kampioenschap toch alle andere: het is het eerste, dat met grootendeels 'eigen kweek' is behaald!"

De spelers uit eigen jeugd waren: *Leo Boumans* (15 oktober 1911 te Middelburg, 1928/29 t/m 1940/41), *Frans Hunting* (1 oktober 1911 te Eindhoven, 1929/30-1944/45), *Martien Blatter* (20 september 1919 te Kerkrade, 1938/39 t/m 1942/43), *Harry van Elderen* (11 december 1923 te Eindhoven, 1939/40 t/m 1958/59, van 1942 tot 1947 niet), *Janus Kleij* (24 juli 1916 te Breda, 1937/38 t/m 1946/47), *Wim Middel* (25 januari 1916 te Borger, 1936/37 t/m 1946/47), *Frans Roosendaal* (29 november 1919 te Woensel, 1938/39 t/m 1943/44, in 1950/51 en 1951/52 nog een aantal duels voor PSV), *Berend Scholtens* (16 oktober 1918 te Borger, 1937/38 t/m 1954/55).

Dit achttal werd aangevuld met een aantal krachten van buitenaf: *Sjef van Run* (12 januari 1904 te Den Bosch, 1926/27 t/m 1941/42), *Piet Peters* (18 maart 1912 te Gennep, 1935/36-1943/44), *Harrie Trines* (12 september 1913 te Strijp, 1938/39-1947/48) en *Harry Wevers* (3 december 1913 te Roermond, 1937/38 t/m 1940/41).

Keeper Leo Boumans besluit op 29-jarige leeftijd een punt achter zijn carrière te zetten. Het seizoen 1928/29 was het eerste van de talentvolle doelman, die al op zijn zeventiende debuteerde in het eerste van PSV. Een smet op zijn loopbaan als voetballer is dat hij nooit de kleuren van het Nederlands elftal heeft vertegenwoordigd.

Kampioenscompetitie

PSV komt voor de eerste keer niet tegenover Ajax en/of Feyenoord te staan. Deze ploegen zijn respectievelijk door VSV en ADO onschadelijk gemaakt. Verder doen Heracles en Be Quick mee. Het eerste karwei wacht op 4 mei in Velsen. VSV, dat in de reguliere competitie Ajax op een achterstand van acht punten heeft gezet, is de opponent. Door de stevige wind is ervan goed voetbal geen sprake. De Eindhovenaren komen met 1-0 achter, maar in de allerlaatste minuut deponeert De Vries van de thuisploeg de bal achter zijn eigen doelman, zodat PSV een punt meeneemt naar Eindhoven. Een week later ontmoet PSV in Eindhoven de kampioen van het oosten. Heracles is een voor PSV lastig te bespelen tegenstander en dat komt er ook nu weer uit. Ruim een uur is de thuisclub een gelijkwaardige opponent, maar in het laatste uur wordt PSV met 1-5 hard op zijn nummer gezet. Voor bijna 10.000 toeschouwers schopt PSV het op 18 mei tegen Be Quick in Groningen niet verder dan 0-0. Vier dagen later treffen beide ploegen elkaar in Eindhoven. De thuisclub is technisch beter dan de Groningers en door drie goals van Roosendaal wordt dat bevestigd.

Ondanks de triomf lijkt PSV geen rol van betekenis te gaan spelen in deze kampioenscompetitie, want Heracles steekt er tot dusverre met kop en schouders bovenuit. Maar op 25 mei wordt de ploeg uit Almelo met 3-2 in Den Haag afgebluft door ADO, wat de competitie ineens een stuk interessanter maakt. Een week later bezoekt PSV de residentiestad, waar ADO de tegenstander is. Op deze eerste pinksterdag eindigt het duel in 2-2. De volgende dag zien de twee teams elkaar terug in het Philips Sportpark. Dankzij drie treffers van linksbuiten Roosendaal trekt PSV met 3-2 aan het langste eind. Be Quick is tijdens de pinksterdagen tweemaal geen partij geweest voor Heracles. De Almeloërs hebben nu drie punten voorsprong op PSV en kunnen op 8 juni de titel binnenhalen als ze erin slagen VSV te overmeesteren. Dit ziet er lange tijd naar uit, maar vlak voor het einde produceert VSV de gelijkmaker: 2-2. Op 15 juni verkleinen de PSV'ers de achterstand op Heracles tot twee punten als ze VSV wel de twee punten ontnemen. De beslissing moet nu op 22 juni vallen als de nummers één en twee in Almelo aan de aftrap staan. Bij winst voor PSV volgt er een beslissingsduel. De bezoekers oefenen voor de rust in een haast tropische hitte een sterk offensief uit, wat gepaard gaat met kort en snel spel. Ze hebben het initiatief en spelen een stuk beweeglijker dan de thuisclub. Na 22 minuten benut Middel namens PSV een van de vele kansen. Ondanks het Eindhovense overwicht valt tien minuten later de 1-1, wat ook de ruststand is. Gezien het beeld in de eerste 45 minuten heeft PSV alle vertrouwen in een positieve afloop. De Eindhovense ploeg start in de tweede helft goed, maar dit wordt wreed verstoord doordat de thuisploeg in de 50e minuut scoort en kort daarna andermaal een treffer produceert: 3-1. PSV is geknakt en de Heraclieden nemen het voortouw. Ze vallen keer op keer aan en voegen nog drie treffers aan het geheel toe. De geflatteerde zege neemt niet weg dat Heracles de terechte landskampioen is.

1941/42	Achtste plaats eerste klasse										
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen							
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Jan van den Broek.	Competitie	543	267	92	184	626	1288	967
		Leo Boumans (gestopt), Miel Lanegger (gestopt).	Clubtopscorer	Beker	35	23	4	8	50	136	60
			Frans Roosendaal 11 dlp.	Totaal	578	290	96	192	676	1424	1027

Competitie (eerste klasse Zuid)

Uit de eerste 9 duels sprokkelen de jongens van Van den Broek 6 punten bijeen en houden ze zich meer bezig met de ploegen die zich onder hen bevinden dan die erboven. Hierna maken ze qua resultaten een wat betere periode door met 9 uit 5. Op de ranglijst schieten ze er weinig mee op. Ze sluiten het jaar af met een nederlaag tegen Eindhoven en een puntdeling bij BVV. Op dat moment bezetten ze de achtste positie met 16 uit 16. In het nieuwe jaar boeken ze nog slechtere resultaten. Uiteindelijk is de achtste plaats hun deel, wel met ruime voorsprong op de laatste vier. Kampioen van dit jaar is Eindhoven, dat na een spannend gevecht NAC en Willem II achter zich hield.

Sjef van Run (12 januari 1904 te 's-Hertogenbosch-17 december 1973) neemt na zestien jaar trouwe dienst afscheid van PSV, de club waar hij sinds het seizoen 1926/27 aan verbonden is geweest. Van 1931 tot 1935 kwam hij tot 25 interlands. Na zijn 25e interland werd Van Run tot ieders verwondering niet meer voor het Nederlands elftal uitverkoren. In Oranje voelde hij zich als enige zuiderling vaak nooit echt op zijn gemak. Voor PSV speelde hij 359 competitiewedstrijden. Van Run won met PSV acht afdelingstitels en twee landstitels. Samen met Van den Broek wordt hij gezien als de twee grootste voetballers van PSV in de jaren twintig en dertig.

1942/43	Negende plaats eerste klasse				
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen	
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Coen Delsen.	Competitie	565 274 97 194 645 1319-1003
	Piet Bakers (Nuenen), Jo Mulders (eigen jeugd), Lieuwe Steiger (eigen jeugd), Ad van Tuijl (eigen jeugd).	Sjef van Run (gestopt).	Clubtopscorer Wim der Kinderen 8 dlp.	Beker	39 25 4 10 54 141- 64
			Totaal	604 299 101 204 699 1460-1067	

Competitie (eerste klasse Zuid)

Coen Delsen is de nieuwe trainer, maar ook onder zijn leiding wordt het geen al te best seizoen. Zijn mannen komen met 8 uit 6 redelijk uit de startblokken, maar na deze serie komt er een kink in de kabel. Als negende kunnen ze met 13 uit 15 niet met een gerust gevoel de appelflappen naar binnen werken. Met een schuin oog kijken ze naar nummer twaalf, MVV, dat vier punten minder heeft.

PSV opent het jaar 1943 met twee stadsderby's. De eerste sluit de club met een 1-0 zege af (tegen Picus), de tweede gaat met 0-1 verloren (tegen Eindhoven). Op 24 januari snoept PSV het onaantastbare Willem II in Tilburg een punt af. Aan het einde van deze maand is het wel duidelijk dat de Eindhovense club zich door de drie behaalde punten voldoende lucht heeft verschaft ten aanzien van de laatste plaats. De competitie wordt in de stijl van dit seizoen afgesloten: tweemaal verlies, een keer gelijk en een keer winst.

Beker

PSV weet zich via drie tweedeklassers en één eersteklasser niet te plaatsen voor de volgende ronde.

1943/44	Tweede plaats eerste klasse (na verloren beslissingswedstrijd) - Halve finale KNVB-beker				
	Belangrijkste spelersmutaties		Trainer	Cumulatieve standen	
	Erbij (begin van dit seizoen)	Eraf (einde van het vorige seizoen)	Coen Delsen.	Competitie	588 288 98 202 674 1378-1044
		Martien Blatter (Geel-Bruin).	Clubtopscorer Wim Middel 17 dlp.	Beker	48 33 4 11 70 187- 77
			Totaal	636 321 102 213 744 1565-1121	

Competitie (eerste klasse Zuid)

De Philips-mannen lijken er eenzelfde soort seizoen tegenaan te gooien als de laatste twee seizoenen, want na 14 ontmoetingen hebben ze slechts 13 punten verzameld. Ze bezetten daarmee de achtste positie. MVV is koploper met 17 uit 13, BVV en Eindhoven hebben 17 uit 14, Willem II 16 uit 13 en Longa 16 uit 14. Normaal gesproken zou PSV met een dergelijke tussenstand nooit meer aanspraak kunnen maken op het kampioenschap, maar het blijkt dat niet alle wonderen de wereld uit zijn.

PSV begint zelf aan een indrukwekkende serie, terwijl de concurrentie zo vriendelijk is om veel punten te laten liggen. Allereerst steken de Eindhovenaren op 12 december koploper MVV met 4-2 de loef af en een week later kennen ze geen medelijden met de nieuwe lijstaanvoerder BVV: 1-3. Terwijl PSV op 9 januari 1944 korte metten maakt met NAC, verslaat Longa BVV met 4-0 thuis en laat MVV een punt liggen bij Eindhoven: 2-2. Longa staat nu bovenaan en een week later blijft de Tilburgse club koel door de topper tegen MVV met 3-1 naar zich toe te trekken. Het hooggeklasseerde Maurits wordt door PSV op 23 januari met 4-0 afgedroogd in het Philips Sportpark. PSV is gestegen naar plek zes en heeft maar twee verliespunten meer dan Longa en Willem II. Op 6 februari ontdoet de ploeg van Coen Delsen zich met 0-2 van NOAD. Willem II en MVV delen op hetzelfde moment de punten. Zeven dagen later veegt PSV de vloer aan met Spekholzerheide terwijl Willem II de punten aan BVV moet laten. Longa hoeft voor de tweede achtereenvolgende keer niet de groene wei in. De stand na deze middag leert dat Longa 27 uit 20 heeft, Willem II 26 uit 21 en BVV en PSV 25 uit 20.

PSV heeft met Longa-thuis en Willem II-uit weliswaar een zwaar programma voor de boeg, maar hierdoor wel alles in eigen hand. Longa wordt met 2-1 de voet dwars gezet door PSV, zodat de ploeg uit Eindhoven op gelijke hoogte komt met de Tilburgers. BVV telt niet meer mee, want de Bossche ploeg verliest zijn twee laatste duels. Op 12 maart komt Longa met een 3-1 zege op Roermond het weekend zonder kleerscheuren door, terwijl PSV zich in Tilburg met 0-3 ontdoet van het lastige Willem II. Door deze resultaten eindigen PSV en Longa op een eerste plaats. Het doelsaldo van PSV is gunstiger (+21 om +9), maar dat is niet doorslaggevend.